

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika” dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul.
Mostowa 17; w Grudziądzu, ul. Toruńska 22; w Inowrocławiu, Król. Jadwigi 22/23;
w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie;
8,35 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie; 10,00 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicą 9,25 zł. miesięcznie.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się

Telefony: Nr Zbiorowy 2650 (trzy przewody). — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 594.

Numer 43

BYDGOSZCZ, środa dnia 22 lutego 1939 r.

Rok XXXIII.

Włoch czy „cudzoziemiec“?

Cała prasa bez względu na kierunki polityczne żywo interesuje się zbliżającym się konklawe i pasjonująco rozprawia na temat, *kto będzie Papieżem*. Często przy tym pada wyraz „cudzoziemiec” w związku z zapytaniem, czy następcą Piusa XI będzie Włoch czy „cudzoziemiec”.

Pragnęlibyśmy tu przypomnieć, że Kościół rzymsko-katolicki, którego mamy szczęście być dziećmi, nie jest jakimś *włoskim kościołem narodowym*. Byłoby herezją twierdzić, że Włoch to „swoj”, a inny to „cudzoziemiec”. Słowo „katolicki” oznacza, jak wiadomo, *powszechny*.

Takie same możliwości otrzymania tiary ma zgodnie z prawem Bożym i Kościelnym nie tylko Włoch, Niemiec, Anglik czy Portugalczyk, ale i Murzyn, Duńczyk czy żyd. (Pierwszy papież był żydem: na to żaden endeck bogobojny nie poradzi!). *Rasy są równe wobec Boga, tym bardziej więc narody.*

Fakt, że od paruset lat (na okres 2000-lecia istnienia Kościoła) Papieżami byli Włosi, nie stanowi o tym, że musi tak być nadal. Zapewne niejedyn jeszcze Włoch zasiadnie na Stolicy Piotrowej, teraz czy kiedy indziej, *nie dlatego jednak, że nie jest on „cudzoziemcem”*.

Niektórzy, omawiając możliwości wyboru JE. Prymasa Polski X. kardynała Hłonda widzą jego szansę w tym, że jako Salezjanin miałby być związany z „kulturą włoską”, gdyż święty Jan Bosko założyciel tego zakonu, był Włochem.

Sądźmy, że św. Teresa od Dzieciątka Jezus nie miałaby nigdy reprezentować „kultury hiszpańskiej” dlatego, że Wielka św. Teresa z Awila była Hiszpanką. A czymże jest kultura włoska dla *Namiestnika Chrystusowego* na ziemi? Święty Jan Bosko, założyciel Zakonu Salezjanów, szerzył *kulturę Chrystusową* i nie może być symbolem kultury, która wydała wprawdzie Dantego czy Michała Anioła, ale *węzłami krwi* związana jest z Neronami i Dyoklecjanami. Rzymska wilczyca, której imperium teraz odżywa, różnych wykarmiła geniuszów! Dawna Roma urządziła igrzyska w Colosseum i oświetlała ogrody Cezarów pochodniami płonących męczenników. Dzisiaj nie brak wśród *odnowicieli Imperium Romanum* ludzi, którzy chcieli by w stokroć bardziej wyrafinowany sposób stoczyć walkę zwycięską z Chrystusem (tamta walkę wszak przegrali!). Zamiast męczenników woleli by mieć *agitatorów fašyzmu*, przybranych w szaty kościelne wśród wszystkich narodów świata. Wyrażenie „cudzoziemiec” to bardzo znamienne *signum temporis* (znak czasu), świadczące, że wśród szeregu jednostek zakrada się przeświadczenie o pewnej jakby *równoznaczności pojęć między słowami „włoski” a „katolicki”*. My jesteśmy i pragniemy być najwierniejszymi dziećmi nie jakiegos „włosko-katolickiego” Kościoła, lecz *rymsko-katolickiego*.

A Rzym to nie Roma! Czy ktoś — *naprawdę katolik* — może być tak nieświadomiony w zasadach wiary, by obrażać sobie, że przyszedł Papież będzie uprawiał *politykę swego narodu*? Czy zgąsły Ojciec św. — *śługa służ Bożych* — był kiedykolwiek *powolnym narzędziem* w rękę Mussoliniego? *Nigdy!*

Czy JE. Prymas Polski w razie wyboru zaczęłyby uprawiać *jakąś polską politykę kościelną*? *Nonsens!*

Oczywiście cieszylibyśmy się niewypowiedzianie z wyboru kardynała Pola-

(Ciąg dalszy na stronie 2-giej).

Powódź słów w Sejmie.

46 mówców zapisało się do głosu przy dyskusji nad budżetem Ministerstwa Oświaty.

(Od własnego sprawozdawcy parlamentarnego).

Warszawa, 21. 2. Był endeck do niedawna obecnie ideolog Ozonu pos. Stahl referował budżet ministerstwa oświaty. Wylizywał on wszystkie bolączki szkolnictwa wskazał na bezradność sejmu, który nic w budżecie zmienić nie może i wyraził wiarę w urzędującego ministra. Mówiąc o wychowaniu młodzieży znalazł dla niej jedyną katechizm, którym jest Ozon. Przestrzega i grozi przed chwilą, że zaczniemy się cofać od ideologii marszałka Piłsudskiego. Stanie się to wtedy, jeżeli nie będziemy wyznawać zasad marszałka Śmigłego Rydza. Tak więc według tego wykładu referenta mł-

dzieży musi pamiętać: najpierw ideologia marszałka Piłsudskiego, a później zasady marszałka Śmigłego Rydza.

Nawet zaburzenia na wyższych uniwersytetach referent przypisuje m. in. i tej okoliczności, że ciało profesorskie zbyt mało jest przejęte ogólnymi pojęciami o życiu narodu i obowiązkach wobec państwa, a dopiero na drugim miejscu stawia partyjniactwo młodzieży, która jest przyczyną ciągłego wrzenia w szkołach akademickich. Konkluzja taka: **będzie dobrze na uniwersytetach jeżeli wysyśle profesorowie zapiszą się do OZN.** Następnie zabrał głos min. Świętosławski

Mowa min. Świętosławskiego.

Na wstępie min. Świętosławski stwierdza, że przeżywamy obecnie okresy rozwoju życia gospodarczego, nie możemy uzyskiwać większych sum na realizację powszechności nauczania, rozbudowę szkolnictwa ogólnokształcącego i zawodowego oraz na rozwój nauki, literatury i sztuki. W wielu krajach szkolnictwo rozwija się w tempie nie mającym w historii precedensów i nas czeka też w najbliższych latach konieczność większych wysiłków w resorcie oświaty. **Tegoroczny budżet powiększony został tylko o 23 miln. zł** zawiera on jednak tyle sum opancerzonych, że nie można było podzielić kwoty 23 miln. pomiędzy różne działy domagające się oddawna wydatnego powiększenia kredytów. W przyszłym roku sytuacja poprawi się gdyż przejmujemy **wyplacanie dodatku mieszkaniowego a na awanse nauczycieli wydawać będziemy mniej.** Jeśli chodzi o zakres prac w dziedzinie wyznań religijnych minister wspomina o pomyślnym rozwiązaniu sprawy układu o ziemiach pounickich i unormowanie stosunków prawosławnego kościoła do państwa. W ostatnich trzech latach życie polityczne i gospodarcze Polski przechodziło głębokie zmiany znajdujące odbicie w nastrojach i podejściu ideologicznym do rozwiązywania problemów. Min. oświaty opiera się na 100-tysięcznej masie jednostek o wysokim poziomie wykształcenia a więc na elemencie, który przeżywa najgłębiej wszelkie przeobrażenia ideologiczne. Nauczyciel powinien nie tylko nauczać ale być wychowawcą **6 milionowej młodzieży stanowiącej 18% ogółu ludności** a duszpaście mają obowiązek dbać o rozwój uczuć religijnych wielomilionowej masy obywateli. W terenie **ustaly spory i zatarci nauczycielstwa z duchowieństwem a wytworzona atmosfera pozwala na twierdzenie, że wszelkie incydenty likwidowane będą szybko** przez bezpośrednie porozumienie decydujących czynników. W pracy szkolnej wykazujemy wszystkie środki by rozbudzić w młodzieży uczucia patriotyczne. Od Polaków wymagamy zawsze o wiele więcej jak od tych którzy decydują i decydować będą nie tylko o losach kraju lecz również o spoiwości wewnętrznej państwa. Zagadnienia wychowawcze skomplikowały się wszędzie w skutek gwałtownych procesów nacjonalistycznych w wielu państwach. Nigdzie jeszcze podstawał nowoczesnego wychowania nie zostały ustalone i doświadczały sprawdzony. Dlatego też rozwiązując problem narodowego wychowania młodzieży polskiej musimy kroczyć własną drogą unikając dróg pozornie łatwych i frazeologii.

Cienie szkolnictwa wyższego.

W końcowej części przemówienia minister przechodzi do cieni szkolnictwa wyższego. Muszę stwierdzić z całą otwartością, powiada minister, **że powodów do niepokoju mamy wiele.** Nieliczna stosunkowo grupa młodzieży zarażona jest skrajnym nacjonalizmem i dąży za pomocą aktów gwałtu, napadów i niekiedy krwawych rozpraw do zamarchizowania życia na uczelniach akademickich. Ruchy te zaczęły przybierać charakter systematyczny już przed kilku laty, a w roku ubiegłym panował wszędzie spokój z wyjątkiem Lwowa. W br. rozpoczęły się ponownie napady bojówek we Lwowie, w wyniku których dwóch zranionych i pobitych żydów zakończyło życie. W Warszawie po zawieszeniu przed świętami wykładów na czas jakiś życie akademickie wróciło do normy, natomiast rozruchy i opór stawiany władzy bezpieczeństwa we Lwowie nie ustają. Grupy skrajnych nacjonalistów opierają się na **agitacji i taniej**

(Ciąg dalszy na stronie 2-giej).

Zmiana rządu gen. Franco

Perpignan, 21. 2. (PAT.) Agencja Hava-sa donosi, iż według wiadomości z kół zbliżonych do gen. Franco, w najbliższej przyszłości należy oczekiwać zmiany rządu w Burgos. Gen. Franco, który obecnie łączy urzędy szefa państwa, wodza naczelnego i prezesa rady ministrów, zamierza rzekomo opuścić stanowisko szefa rządu, zachowując nadal funkcje szefa państwa i generalissimusa.

Nowym prezesem rady ministrów ma być rzekomo Serrano Sunner, jeden z najczynniejszych członków falangi oraz bliski przyjaciel i współpracownik założyciela tego stronnictwa, Jose Antonio Primo de Rivera.

Obecny wiceprezes rządu, minister spraw zagranicznych gen. Jordana i min. rolnictwa, Fernandez Cuesta, zostaną mianowani ministrami bez tek. Ministrem spraw zagranicznych ma zostać zawodowy dyplomata. Przyszłym ministrem wojny będzie rzekomo gen. Aranda, obrońca Oviedo, albo gen. Mascardo obrońca Toledo i wódz armii aragońskiej. Portfel ministra marynarki otrzymałby admirał Baratech.

Ministrem sprawiedliwości będzie hr. Rodezno. Tekę ministra finansów otrzyma jeden z bliskich przyjaciół Gil Roblesa, który pozostawał na uboczu podczas całej wojny domowej, utrzymując jednakże bliskie osobiste stosunki z gen. Franco.

Rzym, 21. 2. (PAT.) Prasa informuje, że **telegram kondolencyjny wysłany do kardynała kamerlengo Pacelli'ego przez pre-**

mera czerwonej Hiszpanii Negrina, pozostał nie bez odpowiedzi.

Azana żąda od Negrina, aby się podał do dymisji.

Rzym, 21. 2. (PAT.) Prasa włoska donosi, że prezydent czerwonej Hiszpanii Azana **wystosować miał do premiera Negrina ultimatum, żądając podania się do dymisji celem przyspieszenia końca wojny domowej w Hiszpanii.**

W wypadku, gdyby Negrin nie zastosował się do tego żądania, Azana na podstawie konstytucji ogłosiłby, że republika hiszpańska nie ma rządu legalnego. Prasa włoska donosi ponadto, że po wyjeździe Negrina samochodem z Paryża nie ma o nim żadnej wiadomości.

Paryż, 21. 2. (PAT.) Azana otrzymał od Negrina telegram, w którym prosi go ponownie w imieniu rządu republikańskiego o przybycie do Madrytu **w celu zapewnienia normalnej konstytucyjnej działalności tego rządu.** W odpowiedzi na ten telegram Azana przesłał wczoraj do Negrina depezę, w której mówi o będących w toku rozmowach na temat zakończenia wojny domowej i **wypowiada swój pogląd przychylny zawieszeniu broni.**

W Paryżu twierdzą, że Azana gotów byłby ustąpić, o ileby rząd republikański otrzymał formalne zapewnienie, że represje nie będą stosowane.

Zamach zwolenników gen. Franco w Bruks

Grupa młodych zwolenników gen. Franco dokonała zamachu na „dom hiszpański” w Brukseli, który aż dotąd znajdował się w rękach czerwonych. Przy pomocy drabiny strażackiej, zamachowcy dostali się do wnę trza domu, bez gwałtu zajęli biura i z balkonów wywiesili chorągiew Hiszpanii narodo wej.

Włoch czy „cudzoziemiec“?

(Ciąg dalszy).

ka. Myśl, że krew z polskiej krwi i kość z polskiej kości, *Polak* byłby Namiestnikiem i Zastępcą Chrystusa Pana na globie ziemskim, przejmując nas nieopisanym wzruszeniem. Jednak jako dla katolików jest to dla nas sprawa drugorzędna. Kimkolwiek pod względem narodowym będzie przyszły Papież, dla nas będzie on zawsze *naszym Ojcem świętym*. Nie „cudzoziemcem“.

Zofia Żelska-Mrozowicka.

P. S. A swoją drogą miano „*Pastor Angelicus*“ przedziwnie pasuje do zakonika Salezjanina. „*Kultura*“ salezjańska czyż nie jest właśnie i przede wszystkim *anielska*?

(Prosimy porównać z wywodami powyższymi uwagi naszego korespondenta paryskiego w numerze wtorkowym „*Dziennika*“).

W Rzeszy niemieckiej 78.790.000 ludności, 27.876.315 katolików.

Berlin. (KAP). Podług ostatnich obliczeń, zaczerpniętych z tylko co wydrukowanego Rocznika Statystycznego dla Rzeszy Niemieckiej ludność Trzeciej Rzeszy wynosi obecnie 78.790.000 osób, obszar Rzeszy — 583.279 km. kw. W Rzeszy Niemieckiej po przyłączeniu Austrii w roku 1938 podług obliczeń wyżej wymienionego Rocznika zamieszkiwało 41.375.476 protestantów, 27.876.315 katolików i 694.280 żydów. Liczba katolików procentowo znacznie wzrosła.

Włochom nie wolno jeździć dookoła Francji.

Paryż, 21. 2. (PAT). Przewodca sportu włoskiego gen. Vacarre wydał kolarzom włoskim oficjalny zakaz udziału w tegorocznym wyścigu kolarskim dookoła Francji.

Po co Badoglio pojechał do Tripolisu?

Rzym, 21. 2. (PAT). Prasa donosi o przybyciu do Tripolisu marsz. Badoglio, którego w porcie powitał Balbo.

Włoskie siły wojskowe w Libii obliczane są łącznie na 3 korpusy, t. zn. około 60 tysięcy żołnierzy białych i kolorowych.

„Gwiazdy filmowe“ a praktyki religijne.

Ks. arcybiskup Contwell z Los Angeles stwierdził w dniach ostatnich publicznie, że wśród t. zw. „gwiazd filmowych“ jest wielu praktykujących katolików. Należą do nich przede wszystkim: Spencer Tracy, Bing Crosby, Magdalena Carzoli i inni. (KAP).

Kondolencja Ignacego Paderewskiego po zgonie Ojca św.

Paryż, (KAP). Na wiadomość o zgonie Ojca św. Piusa XI bawiący w Paryżu Ignacy Paderewski wysłał na ręce JEM. kardynała Pacelliego następującą depezę:

„Proszę Waszą Eminencję o przyjęcie zapewnienia, że przyjmuję najszczerzy udział w ciężkiej żałobie, jaka okryła nasz świat Kościół i cały świat. Zgon Jego Świątobliwości Piusa XI oplakuje Polska cała, wierna w swym przywiązaniu do katolicyzmu i wdzięczna za niezmienną łaskawość okazaną jej przez Ojca św. W okresie ciężkiego kryzysu, z którym zmaga się ludzkość, Bóg Najwyższy powołał do swej chwały swego wiernego sługę, najdostojniejszego i najwytrwalszego obrońcę praw Boskich i pokoju powszechnego. Jest naszym najświetszym obowiązkiem zachować nienaruszoną Jego wielką spuściznę i stosować nadal Jego wskazania, przepojone debracją ojcowską i głęboką mądrością. Z głębokim bólem uchylam czoła przed pełną chwały pamięcią Jego Świątobliwości, prosząc Boga, by raczył dać Mu koronę Niebieską wedle Jego pracowitego żywota i wedle Jego niespożytych zasług. Niech mi wolno będzie złożyć Waszej Eminencji wyrazy czci mojej najgłębszej

Paderewski“.

W odpowiedzi nadeszła z Miasta Watykańskiego depeza tej treści:

„Jestem głęboko wzruszony uczuciem jakie Wasza Ekscelencja wyraziła mi w tej ciężkiej dla nas chwili i proszę o przyjęcie zapewnienia mej jak najszczerzej wdzięczności

Kardynał Pacelli, Kamerling“.

Powódź słów w Sejmie...

(Ciąg dalszy)

demagogii, licząc na rozbudzenie stanu emocjonalnego swych sympatyków i przelicytowując się wzajemnie.

Dyskusja.

Kapitałny był pierwszy mówca w dyskusji p. Lepecki (Ozon), który w swojej mowie stwierdzał z wielkim naciskiem, że Ozon interesuje się pracami ministerstwa oświaty! Jest melancholijny, że ministrowi nie udało się zapewnić uczelniom atmosfery ładu i porządku.

Drugi mówca Ozonu poseł Dering wolał o nowy program wychowania. Wypiera się nawet totalizmu i twierdzi, że obcy jest on naszej kulturze i psychice.

Przywileje cerkwi prawosławnej w Polsce.

Ks. Lubelski mówi o sprawach kościelnych. I powiada: niektóre pociągnięcia rządu budzą zastrzeżenia, jak np. dekret o uregulowaniu stosunków wyznania protestanckiego i prawosławnego. Pomijam pewne uprzywilejowanie tej cerkwi np. to, że konsystorze prawosławne dostają większe uposażenie niż konsystorze rzymsko-katolickie, że diakoni i psalmiści otrzymują uposażenia państwowe, czego nie mają organi-

ści i katolicka służba kościelna. Duże zwiększa zastrzeżenie budzi art. 3 dekretu, który przyznaje cerkwi takie przywileje, jakich nie miał kościół prawosławny za czasów carskich. Budzi się obawa, żeby w razie jakiegoś nieprzewidzianego konfliktu między państwem a kościołem, ten kościół prawosławny nie stał się polskim kościołem narodowym. Słyszeliśmy od przedstawicieli ministerstwa, że takiej intencji nie było. Jestem głęboko przekonany, że podobna intencja nigdy nie będzie w Polsce zrealizowana.

Duchowieństwo parafialne z niecierpliwością czeka na rozporządzenie wykonawcze do ustawy o świadczeniach na rzecz kościoła katolickiego.

Następnie należałoby spełnić votum sejmowi ustawodawczemu i jak najrychlej przystąpić do budowy kościoła Opatrzności Bożej w Warszawie. Mówca apeluje do sejmów, by ten przyczynił się do przyspieszenia budowy bazyliki w Gdyni.

Ks. Grochowski wyraża przekonanie, że wola rządu polskiego jest, by wychowanie było prowadzone w duchu zasad religii katolickiej. A jednak w praktyce nie wszystko odbywa się w myśl życzeń rodziców i zarządzeń władz. Przypominając znany czterowersiowy wyborczy, mówca zakończył swoje przemówienie innym wierszem: **Polska szkoła wyznaniowa, to robota Ozonowa.**

Goetel faszysta — panny poszły na ulicę.

Pomimo apelu marszałka, fala wymowy poselskiej nie słabła (Do głosu zapisało się 40 mówców) Marszałek wobec tego skrócił czas przemówień do 10 minut. Mnóstwo tematów poruszano. Poseł Dobkowski uważa, że subsydia dla Polskiej Akademii Literatury są właściwie nieprodukcyjne. W PALU nie ma ani jednego pisarza, który reprezentuje OZN.

Pos. Kudelska: Goetel.

Pos. Dobkowski: Ale Goetel oświadcza się jak faszysta, a OZN faszystowskim nie jest. Podobno p. Stoch uważa się za faszystę, więc mamy jednego w sejmie. Oświadcza dalej, że w książkach, popieranych przez PAL panuje pornografia. **Dopóki o kobietach pisał mężczyzna, to kobieta była aniołem.** Ale jak p. Kuncewiczowa wywaliła, to z tego widać, że: nie daj Boże mieć do czynienia z kobietami. U p. Gojawiczyńskiej **wszystkie dziewczęta idą na ulicę...**

Uważa dalej mówca, że Irzykowski krytyki są za trudne, a Kaden nie wie co czytać czy być w Zagłębiu komunistą, czy robić masło z Bigdą. Akademia Literatury powinna być duchowo współczesna.

Pierlot utworzy rząd.

Bruksela, 21. 2. (PAT). Przesilenie rządowe uważać można za ukończone. Senator Pierlot oświadczył wczoraj wieczorem dziennikarzom, że gabinet, o ile nie zajdzie coś nieprzewidzianego, utworzony zostanie dziś.

Nie będzie spotkania 3 wodzów.

Rzym, 21. 2. (PAT). Koła polityczne zapytywane, czy prawdziwa jest wiadomość o mającym niebawem nastąpić spotkaniu Mussoliniego, Hitlera i gen. Franco, oświadcza, iż nic o projekcie takiego spotkania nie wiedzą.

Delegacja uniwersytetu sofijskiego wiezie dyplom.

Sofia, 20. 2. (PAT). W niedzielę rano odjechała do Warszawy delegacja profesorów tutejszego uniwersytetu, celem wręczenia Panu Prezydentowi Rzplitej dyplomu doktora honoris causa uniwersytetu sofijskiego.

Pięću żydów osadzono w Berezie Kartuskiej.

Częstochowa, 21. 2. Decyzją władz starościńskich wysłano do Berezki Kartuskiej 5 żydów z A. Rusakiem na czele, którzy zajmowali się fałszowaniem maki, przeznaczony na sprzedaż.

Przestępcy żydowscy pragnąc konkurować skutecznie z polskimi hurtownikami, dodawali do maki lepszych gatunków znaczną ilość maki posiedniejszej, a sprzedawali tę makę fałszowaną w opakowaniach, oznaczonych etykietami maki gatunków najwyższych.

W zwiędadle dnia

Były dowódca Gibraltaru, gen. sir Charles Harington oświadczył podczas pewnego bankietu, że w dniach wrześniowego kryzysu, twierdza powierzona jego dowództwu posiadała raptem 4 działą przeciwlotnicze i nie miała masek gazowych dla ludności cywilnej.

Czy można się dziwić, że wobec takiego przygotowania Anglików Hitler triumfował nad Czechosłowacją?

Pan Gilbert Chinard, specjalny wystawnik „*Temps'a*“ do Ameryki w korespondencji datowanej z Waszyngtonu twierdzi, że istnieje w tamtejszych kołach politycznych najzupełniejsza jedynomyślność na temat „beznadziejności wysiłków Francji i Anglii w kierunku powstrzymania niedalekiego wybuchu światowego zatargu. W rzeczywistości jest niewielu Amerykanów, którzy nie byłiby przekonani, że jakiegokolwiek ustępstwa, które jeszcze mogą być poczynione, mogą najwyżej przesunąć o parę miesięcy przeznaczenie“.

Tak pisze ostrożny, poważny, unikający takich sensacji „*Temps*“.

„*Times*“ twierdzi, że przy zajmowaniu Katalonii wojska gen. Franco zdobyły na czerwonych bardzo wiele... niemieckiej broń. Była to wielka niespodzianka dla nich i dla włoskich i niemieckich specjalistów, walczących po stronie białych... (s)

Nie ma zgody między żydami i Arabami.

Londyn, 21. 2. (PAT). Konferencja palestyńska wchodzi obecnie w najbardziej krytyczną fazę. Postulaty Arabów i żydów stoją w rażącej ze sobą sprzeczności a delegacja żydowska bardzo stanowczo podtrzymuje swoje żądania mimo silnej opozycji Arabów. Delegacja arabska, która w ub. tygodniu liczyła na poważne ustępstwa ze strony rządu brytyjskiego, wykazuje dzisiaj mniej pewności siebie. Arabowie uważają, że na rząd brytyjski wywierana jest presja ze strony Ameryki, gdzie sympatie żydowskie silnie się zaznaczają.

Od obu stron żądano ustępstw we wspólnym interesie, ale delegacja arabska ma mało nadziei, by ustępstwa mogły doprowadzić do jakich rezultatów w pewnych warunkach. Arabowie gotowi byłiby ustąpić w kwestii emigracji żydowskiej, godząc się na ustalenie stosunku ludności w Palestynie na 30 proc. żydów wobec 70 proc. Arabów. Zdają sobie oni jednak sprawę z tego, że nadzieje na takie porozumienie są minimalne, gdyż niewątpliwie żydzi żądają będą dla siebie co najmniej równego stosunku liczebnego z Arabami.

Misja Berarda napotyka na trudności.

Paryż, 21. 2. (PAT). Misja senatora Berard natrafiła, jak się zresztą spodziewano, na poważne trudności. Przed zakończeniem rozmów min. Jordana uznał za konieczne porozumieć się z gen. Franco, bawiącym w Barcelonie i w tym celu rozmowy przerwane zostały do środy.

W kołach parlamentarnych dość przykre wrażenie wywołuje fakt, że prasa narodowa hiszpańska pomija niemal całkowicie milczeniem misję i pobyt senatora Berard, jednakże w kołach politycznych panuje przekonanie, że w każdym razie niezależnie od stopnia po-

wodzenia misji senatora Berard decyzyjnie o uznaniu rządu gen. Franco przez Francję i Anglię zostanie ogłoszona oficjalnie jeszcze w ciągu bieżącego tygodnia. (Trudności, na jakie napotyka Berard wskazują na stopień wrogiego ustosunkowania się narodowej Hiszpanii do Francji — red.)

Nagły zgon podczas koncertu. W czasie koncertu skrzypka Odnohosowa we Lwowie przebywający na widowni adwokat z Krosna dr Julian Sandecki, syndyk koncertu „*Malopolska*“, nagle zastał i mimo pomocy obecnych na sali lekarzy, zmarł wskutek udaru serca.

Pogrzeb b. premiera belgijskiego.

Bardzo uroczysto odbył się w Brukseli pogrzeb znanego polityka belgijskiego Jasparsa, który zmarł w parę dni po ustąpieniu ze stanowiska premiera.

W związku z listą imienną przymusowego wykupu ziemi, zamieszczoną w Dzienniku Ustaw nr 12 z 15. II. 1939 r., prasa niemiecka wypisuje nieprawdopodobne historie na temat krzywdy, jaka się dzieje Niemcom, którzy zostali jakoby uderzeni w szczególnie dotkliwy sposób przymusowym wykupem. Dla nieznanego istotnego stanu rzeczy cyfry podawane przez prasę niemiecką w Polsce i część prasy niemieckiej za granicą mogą się wydawać istotnie poważnym naruszeniem stanu posiadania Niemców na roli. Mianowicie prasa niemiecka podaje, że w województwie poznańskim na 20.270 ha podlegających przymusowemu wykupowi — na Niemców przypada 68,5 procent, w wojew. pomorskim na 17.437 ha — 55 proc.; w wojew. śląskim na 7.438 ha — 95 proc.

Jak się przedstawia istota tego zagadnienia?

Niemców na Pomorzu jest 9,8 proc., stan posiadania na ziemi ogółem 21,8 procent, jednakże jeżeli chodzi o majątki powyżej 100 ha, stan posiadania Niemców wzrasta proporcjonalnie do wielkości majątków ziemskich, dochodzących przy majątkach 1.000 ha do 75 proc. Dopóki więc nie nastąpi wyrównanie liczby wielkich majątków ziemskich, których właścicielami są Niemcy, ze stanem posiadania właścicieli Polaków, zawsze będzie występowało zjawisko pozornego pokrzywdzenia Niemców na tym odcinku. Żeby nie pozostać gołosłownymi, podajemy tytułem przykładu, że w pow. sepeleńskim na Pomorzu odsetek własności ziemskiej w rękach niemieckich ponad 100 ha wynosi 56,1 proc., w pow. grudziądzkim — 56,8 proc., w łowickim — 58,8 proc., w chełmińskim — 48,9 proc., w morskim — 33,6 proc., w świeckim — 32,1 proc., wzrastając, jak już wspomnieliśmy do 75 proc. w kategorii majątków wielkości ca 1.000 ha.

W wojew. poznańskim sprawa ta przedstawia się podobnie. Tak np. w przygranicznym powiecie chodzieskim obszar ziemi w rękach niemieckich wynosi 54,1 proc., w pow. nowotomyskim 43,2 proc., wyrzyskim — 39 proc. Jeżeli zaś chodzi o odsetek własności ziemskiej, pozostający w rękach niemieckich wielkości ponad 100 ha, cyfry te podskakują gwałtownie podobnie jak na Pomorzu. Ogółem w Poznańskim między liczbą Niemców a stanem posiadania na ziemi zachodzi stosunek jak 1,3, gdyż 9 proc. licząca ludność niemiecka w Poznańskim posiada 29,1 proc. ogólnego arealu.

Jeżeli chodzi o rozdział narodowościowego stanu posiadania na roli w woj. śląskim, to w stosunku do całego arealu wielkiej własności o obszarze 169.903 ha posiadaliśmy do ostatnich czasów zaledwie 14 proc., wliczając w to już domeny i lasy państwowe. W tych warunkach poddanie przymusowemu wykupowi na Śląsku tylko 7.438 ha w stosunku do ogólnego obszaru jest cyfrą minimalną. Liczba Niemców na Śląsku wynosi 6,5 proc., podczas gdy odsetek wielkiej własności ziemskiej, pozostającej w rękach niemieckich, wynosi 86 proc. Dysproporcja nie do utrzymania, tłumacząca duży udział Niemców na liście przymusowego wykupu.

W tym zestawieniu żale prasy niemieckiej okazują się podstępny manewrem, obliczonym na użytek zewnętrznego.

Humor polityczny.

CO SLYCHAĆ?

Do fotografa przyszedł „szary człowiek” — Proszę o przyjemny wyraz — mówi fotograf.
— Pieniądze...
— Co proszę?
— No, pan proszę o przyjemny wyraz...
A czy może być przyjemniejszy wyraz, niż pieniądze.

Chamberlain spotyka dwóch poważniocnych polityków, Daladiera i Mussoliniego. Na niebie gromadzą się chmury.
— Czy mogę panom służyć parasolem?
— mówi uprzejmie.

(„Wróble na dachu”)

RADIO-MILION.

— Dziwne. PKO pisze o sobie: „Pewność i zaufanie”, KKO kokietuje: „Polacy, bogacie się”, a radio nie posiada żadnego reklamowego sloganu.
— Owszem.
— Jakież?
— „Radio budzi, radio nudzi”.
(„Mucha”)

W obecnych czasach tiara ta jest szczególnie ciężka

Sługa sług Bożych.

Przeżywamy dni nadzwyczajne, dni historyczne w dziejach Kościoła. Umarł Papież! Na Stolicy rzymskiej zapanowało bezkrólestwo. Władzę sprawuje tymczasowo Kolegium Kardynałów. Zwłoki Ojca św. Piusa XI rozpoczęły w podziemiach Katedry św. Piotra. Na Jego spotkanie wyszły cie-

dotyczące jedności wiary, nadawania praw, kultu religijnego i Sakramentów św. oraz o wszystkie sprawy, zastrzeżone papieżowi prawem kanonicznym.

W wykonaniu swojej władzy **Namiestnik Chrystusowy musi być niezależny od jakiegokolwiek władzy świeckiej.** Gwarantem tej niezależności najlepszym stosunkowo jest wolność terytorialna. Od 8-wieczu papież posiadali taką swobodę, będąc władcami państwa Kościelnego, którego zostali pozbawieni 20 września 1870 roku. Przeciwno zaborowi protestowali Pius IX, Leon XIII, Pius X, Benedykt XV i Pius XI, za którego doszło do słynnego rozwiązania kwestii rzymskiej traktatem laterańskim i konkordatem z dnia 11 lutego 1929 roku. Traktat ten stwierdza niezależność Państwa Watykańskiego (Citta del Vaticano), które pochodzi, nie z nadania, lecz jest jako prawne i faktyczne przez państwo włoskie uznane.

Tiara papieska

nie wielkich poprzedników, co może całe wieki temu ta sama sterowali Iodzia Chrystusowa ze szczytów Watykanu. Po wielkim, życiowym boju o świętą sprawę, odpoczywa teraz zgasły Namiestnik, snem utulony doczesnym, w krypcie wspaniałej bazyliki. A Jego szlachetną duszę w szepcie modlitewnym miłosierdziu poleca Bogu niewinne dziecko. Modlą się za Niego wszyscy katolicy, co w dniu królewskiego pogrzebu Ojca chrześcijaństwa, wstępując się w słowa transmisji, na falach eteru unoszonych w świat daleki, w oczach mieli łzy... Tak! Płakała osierocona ludzkość po stracie Ojca.

Nie skończyły się jeszcze oficjalne uroczystości żałobne, a już czyni się wielkie przygotowania do wyborów nowego papieża. Wymienia się nawet po imieniu kandydatów do tiary. Czy sprawdzają się ludzkie przewidywania? Jedno jest pewne: o wyborze następcy św. Piotra nie człowiek, ale Opatrzność decydować będzie.

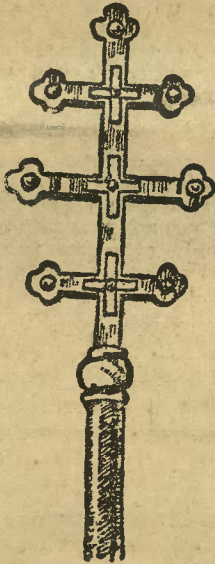
Chodzi przecież o rzecz nadzwyczajnej wagi. Idzie bowiem o mianowanie widzialnej Głowy Kościoła, która rządzić będzie Ciałem Mistycznym w imieniu Samego Chrystusa. Zadaniem Namiestnika rzymskiego jest zachowanie jedności Kościoła. Aby z tego zadania dobrze się wywiązać, papież postępuje się przynależną mu **władzą kapłańską**, która choć co do istoty swojej ta sama, co każdego biskupa innego, to jednak w zakresie swojego wykonania nie zna żadnych ograniczeń, i **władzą zarządzania**. Ta druga władza — mianowicie: zarządzania — jest władzą najwyższą i niezależną, a odnosi się zarówno do spraw wiary i obyczajów, jak do karności i zarządu Kościoła na całym świecie. Władza ta, przysługująca papieżowi z racji urzędu, jest bezpośrednia: została mu nadana wprost przez Chrystusa Pana i może być stosowana wobec wszystkich Kościołów, pasterzy i wiernych razem, jak i wobec każdego z osobna.

Na podstawie swej władzy papież jest najwyższym nauczycielem Prawdy objawionej, pryncypaldawcą, sędzią i zarządcą Kościoła. Jemu tylko wolno zwołać sobór powszechny, zmienić prawa, wydane przez poprzedników na Stolicy Apostolskiej, przyjąć ostateczną apelację, jako ostatnia instancja odwoławcza. Władzy papieskiej zarezerwowane są także tak zwane **causae maiores** (rzeczy natury bardzo ważne). Chodzi tu o kwestie,

Ojciec św. przeróżne sprawuje urzędy, różnych jest podmiotem **godności**. Zowie my Go patriarchą zachodniego Kościoła, Prymasem Włoch, Metropolita prowincji kościelnej rzymskiej, w skład której od 4-wieczu wchodzi 43 biskupstwa, leżące między Capua i Pizzą (główną rolę odgrywa tu 7 biskupstw podmiejskich). Wreszcie jako biskup miasta Rzymu ma papież swojego wikariusza generalnego, któremu przysługuje władza rządów nad Citta del Vaticano, Pałacem Laterańskim i willami Castel Gandolfo. Katedra papieża, jako biskupa Rzymu, jest bazylika św. Jana Laterańskiego.

Liczne są nazwy, którymi tytułujemy Ojca św.: wyrazu **Papa** — ojciec używano dawniej, mówiąc o biskupach w ogóle. Dopiero od średniowiecza tytuł ten zastrzeżono biskupowi rzymskiemu. Święty Augustyn wprowadził miano „Błogosławionego Pana”; św. Leon dał początek nazwie: „Patriarcha Powszechny”; św. Bernard mówił o „Następcy Apostołów”. Z innych określeń były i są w użyciu: Ojciec ojców najwyższy

Krzyż papieski

Znakiem najwyższej władzy kapłańskiej papieża jest krzyż papieski o potrójnych ramionach. Z takim krzyżem w ręku występują papież przy wielkich uroczystościach kościelnych, ubrani w szaty pontyfikalne.

wszystkich biskupów biskup, wszystkich głów Głowa, Biskup Kościołów, Biskup Kościoła Katolickiego, Kapłan Najwyższy, Wikariusz Jezusa Chrystusa, Najświętszy Ojciec, Powszechny Biskup i Patriarcha, Jego Świętobliwość. W allokucjach papieskich używa się zwrotu: Sanctissime Pater (Ojciec Najświętszy). Głowa chrześcijaństwa natomiast nazywa siebie najczęściej **Sługa sług**

Ostatnie nabożeństwo żałobne. Min. Szembek na czele delegacji polskiej.

Citta del Vaticano, 21. 2. (PAT) Wczoraj rano o godz. 10 m. 30 odprawione zostało w bazylice św. Piotra ostatnie nabożeństwo żałobne za spokój duszy Piusa XI. Mszę żałobną celebrował kardynał Schuster przy ołtarzu katedralnym.

Po obu bokach nawy zajęli miejsca kardynałowie w liczbie 45. W łożu specjalnej znajdował się minister Szembek, delegowany przez rząd polski na uroczystości pogrzebowe, oraz delegacja uniwersytecka — Józefa Pilsudskiego, złożona z rektora prof. Antoniewicza i księży profesorów Chojnackiego i Obertyńskiego oraz delegata uniwersytetu wileńskiego prof. Gostkowskiego. Delegaci wyższych uczelni polskich przybyli w togach. W tej samej łożu zajmowała miejsce delegacja miasta Paryża z merem na czele. W łożach, zarezerwowanych dla korpusu dyplomatycznego znajdowała się cała ambasada polska przy Watykanie z chargé d'affaires Janikowskim na czele.

Po mszy św. mowę pochwalną, zawierającą życiorys i charakterystykę Piusa XI, wygłosił w języku łacińskim ks. Perygini. Jak we wszystkich aktach, dotyczących pontyfikatu Piusa XI, w mowie tej był **ustęp,**

poświęcony działalności zmarłego Papieża Polsce. Ks. Perugini podkreślił m. in. zasługę Piusa XI „Pax Christi in regno Christi” oraz podniósł zasługi zmarłego Ojca św. dla usystematyzowania studiów na uniwersytetach oraz katolickich wydziałach teologii.

Następnie celebrował kardynał Schuster, w towarzystwie 4 innych kardynałów, ubranych w kapy żałobne i białe mitry, udał się przed wysoki katafalk. Na symbolicznej trumnie, przykrytej złotogłowem, spoczywała tiara papieska. Przed katafalkiem zajęli miejsca: kardynał Schuster, a po rogu katafalku kardynałowie Mundelein, Dougherty, Nasalli-Rocca i Cereira. Każdy z 4 kardynałów odprawił przy akompaniamencie chórów sykstyńskich modły przy katafalku. W końcu celebrował odprawił „Libera me domine” i udzielił absencji. Nabożeństwo miało przebieg **niezwykle podniosły i uroczysty.** Rzesze publiczności uczestniczyły w modłach w głębokim skupieniu.

Citta del Vaticano, 21. 2. (PAT) Na placu św. Piotra zainstalowano **głościki** przez które oznajmiony będzie tłumom wybór nowego Papieża.

Bożych. Wprowadzenie tej nazwy przypisuje się Papieżowi Grzegorzowi Wielkiemu (590—604).

Pan Jezus nie określił w sposób dokładny formy przechodzenia prymatu na następ-

ców św. Piotra. Sprawę tą miała rozstrzygnąć hierarchia założonego przezeń Kościoła, która przyjęła formę elekcji.

Trojaka jest forma wyborów papieskich:

1. quasi inspiratio: kardynałowie, jakby natchnieni przez Ducha św., słówkiem „Eli-go” (wybieram) godzą się jednomyślnie na wy suniętego kandydata. **2. per compromissum:** z grona kardynalskiego wyłania się komisja 3, 5 lub 7 (konieczne liczba nieparzysta), którzy z wykluczeniem siebie wybierają papieża. **3. scrutinium:** jest to sposób opisany bardzo dokładnie w konstytucji apostolskiej Piusa X „Vacante sede Apostolica”. Głosują tu wszyscy z zachowaniem tajemnicy, na piśmie. Z chwilą wyrażenia przez elekta zgody na wybór, z prawa boskiego, otrzymuje on władzę papieską.

Cudowny musi być widok odbywającego się konklawe. Wyobraźmy sobie dostojny areopag kardynalski, oświecony łaską Ducha św., zasiadający w Kaplicy Sykstyńskiej. Na przedniej ścianie przed ołtarzem, wspaniale malowidło geniusza pedzla, Michała Anioła: Sąd Ostateczny. Na ołtarzu stoi złoty kielich, do którego wyborcy wkładają kolejno swoje głosy. Każdy z purpuratów podchodzi z wolna do stopni ołtarza, klęka, modli się chwilę, poczym powstawszy, składa donośnym głosem przysięgę: „Świadcze się Bogiem, który mnie będzie kiedyś sądził, że oddaję głos na tego, kogo uważam za najgodniejszego tak wysokiemu urzędowi”.

Szczerzoty kielich napienia się kartkami wyborczymi.

A co — zapytajmy — dzieje się w duszy tego, na kim powoli skupiają się głosy? Czy lęk nie owładła jego sercem? Czy nie płynie z jego piersi ku niebu gorąca modlitwa: „Boże, jeśli można, niech odejdzie odemnie ten kielich?”

Konklawe wybrało papieża! Ostatnie jeszcze — jakże ważne — pytanie, skierowane przez kardynała — dziekana do wybrańca Bożego:

— Czy przyjmujesz wybór, który cię powołuje na papieża?

Chwila namysłu. Niepokojąca cisza. A potem słowa, wzruszonym wypowiedziane głosem:

— Nie chcę, by kiedyś powiedziano, że wahałem się poddać bez zastrzeżeń Woli Bożej; nie chcę, by można było powiedzieć, że się uchylili od ciężaru, złożonego na moje barki; nie chcę, by powiedziano, że nie uznał wagi głosów mych towarzyszy i dlatego, mimo swej niegodności, którą głęboko odczuwam, wybór przyjmuję.

— A jakie imię przyjmujesz? — pyta kardynał dziekan.

Kiedy nowoobрани papież odpowie na to pytanie, pierwszy z kardynałów-diaconów obwieszcza wiernym, że konklawe, przy Bożej pomocy, dokonało wyboru.

Elekt ubiera się tymczasem w szaty pontyfikalne i udziela pierwszego błogosławieństwa apostolskiego.

Z rozentuzjazzmowanych serc do nieba idzie modlitwa, aby Pan błogosławił Namiestnikowi swojemu i zachował go od wszelkiego zła.

Stoimy w obliczu wyborów nowego papieża. Modlmy się gorąco o błogosławieństwo Boże dla konklawe. Już dziś prośmy o łaski dla tego, na czej głowie spocznie królewska tiara. W obecnych czasach — zdajemy sobie z tego dobrze sprawę — tiara ta jest szczególnie ciężka.

Ks. Florian Kaszubowski.

Pogłoski o utworzeniu diecezji radomskiej nie potwierdzają się. Na łamach szeregu pism ukazały się wiadomości o zamierzonym przez władze kościelne utworzeniu diecezji radomskiej. W oficjalnym organie sandomierskiej kurii biskupiej ukazało się wyjaśnienie stwierdzające, że pogłoski nie są prawdziwe.

Największy w Polsce ośrodek LOPP. W Chorzowie zostanie uruchomiony największy ośrodek propagandowy LOPP i sprzętu obrony przeciwlotniczej. W siedmiu nowoczesnie urządzonych salach rozmieszczony będzie sprzęt gazowy, pożarniczy, sanitarny itp.

Przeludnienie małych mieszkań w Polsce. W miastach naszych jest 68,7% mieszkań 1 i 2-izbowych, w miastach angielskich 65,2% stanowią mieszkania 4 i więcej izbowe, w Niemczech 80,8% to mieszkania 3 i 4-izbowe. W Polsce ten typ mieszkań stanowi 31 proc. Gdv w Polsce w mieszkaniu 1-izbowym mieszka przeciętnie 3,85, w dwuizbowym 2,25 osób, w Anglii jednoizbowe mieszkanie zajmuje 1,9 osób, dwuizbowe — 1,5.

Jednonogi złodziej na czele bandy. Policja stołeczna zlikwidowała groźną bandę złodziei sklepowych. Na czele bandy stał 27 razy karany i 40 razy notowany za kradzieże i rabunki, jednonogi Jerzy Murawinski, przewidywaniem „Kulawy Stasiak”.

Samobójstwo dziesięcioletniej dziewczynki. W Zofiówce (pow. łucki) 10-letnia dziewczynka została przez matkę skarcona za to, iż wyjęła z komody nową sukienkę. Aby pochwalić się przed rówieśniczkami. Dziewczynka popełniła samobójstwo przez powieszenie się na pasku.

Pilot skazany za rozbicie awionetki. Interesująca sprawę lotniczą rozpatrywał Sąd Okręgowy w Tarnowie. Przed sądem stanął egz. pilot turystyczny, student Józewczyk, obwiniony o spowodowanie katastrofy i zniszczenie awionetki Rd 8, stanowiącej własność Ministerstwa Komunikacji. Józewczyk skazany został na 200 zł grzywny i poniesienie kosztów sądowych.

Wystawa elektromechaniczna odbędzie się od 15—20 czerwca br. w Katowicach i Cieszyźnie. Wystawa obejmować będzie krajowy przemysł elektrotechniczny, radiotechniczny, teletechniczny, mechaniczny w szczególności dotyczący wyposażenia elektrowni, górnictwa i hutnictwa oraz chemiczny pracujący na potrzeby rynku elektrotechnicznego.

Ogólnopolski zjazd ekonomistów w Krakowie. W Krakowie odbyło się posiedzenie miejscowego Tow. ekonomicznego, na którym omówiono przygotowania do ogólnopolskiego zjazdu ekonomistów, zwołanego na listopad br. do Krakowa. Na czele komitetu stanął prof. dr A. Heydel.

Zagadkowe zatrucie dwóch żydówek. Właścicielka pensjonatu w Otwocku zawiadomiła policję, że 46-letnia Chaja Inzбург i jej 20-letnia córka nie wychodzą ze swego pokoju. Delegowano na miejsce policjanta i wyważono drzwi. Inzburgowa leżała nieprzytomna na podłodze, córka jej również dająca słabe odznaki życia, leżała na łóżku. Lekarz stwierdził zatrucie nieznaną trucizną.

Zbrodnia na centralnej ulicy Warszawy.

Strzały pijanego urzędnika przecięły życie dwóch młodych ludzi.

Warszawa, 21. 2. W ruchliwym punkcie miasta, na rogu ul. Marszałkowskiej i Nowogrodzkiej, rozegrało się krwawe zajście.

Późnym wieczorem rozległy się trzy wystrzały rewolwerowe. Jednocześnie rozległy się krzyki młodej kobiety, a po chwili gwizdki dozorczy nocnego i policjanta.

Na chodniku leżało dwóch mężczyzn, którym z głowy saczała się krew. W 5 minut po strzałach przybył na miejsce lekarz Pogotowia. Stwierdził on, że jeden z mężczyzn został zabity na miejscu, drugi ciężko ranny w głowę.

Zabitym okazał się 21-letni Bogdan Grabowski pracownik księgarń „Książnica-Atlas”, rannym zaś — 26-letni Józef Zakrzewski, listonosz urzędu „Warszawa 41”.

Na odcios strzałowy, nadbiegł posterunkowy służby śledczej, który rozbroił sprawcę krwawego zajścia, opartego o bramę i trzymającego w ręku rewolwer i przewoził aresztowanego do komisariatu.

Okazało się, iż jest to 36-letni Jan Jastrzębski, pracownik urzędu „Warszawa 1”.

Co mówią zadowolona uczennica?

Zakrzewski siedzi w towarzystwie siostry swej, 16-letniej Krystyny, uczennicy szkoły handlowej, oraz narzeczonego jej, Grabowskiego i 27-letniego Mieczysława Rojczaka. Na rogu ul. Nowogrodzkiej i Marszałkowskiej do Z. zbliżył się jakiś mężczyzna, odsunął jej kapelusz i zajął w oczy. W obronie zadowolonej dziewczyny stanęli wspomniani mężczyźni. W odpowiedzi mężczyzna ów, którym był podchmielony Jastrzębski, wyjął błyskawicznie z kieszeni rewolwer i dał 3 strzały w kierunku swych

przeciwników.

Wszystkie kule były celne. Jedna ugodziła Zakrzewskiego, dwie zaś — Grabowskiego. Przerazona Zakrzewska zaczęła krzyczeć i hcieć w stronę pl. Zbawiciela.

Ranny w czaszkę 26-letni Józef Zakrzewski, zmarł w szpitalu Dz. Jezus. Zamieszkiwał on z siostrą swą, 16-letnią Krystyną u ciotki Magdaleny Żurawskiej.

Sprawca zabójstwa dwóch osób Jan Jastrzębski badany był przez sędziego śledczego od północy do godz. 6 rano.

Zeznał on, iż po przyjeździe na dworzec Główny, mając dużo czasu do odejścia pociągu, udał się do bufetu, gdzie wypił 4 kieliszki wódki. Następnie celem zacerpnienia świeżego powietrza, wyszedł na ul. Marszałkowską.

W pobliżu ul. Nowogrodzkiej, zauważył idącą młodą dziewczynę. Przypuszczając, iż idzie ona sama, zbliżył się, zajął w oczy, a następnie uchylił jej kapelusz. Dziewczyna przystąpiła.

Wtedy — jak twierdzi Jastrzębski — jeden z trzech idących za Z. mężczyzna miał rzekomo spoliczkować go, czemu Zakrzewski, jak również kolega jej brata, Mieczysław Rojczak — zaprzeczają. W czasie zajścia Jastrzębski wyjął z kieszeni rewolwer. Wtedy jeden z mężczyzn powiedział: „Schowaj pan ten straszak”. W odpowiedzi na to Jastrzębski zaczął strzelać, mówiąc: „Tak się strzela ze straszaka”.

Zabójca dwóch osób przyznaje się, iż zrobił to wszystko z całą świadomością, czego obecnie żałuje. Osadzono go w więzieniu na Pawiaku.

16-letni morderca nie żałuje swego strasznego czynu.

Warszawa, 21. 2. Sąd Okręgowy w Warszawie rozpatrywał straszną zbrodnię dokonaną przez 16-letniego Mieczysława Sikorę.

Chłopiec zatrudniony był w 40-morgowym gospodarstwie Eugeniusza Hagmayera w Piasecznie i zaledwie po dwóch tygodniach służby skradł rewolwer swego pracodawcy. Czy już wówczas powstał zamiar zbrodni, który zrealizowany został po dalszych dwóch tygodniach?

Razem wyjechali wozem. Gdy furmanka przejeżdżała przez las, siedzący z tyłu za Hagmayerem chłopiec, przystawił rewolwer do głowy chlebobdawcy i strzelił, strzał nie był śmiertelny, wobec czego zeskoczył z wozu i strzelił jeszcze raz, zabijając Hagmayera. Następnie obszukał zabitego, ściągnął mu z ręki zegarek, zabrał torebkę zawierającą 200 zł i zwłoki wrzucił do pobliskiej glinianki.

Dokonawszy zbrodni powrócił spokojnie do gospodarstwa oświadczając rodzine, że Hagmayer zatrzymał się u znajomych. Nazajutrz Sikora skradł rower i uciekł.

Gdy Hagmayer nie wracał wszczęto dochodzenie. Sikorę aresztowano w domu jego rodziców pod Kielcami.

Na rozprawie waty chłopiec nie przyznał się do winy. Twierdził, że był świadkiem kłótni swego pracodawcy z innym parobkiem upominającym się o 2 złote.

W końcu przyparty do muru przyznał się do popełnienia zbrodni, nie wykazał jednak żadnej skruchy, ani żalu.

Sąd po naradzie skazał nieletniego zabójcę na umieszczenie w domu poprawczym aż do ukończenia 21 lat życia.

Rzadkie wydarzenie na plaży portugalskiej. Na plaży Angeira ocean wyrzucił żywą fokę długości około 1 m. Zwierzę było niezmiernie wyczerpane. Po przewiezieniu do miejscowej morskiej stacji zoologicznej, foka na drugi dzień zdechła. Pojawienie się fok u brzegów portugalskich jest niezwykle rzadkim wydarzeniem.

Andrew Soutar

Przekład autoryzowany z angielskiego.

43)

(Ciąg dalszy)

— Jesteście stary sługa, Timsonie. Ale zostaną na noc w Londynie i jutro to wam daruję tę zniewagę. Idę już do was zająć. Może tymczasem dowiecie się czegoś o panu — to jest o testamentcie. Chyba miał doradcę prawnego?

— To się pani spodziewa, że pani coś zapisała?

— Chyba mi się należało, stary zrędo?

— Ledwie pani Crosby Dick odeszła, zjawili się u Timsona nowy gość, najmniej spodziewany.

Lord Dargot we własnej osobie.

Był tak poruszony, gdy stary otworzył mu drzwi, że w pierwszej chwili ledwie mógł mówić.

— Zna-cie mnie... jestem... lord... Dargot... pa-mię-ta-cie... mnie? Już raz tu byłem. Czy wiecie, co się stało? Okropność... nie mogę zebrać myśli.

— Proszę, niech milord wejdzie — zapraszał grobowym głosem Timson.

Dargot opuścił się na sofę, na której

przed chwilą siedziała Maria. Widać było, że sili się na spokój.

— Nigdy sobie nie przebaczę — wymówił z trudem — że pośrednio stałem się przyczyną śmierci waszego pana. Naturalnie już wiecie, co się stało?

— Czytałem w gazetach — odpowiedział Timson i odwrócił głowę. Ramiona mu drgały, jakby płakał.

Lord Dargot ukrył twarz w dłoniach.

— Nie rozumiem. Nic nie rozumiem — jęczał. — Kapitan Grissen uchodził za świeżego żeglarza. Nie mogę pojąć, jakim sposobem mogło dojść do nieszczęścia.

— A ja nie mogę wypowiedzieć milordowi, jaki to dla mnie cios.

Lord wyciągnął rękę do starego sługi.

— Z szacunku dla pamięci waszego pana — rzekł — jestem gotów pomóc wam, jeżeli nie macie z czego żyć.

— Dziękuję milordzie, ale bieda mi nie grozi. Pan był dla mnie szczydły.

Dargot pokijał głową, jakby na znak, że się tego spodziewał.

— A czy pan zostawił krewnych?

Czy nie mógłbym im dopomóc bez ujmy dla ich miłości własnej?

— Prawdę mówiąc milordzie, nigdy nie słyszałem, żeby pan miał jaką rodzinę.

I to Dargot przyjął jako rzecz spodziewaną.

— Tu była raz młoda kobieta — rzekł.

— Spotkałem ją za pierwszą bytnością tutaj. Zaraz, niech sobie przypomnę. Nazywała się O'Mallory — ładna, młoda Irlandka. Pamiętacie ją?

— Przypominam sobie.

— To dobrze. Możliwe, że nie zauważyliście, co ją łączyło z waszym panem. Ale z tego, co mówił do mnie, wywnioskowałem, że musiał ją bardzo lubić. Może to była kuzynka — nie wiem — ale jeżeli niewczesna śmierć pana Spinnetta postawiła ją w trudnym położeniu, to chętnie jej przyjdę z pomocą.

Timson potarł się po szczecińskiej brodzie.

— Może to dla niej wielkie nieszczęście — westchnął — ale czy jej grozi bieda, czy nie, nie umiem milordowi powiedzieć, jakie są jej warunki materialne.

— Przykro mi, milordzie, ale nie mam pojęcia, gdzie ta panienka mieszka. Nadzwyczajna kobieta — dziś tu, jutro tam. Nie wiem: może jest w Londynie, a może w Kanadzie. Kobiety niewiele mnie obchodzą, milordzie. Pokazują się i fiu! już ich nie ma. Nie pytam ich o nic, nie jestem ciekawy kłamstw. Dawno już przestałem się zadawać z kobietami. Długi czas siedziałem dla wypoczynku na prowincji, gdzie kobiet nie było na lekarstwo i zupełnie przyszedłem do siebie, milor-

dzie, a miałem nerwy w strasnym stanie.

— Więc sądzicie, że tej panienki nie ma w Londynie? — nalegał lord.

— Bardzo wątpię, milordzie.

— Nie moglibyście mi jej odszukać?

— Nie mam zielonego pojęcia, gdzie się mogła zaszyć, milordzie.

— Mogłbym jej ofiarować stanowisko sekretarki, świetnie płatne — ciągnął lord.

— Chciałbym pomóc milordowi, cóż, kiedy sam jestem jak tabaka w rogu.

— Dziękuję przynajmniej za dobre chęci, przyjacielu. Jestem pewny, że chętnie wyświadczylibyście panię przysługę.

— Jeżeli ją kiedy zobaczę, powiem jej, co milord mówił — zapewnił lorda Timson.

— Czy was jednak nie dziwi, że ta panna mogła tak zniknąć, że nikt nie może wskazać miejsca jej pobytu?

— Ja jej nie szukałem, milordzie.

— Ale ja szukałem.

— Od kiedy, milordzie?

— Od chwili, gdy się dowiedziałem o śmierci waszego pana. Mówiłem wam już o swoim spotrzymaniu, że wasz pan był bardzo do niej przywiązany, a ponieważ polubiłem go, postanowiłem tyle chociaż wyświadczyć dla jego pamięci.

— Przrzekam milordowi, że niech się tylko z nią zobaczę, powiem wszystko.

— Zadzwoń do was — mówił gorąco lord. — Dział nocuję w Londynie. Zatelefonujcie o dziesiątej.

Wyprowadziwszy gościa na korytarz, Timson wrócił do bawialni.

(Ciąg dalszy nastąpi).

DZIAŁ GOSPODARCZY

Brak rąk do pracy to brak żywności.

Niemiecki wódz chłopów, minister Darré przyznaje się w jednym z ostatnich artykułów: „Samowystarczalność w dziedzinie masła i świń została poważnie obniżona przez konieczność oddania poważnych kontyentów świń do „Ostmarku“, a świń i masła do Sudetów. Podkreślam, że wedle mego zdania jest to zjawisko przejściowe. Uważam, że te dodatki żywnościowe dla wymienionych obszarów są drobnostką wobec ogólnego znaczenia dla narodu niemieckiego i jego bogactwa przyłączenia tych prowincji, które w przyszłości zwiększą nowe możliwości żywnościowo-rolnicze.“

Pokrycie zwiększającego się spożycia było poważnie zahamowane przez powstanie z różnych względów zmniejszenie się ogólnej powierzchni użytkowej dla uprawy.

W latach 1937—1938 było dwukrotnie odebrane rolnictwu po 200.000 hektarów użytkowej ziemi.

Jak wielkie stanowi to obciążenie, dowodzą obliczenia instytutu koniunktury, który przychodzi do przekonania, że 300.000 hektarów stanowi „powierzchnię żywnościową“ dla 550.000 ludzi.

Jest rzeczą niesłychanie charakterystyczną, że min. Darré zupełnie nie wyjaśnia, co się stało z tymi 400.000 hektarami użytku, gdy przecież jest rzeczą powszechnie wiadomą, że Niemcy prowadzą skuteczną walkę w dziedzinie osuszania i doprowadzania do użyteczności rolnej błot i bagien. Czyżby niemieckie graniczne strefy obronne, nowe liczne place ćwiczeń, lotniska i koszary pochłonęły aż tak wielki obszar ziemi?

Według ministra Darré, głównym czynnikiem utrudniającym w ubiegłych 2 latach „bitwę żywnościową“, był brak rąk roboczych. Zmniejszenie się produkcji masła z 517.000 ton w 1937 roku na mniej więcej 496.000 ton w 1938 roku zostało przede wszystkim spowodowane przez zmniejszenie się personelu mleczarskiego. Darré z naciskiem podkreśla, że będąc dalej już nie do zniesienia brak rąk roboczych na roli we wszystkich prowincjach Rzeszy doprowadza do ogólnej tendencji coraz to bardziej ekstenzywnej gospodarki rolnej — co dla przyszłości żywnościowej Niemiec stanowi ogromne niebezpieczeństwo. To niebezpieczeństwo będzie tym wyraźniejsze, gdy zdamy sobie sprawę, że „bitwa żywnościowa“, która ma w ramach planu czteroletniego przybrać na sile, wymaga stalego zwiększenia się sił roboczych.

Minister Darré dochodzi do wniosku, że wobec takiej sytuacji zadanie braku rąk do pracy na roli nie będzie mogło być nadal zwalczane, jedynie przy użyciu środków pomocniczych: „Brak rąk do pracy na roli i ucieczka ze wsi nie mogą być już traktowane jako problem rolniczo-gospodarczy. Weszły one w stadium, gdzie ich działanie, zmniejszające możliwości żywnościowe naszego narodu, może lada chwila przybrać groźne symptomy. Najwyższy czas, by zdać sobie odważnie sprawę z tego niebezpieczeństwa i z całą energią wystąpić do jego zwalczania i opanowania. Przed nami jest

Zaopatrzenie domów w apteczki.

W końcu ubiegłego roku Związek Izb uzyskał ze sfer przemysłu farmaceutycznego wiadomość, że Ministerstwo Opieki Społecznej zamierza wydać rozporządzenie w sprawie obowiązkowego zaopatrzenia wszystkich domów na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w apteczki, przeznaczone do użytku w związku z obroną przeciwołtniczą. Według powyższych relacji, sprawa przygotowania apteczek i ich monopolistycznej sprzedaży miała być powierzona Centrali Zakupów Kas Chorych.

W związku z powyższym, Związek wystąpił do Ministerstwa Opieki Społecznej z prośbą o dopuszczenie do współudziału przy opracowywaniu projektu rozporządzenia przedstawicielei samorządu przemysłowo-handlowego. Równocześnie Izba w Warszawie podjęła na terenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych interwencję w kierunku zaniechania monopolizacji wyrobu i rozdziału wspomnianych apteczek.

W rezultacie Ministerstwo Przemysłu i Handlu poinformowało Związek, że p. minister przemysłu i handlu pismem swym z dnia 7 stycznia br., skierowanym do Ministerstwa Opieki Społecznej postawił wniosek o rozpoznanie pisemnej rozprawy ofertowej lub publicznego przetargu ustnego na dostawę Centrali Zakupów apteczek przy szerokim udziale przemysłu farmaceutycznego.

Mała poprawka została dokonana. Chwała Bogu!

niebezpieczeństwo wejścia na drogę Anglii, która dziś może się własnymi siłami wyżywić tylko w 25 procentach.

Trzeba wyraźnie ustalić, że ucieczka ze wsi nie jest tylko zagadnieniem duchowym, ale i materialnym. Ucieczka ze wsi jest bowiem w poważnej części spowodowana zdeprecjonowaniem pracy na roli. Jest na dłuższą metę rzeczą niemożliwą, by praca,

która troszczy się o codzienny chleb powszedni narodu, określona przez feldmarszałka Goeringa za najpilniejszą ze wszystkich, jakie istnieją, była gorzej oceniana niż praca w handlu i przemyśle“.

Niemcy robią ogromne wysiłki, aby powstrzymać ludność rolniczą na wsi i aby część ludności miejskiej skierować na rolę. Służą po temu zakazy opuszczania miejsca pracy, co sprowadza się do częściowej pańszczyzny i kierowanie młodzieży miejskiej na wieś na tzw. „Landjahr“.

Należy się obawiać, że nic to nie pomoże. Rolnictwo niemieckie jest już wyludnione i podstawy egzystencji narodu niemieckiego są zachwiane.

Najpewniejsza droga ku uprzemysłowieniu.

Wśród wielu zagadnień współczesnego życia gospodarczego Polski na plan pierwszy wysuwa się postulat uprzemysłowienia kraju. Wiemy dobrze, że wieś jest przeludniona i że nie tylko cała nadwyżka ludnościowa, ale i część obecnie w rolnictwie zatrudnionej ludności powinna odpłynąć do miast, do zajęć przemysłowych i rzemieślniczych.

Polska musi się uprzemysłowić i zurbanizować. Jest to aksjomat, który nie podlega żadnej dyskusji.

Ale jak tego dokonać? — Czy tworzyć wielkie przemysłowe spółki akcyjne, które wyrastały jak grzyby po deszczu w pierwszych latach odzyskanej niepodległości? — Wiemy aż nadto dobrze, że z tego okresu „grynderki“ niewiele pozostało placówek przemysłowych. Akcja stała się papierem niepopularem. Społeczeństwo nie tylko zubożało, ale i stało się nieufnym wobec przedsiębiorstw akcyjnych.

Istnieje jednak metoda może powolniejsza, ale za to pewniejsza w pracy, zmierzającej do uruchamiania przemysłu w Polsce. Metoda bardziej przystosowana do naszych warunków. Mamy na myśli powolny rozwój drobnych placówek, zrazu w typie rzemieślniczym, ku formom średnio — wzgl. wielkoprzemysłowym. Ten rozwój, jako najzdrow-

szy, winien być wszelkimi sposobami popierany, bo uwzględni nasze ubóstwo kapitałowe.

Warsztat rzemieślniczy różni się od zakładu przemysłowego nie tylko rozmiarami produkcji, ale przede wszystkim ciasniejszym bez porównania rynkiem zbytu. Wiele placówek rzemieślniczych mogłoby w krótkim stosunkowo czasie znacznie rozwinąć zakres swej pracy, gdyby umiały znaleźć drogę do większej ilości nabywców, gdyby umiały zorganizować sobie zbyt.

Przekonał się o tym pewien rzemieślnik p. Szczurek, który wziął przed paru laty na odwadę i wystawił wyroby swego warsztatu (różne forenki do ciast i inne artykuły gospodarstwa domowego) na Targach Poznańskich. Już pierwszy ten udział na Targach opłacił mu się sownie, bo rozszerzył mu ogromnie rynek zbytu. Dziś przedsiębiorstwo p. Szczurka prosperuje doskonale i zatrudnia kilkudziesięciu pracowników. Rozwinęło się z warsztatu rzemieślniczego w placówkę średniego przemysłu. I pozostało wierne Targom Poznańskim, którym tyle zawdzięcza.

Historia tej firmy jest wymownym przykładem zdrowej ewolucji ku uprzemysłowieniu kraju.

Ustawa o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt.

Na posiedzeniu Prezydium Rady Ministrów uchwalony został projekt ustawy o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt, opracowany przez Ministerstwo Rolnictwa i R. R.

Konieczność unormowania jakości znajdujących się w obrocie środków żywienia zwierząt wysuwana była w Polsce przez samorząd gospodarczy i zainteresowane organizacje, jako niezbędny warunek rozwoju wydźwignięcia zwierzęcej. Obok bowiem produktów, używanych w postaci naturalnej, zwierzęta karmione są również produktami stanowiącymi odpadki, lub wytwory uboczne różnego rodzaju przemysłowych, jak np: młynarskiego, olejarskiego, cukrowniczego itp. Te produkty uboczne posiadają różny stopień zanieczyszczenia, mogą być ponadto fałszowane przez domieszki bezwartościowe, lub nawet szkodliwe dla zdrowia zwierząt.

Aby więc uchronić nabywców przed kupnem pasz mało wartościowych, lub wręcz szkodliwych dla zdrowia zwierząt, uchwalona została ustawa, która ustala zasady, na jakich odbywać się będzie mogła sprzedaż pasz oraz odpowiedzialność sprzedawcy za rodzaj i gatunek zbywanego towaru.

Ustawa dotyczy wszelkiego rodzaju otrąb,

śruty, makuchów i mączki pochodzenia roślinnego i zwierzęcego; środków chemicznych i roślinnych, deklarowanych jako dodatki do pasz, o ile nadzór nad ich obrotem nie jest unormowany innymi przepisami oraz mieszanek wytworzonych zarówno z wymienionych środków, jak i domieszek tych artykułów z innymi środkami żywienia zwierząt.

Ustawa zakazuje sprzedaży pasz zepsutych, zawierających zanieczyszczenia i domieszki szkodliwe dla zdrowia zwierząt, zmniejszoną procentowo ilość składników odżywczych, lub posiadających większą niż dopuszczalną procentową zawartość wody.

Oznaki zepsucia, zanieczyszczenia, typy domieszek szkodliwych, najmniejsza procentowa ilość składników odżywczych i dopuszczalny procent zawartości wody dla poszczególnych pasz ustali osobne zarządzenie Ministra Rolnictwa i R. R.

Środki chemiczne, lub roślinne, jak również mieszanki pasz mogą być sprzedawane tylko w opakowaniu z napisem oznaczającym procentową ilość poszczególnych składników oraz nazwę i adres wytwórci. Również przy wszelkiego rodzaju reklamach nie wolno jest używać nazw i określeń, mogących wprowadzić w błąd co do

rodzajów pochodzenia, lub składu reklamowanego środka żywienia zwierząt.

Ministerstwo Rolnictwa i R. R. ustalił pracowni, które upoważnione będą do dokonywania analiz środków żywienia zwierząt oraz określili sposoby pobierania próbek dla tych analiz.

W wypadku ujawnienia oznak zepsucia paszy, podlega ona zniszczeniu. Pasze, co do których zachodzi podejrzenie, że zawierają zanieczyszczenie, lub domieszki szkodliwe, mogą władze państwowe zająć do czasu dokonania analizy.

Nadzór nad jakością środków żywienia zwierząt należy do wojewódzkich i powiatowych władz administracji ogólnej, przy czym minister rolnictwa i reform rolnych upoważniony został do powołania dla współpracy z władzami administracji ogólnej izby rolnicze i organizacje społeczno-rolnicze.

Upoważnione do kontroli organa władzy państwowej mają prawo wstępu do wszelkich pomieszczeń przedsiębiorstw, trudniących się sprzedażą pasz, do przeglądania ich ksiąg handlowych i gospodarczych oraz do pobierania bezpłatnie próbek pasz, potrzebnych do przeprowadzenia analiz.

Przepisy końcowe ustawy przewidują sankcje karne za przekroczenia ustawy o obrocie niektórymi paszami, przewidując w poszczególnych wypadkach karę grzywny do 3 tys. zł lub aresztu do 3 miesięcy. Ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia.

Polska a światowe Targi Lipskie.

„Obsługa targowa“ udzieli wszelkich porad eksportowych w języku polskim.

Największą międzynarodową atrakcją stanowią bezsprzecznie dla kupców i przemysłowców całego cywilizowanego świata Wiosenne Targi Lipskie, które odbędą się w tym roku w czasie od 5—13 marca. Jedyna to bowiem w tak olbrzymich rozmiarach rewia wielkich wyczynów gospodarczych i technicznych, ściągająca rokrocznie niezliczony tłum wystawców i gości z wszystkich części świata. Tak samo i w tym roku Targi Lipskie zapowiadają się pod każdym względem nadzwyczajnie i niewątpliwie każdy poważny kupiec i przemysłowiec polski odniesie ze zwiedzenia tych targów wielkie korzyści.

Wobec wzrastającej z roku na rok wymiany gospodarczej pomiędzy Polską a Niemcami i zainteresowanie Targami Lipskimi staje się większe. Nie tylko, że na targach znajdziemy przełiczne nowości z wszystkich dziedzin rozległej produkcji niemieckiej — tysiące nowych wzorów z wszystkich branż — i cenne wskazówki, jak ulepszyć metody produkcji, ale także będzie można zbadać możliwości zbytu produktów polskich na rynkach zagranicznych. Poważnym ułatwieniem będzie zarządzona specjalna „obsługa targowa dla przywozu i wywozu“, stołca do dyspozycji gości zagranicznych. W języku polskim i w innych językach udzielać się będzie bezpłatnych informacji i porad we wszelkich sprawach związanych z obrotem handlowym pomiędzy poszczególnymi państwami, jak w sprawach celnych i kontyngentowych, obrotu płatniczego i rozrachunkowego, wskazywanie odpowiednich dostawców itd. Liczba wystawców z 25 państw przekroczy z górą 10.000, a Polska wystąpi z poważnym zbiorowym pokazem swej produkcji. Do ostatniego miejsca zajętych jest w Lipsku 43 olbrzymich hal wystawowych mieszczących się w centrum miasta, jak i na terenie tzw. Targów Technicznych i Budowlanych. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że na tegorocznych targach zdemonstruje się przeszło 5.000 maszyn w pełnym ruchu. Na targach wiosennych przedstawia się zatem obraz najważniejszej produkcji świata z wszystkich dziedzin przemysłu.

Wyjazd na Targi Lipskie opłaci się zatem w zupełności i dla każdego stopniowego kupca i przemysłowca jest koniecznością. Na podstawie legitymacji Targów Lipskich, którą otrzymać można u przedstawicieli honorowych, uzyskać można po ważną zniżkę 60-procentową na kolejach niemieckich. Wzorem lat ubiegłych „Orbis“ organizuje wyjazdy indywidualne po niskiej cenie i udziela wszelkich informacji. Zakwaterowanie w Lipsku jest zapewnione i również niedrogi, tak samo stoją do dyspozycji gości wagony sypialne po stosunkowo niskich cenach.

Z wydawnictw gospodarczych.

Ukazał się tom IV—38 kw. „Ekonomista“, zawierający następujące prace: Artykuły: Secteurs libres et secteurs dirigés dans l'économie française — Henry Laufenburger; Wpływ francuskich monopolistycznych na specjalizację poszczególnych krajów w handlu zagranicznym — Aleksy Wakar; O opodatkowaniu konsumpcji i amortyzacji długu państwowego. Przyczynek do teorii podatków — Andrzej Marcin Neuman; Wkłady czekowe — a kreacja kredytów bankowych (część pierwsza) — Stanisław Mikołajczyk. Rozbiory, sprawozdania i komunikaty.

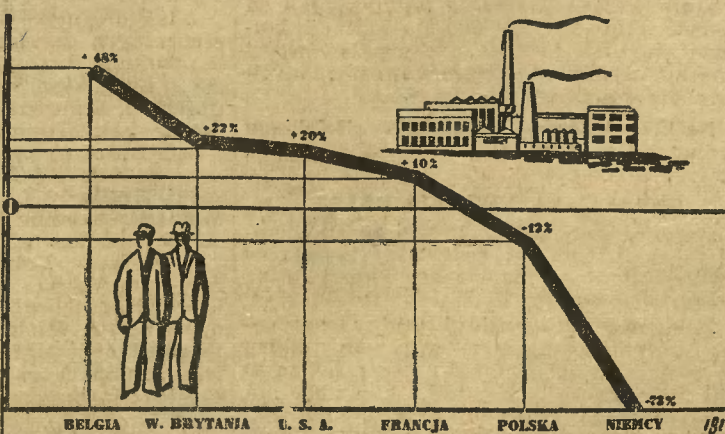
Rozmiary bezrobocia na świecie.

Międzynarodowe Biuro Pracy ogłosiło zestawienie danych obrazujących stan bezrobocia w ostatnich miesiącach roku ubiegłego we wszystkich krajach. Z zestawienia tego wynika, że w 13 krajach zaznaczył się wzrost liczby bezrobotnych, zaś w 11 bezrobocie uległo zmniejszeniu.

Ogólna liczba zatrudnionych w porównaniu z 1929 r. zmniejszyła się w USA, Francji, Belgii, Holandii, Szwajcarii i Czechosłowacji.

Jak widzimy z rysunku w Polsce liczba pozostających bez pracy zmniejszyła się w porównaniu z rokiem ubiegłym o 12 proc. Jest to następstwo przeznaczania możliwe największych kwot na roboty inwestycyjne, co bezośrednio wpływa na wzrost sta-

nu zatrudnienia. Ponadto roboty inwestycyjne ożywiają przemysł prywatny, który musi również podnieść swój stan zatrudnienia, aby wyprodukować artykuły niezbędne dla robot inwestycyjnych.

„Czerwona, w srebrny kutas opatrzona czapka”.

Z dokumentów policji bydgoskiej z r. 1832.

„Czerwona, w srebrny kutas opatrzona czapka” — to nie tytuł bajki — jak można by sądzić — ale urywek z listu gończego „Policji bezpieczeństwa”, zamieszczonego (wydrukowanego w „Dodatku publicznym” „Amtsbaltt — Dziennika urzędowego” z dnia „13 Kwietnia 1832”.

„Dziennik urzędowy” ukazywał się w Bydgoszczy w dwu językach: polskim (po prawej stronie) i niemieckim (po lewej), a zawierał działy: „Urządzenia Król. Regencyi”, „Kronikę osobistą” i „Dodatek publiczny”, w którym „Policja bezpieczeństwa” zamieszczała komunikaty (m. in. również „listy gończe”. W „Dodatku publicznym” drukowane były również „Obwieszczenia” istniejących wtedy urzędów.

W wymienionym „Dzienniku urzędowym” np. czytamy obwieszczenia: „Bussego, Król. Kassjera prowinty dominalnej (Inowrocław)”, „Król. Intendantury Dominalnej (Mogilno)”, „Król. Nadleśnictwa Jaxickiego (Wtelno)”, „Das Fusilier-Battailon 14, Infanterie-Regiments (Königsberg)”, „Król. Pruskiego Sądu Ziemiańskiego” (Bydgoszcz) i inne.

Nas w tej chwili interesują „listy gończe” bydgoskiej „Policji bezpieczeństwa”. Język i styl tych listów wydaje się dziś — być może — śmiesznym, jednak każdy niewatpliwie stwierdzi, że i dzisiejsze „listy gończe” są w ten sam mniej więcej sposób redagowane, chociaż w tropieniu przestępców stosowane są dziś już rzadko. Telefon, telegraf i radio okazały się sposobem znacznie szybszym i ekonomiczniejszym.

Oszukiwali nie gorzej niż dzisiaj.

Oddajemy jednak głos „listowi gończemu”, wydrukowanemu w 13 numerze „Dziennika urzędowego” z dnia „13 Kwietnia 1832”:

„Dnia 11 m. b. znalazł się u kolonisty Plath w Friedrichshorst, Powiatu Wyrzyskiego, nieznaomy człowiek, który się mienił być kapitanem polskim. Pod pozorem przybycia z nowej przedpomerani i udania się przez Wrocław do Warszawy, gdzie znaczne dobra i wiele gotowego majątku posiada, oświadczył Plathowi, że przez nieszczęśliwe przypadki zabrakło mu w podróży na pieniądze.

Prócz niego przybyło jeszcze później dwóch nieznaomych żydów, którzy się pytali mniemanego kapitana, czyli co kupić chce lub ma do sprzedania. Tenże położył potem pudełko na stole, z którego łańcuszek, spilkę piersiową i pierścionek z tem zapewnieniem wyjął, że takowe z prawdziwego złota, a kamyski w nie oprawne diamentami są, i 300 dukatów go kosztują. Na podanie mu przez żydów 400 do 500 talarów nie przystał, ale raczy oświadczył, że wcale do sprzedaży nie jest skłonny, owszem przedmioty te swojej siostrze w Wrocławiu darować, temczasowem zaś pewnemu człowiekowi zastawić, i po upływie tygodni znowu wykupić chce. Przyobiecawszy podarunek 50 tal., wy mógł potem od Platha summe 150 tal. jako pożyczkę, dał temuż mniemane kosztowności w fant, darował mu przytem srebrny zegarek kieszonkowy i oddał się z obydwoma żydami.

Podług przedsięwziętego śledztwa, które w godzinę później nastąpiło, uznane zostały fany te za nieprawdziwe, a zatem popełnione jest tu grube oszukiwanie.

Obwieszczając przypadek ten publiczności ku przestrodze, i umieszczając tu chociaż wprawdzie niedokładny rysopis oszukańca, zzywamy Władze policyjne i żandarmery, aby na tegoż bacznie oko miały, onegoż w razie spostrzeżenia przyszedłszy i przez transport do Urzędu Radzco-Ziemiańskiego Wyrzyskiego odstawily.

Bydgoszcz, dnia 31 Marca 1832.

Wydział spraw wewnętrznych.

Rysopis.

Wzrost mierny, włosy czarne, nos długi, wiek 40 i kilka lat.

Ubiór.

Surdut sukienki granatowej, spodnie podobne, płaszcz nowy, którego kolor wskazany być nie może, wysoka czerwona, czernym futrem obsadzona i w srebrny kutas opatrzona czapka”.

Jak widzimy, pospolite oszustwa, polegające na podsuwaniu sfalszowanych klejnotów, dokonywane były już przed stu laty. Oczywiście i wówczas żadne podobne przestępstwo nie było popełniane bez udziału żydów.

Konwój nie zawsze doprowadzał aresztanta do celi.

A oto inny „list gończy”:

„Niebezpieczny złodziej Piotr Gaspro-wicz, który będąc w porozumieniu popełnienia znacznej kradzieży pieniędzy i srebra w Murowanej Goślinie, znalazł

Klasztor i dzwonnica kościoła Karmelitów na dzisiejszym Placu Teatralnym. Budowlę tę zburzono pod koniec wieku XIX. Reprodukacja rysunku Antoniego Suchanka z Przewodn. Krajoznawczego „Bydgoszcz”.

sposób, swym przewodnikom z Murowanej Gośliny tu w Poznaniu przed jego odstawieniem uciec.

Wszelkie wojskowe jako i cywilne władze upraszamy zatem, aby na tegoż miały baczne oko i jego w razie zdybania schwytać i nam odstawić raczyły.

Rysopis.

Miejsce urodzenia Gniezno, oyczyna W. X. Poznańskie, miejsce zwyczajne je-

go pobytu Gniezno, i tam pod dozorem policji zostawał, religii katolickiej, stan był dawniej ekonomem, wieku 46 lat, wzrostu 5 stop 3 cale, włosów brunatnych, czoła otwartego, brwi blond, oczyszarych, nosa i ust proporcjonalnych, zębów niezupełnych, brody brunatnej, podbródka okrągłego, cera twarzy zdrowa, kształt twarzy pociągły, postaci średniej, mówi popopłisku i łamaną niemieczyzną.

Ubiór.

Surdut szarosukienny, kamizelkę czarnosukienną, spodnie szarosukienne, bity cięte dobre, czapkę granatową sukienną z siwym barankiem.

Poznań, dnia 21 Marca 1832.

Królewo-Pruski Inkwizytoriat.

Niewiele różniły się rysopis dzisiejszego przestępcy od rysopisu Imię Pana niebezpiecznego Piotra Gaspro-wicza, rodem z Gniezna będącego. Rysopis bardzo szczegółowo określa sprytnego złodzieja.

Uciekali więc już i wtedy. Niewiadomo, czy Piotr Gaspro-wicz uciekłby dzisiaj z pędzącego pociągu. Wydaje się, że nie, wobec czego dzisiejsi niebezpieczni złodzieje, słusznie mogą być dumni ze swoich postępów, uzyskanych w dużej części przy pomocy racjonalnie uprawianej gimnastyki, do której zresztą zmusza ich dzisiejsza policja polska, stanowczo jeszcze dzielniejsza.

E. K.

Młodzież angielska buduje schrony przeciwlotnicze.

Uczniowie słynnej angielskiej szkoły Wellington w Berkshire budują w czasie wolnym od nauki schrony przeciwlotnicze dla swojej szkoły.

Pachnący czosnkiem bukiet radiowy.

Kłopotliwe pytania „Jutra Pracy” pod adresem „Polskiego Radia”.

Bardzo ostry i poparty dowodami atak na „Polskie Radio” przeprowadza organ t. zw. „narodowych pilsudczyków” (pos. Duziński, Budzyński, Madeyski, Hoppe) — „Jutra Pracy”. Widać dobrze poinformowany o tym co się święci w „Polskim Radiu” p. Janusz Kawecki nie szczędzi zarzutów. Atakuje władze naczelne tej instytucji za niedość skuteczne zwalczanie agitacji bolszewickiej na kresach, za niewłaściwość programowe, za „pseudofachowość różnych kacyków wydziałowych”.

Najkłopotliwsze jednak dla „Polskiego Radia” będą niewatpliwie pytania „Jutra Pracy”, dotyczące

SPRAWY ZAŻYDZENIA RADIA

— sprawy, która tyle już krwi zepsuła onjii polskiej. Ciekawi jesteśmy wszyscy, co „Polskie Radio” odpowie na takie pytanie p. Kaweckiego:

„Dlaczego byle koniunkturalny przypadek do polskości, byle wyciuruch, który się wypina na jej godność i cieszy się, że to taki miły deszczek paryski, kiedy na nią pluja dlatego wreszcie byle łamistrajk, który solidarnie trzymał z prawicowcami, póki mu szczęśliwa ręka zaczęła karierę, dlaczego, pytam, „Polskie Radio” otworem stoi przed podobnymi typami? Litwak, arcykniepski kapelmistrz, facet prany publicznie w gębę za grzeszki, które się sady przy drzwiach zamkniętych przez najlepsze zespoły w Polsce oraz za granicą,

NIEDOSZŁY, NIESTETY, FUNKCJONARIUSZ BOLSZEWICKI,

jednym słowem, Fitelberg, dzięki któremu Zygmunt Noskowski omal nie przejechał się na Sybir, raczy się złotym chlebkiem z pieca „Polskiego Radia”.

I dalej nie mniej konkretne pytania:

„Jak prosperują w „słynnej” ze skomleń erotycznych rzepolni pana Górzynskiego bracia jego, Władysław i Tadeusz, skądinąd także Grynbergowie? Jak muzykusi, Fuchs, Goldman, Hoherman, Kastner, Liffan i Szpilman? Jak się powodzi 5 handlowcom w 8 osobowym jazz’ie pana Rynasa i jazz’owi pana Kowalskiego? A Hoherman false Wysocki, Szpilman false Adam Romer, Lederman i Rosenbaum z kwartetu? Zdrowi? A, że wdepne poza muzykę, co z Liellenfeldem i nudziarzem Frenklem, co z Goldscheiderem-Goryńskim? Kohlem-Kielskim z krótkofalówki? Galisem z aktualiów? parlamentarzystą Bestermanem? sportkowcem Włodarkiewiczem? Marysiem Eile mit Weile? Katelbachem false Koralewskim? Co z radcą Majznerem, Streerem, Rudzkiem, Lipskim i

SZPAKIEM, KTÓRY WOJUJE PRZECIWI AUDYCJOM RELIGIJNYM?

A co się dzieje z czcigodną ekipą „młodzieżową” ze sędziwym dziaduniem, Henrykiem Goldszmitem false Januszem Korczakiem, z Apfelbaumem false Jabłowskim, z Benedyktem Hertzem? A pan Blaufuks-Belski

Zakochał się i ożeni z dziewczyną, jaką widział na banknocie.

Pewien zamożny kupiec z Nowego Jorku z miejsca zakochał się w twarzy kobiecej, jaką widział na nowym węgierskim banknocie pięciu pengó. Po zaciągnięciu informacji, czy obraz wykonany został według żyjącego modelu i otrzymaniu adresu dziewczyny uwidocznionej na banknocie, kupiec amerykański czym prędzej udał się do Europy, celem zapoznania się z piękną dziewczyną. Amerykanin nie rozczarował się i zapoznawszy 22-letnią Węgierkę, zdecydował się z nią ożenić. Dziewczyna, którą widzimy na ilustracji zgodziła się na to i już w najbliższym czasie odbędzie się ślub.

„literat”? pan Lewik, „literat”? pan Holender-Katapulta, „literat”? pan Leon Paster-nak z Berezy, „literat”? Nie krzywdują się w „Polskim Radiu”? A pan Piclec-Minowicz, „artysta”? A słodkie, słowicz-soprane Rachele rozwijają się u mikrofonu? Pani Zofia Tern, dawniej Gaja Henter? panna Hennertówna? pani gruba Berta Bragińska? A pani Stein-Miedzińska? A kochana pani Kocan? Wolman? Zieleńczyk? Zygryn? Derdyk? Horecka? Nie tyja? Tyja. Wiec tracę linie. Biedne wampy z Zielnej. Biedne koleżanki Ginczanki-Ginsburzanki!

Przez jakiś czas było cicho dokoła sprawy zażydzenia radia. Myśleliśmy, że już się wszystko zmieniło na lepsze. A tymczasem przemówienie posła Zencykowskiego w sejmie i artykuł „Jutra Pracy” — świadcza, że jest jeszcze dużo do zrobienia. I że

TRZEBA Z TYM SKOŃCZYĆ JAK NAJPRZĘDZAJ.

A może p. Janusz Kawecki przesadził?

Wobec tego mamy nadzieję, że prędko się doczekamy wyjaśnień władz naczelnych „Polskiego Radia”... Albo i zaprzeczeń. Z chęcią umieszcilibyśmy poparte dowodami stwierdzenie, że w „Polskim Radiu” nie ma żydów!

Przytomność umysłu maharadży.

Jednym z najbogatszych książąt hinduskich był zmarły niedawno maharadża Barody, o którego niezmiernych bogactwach krążyły fantastyczne legendy. W każdym razie w skarbcu radży znajduje się tak wielka ilość beczennych klejnotów, że 7 ekspertów nie jest w stanie oszacować wszystkich, chociaż pracują nad tym już od kilku lat.

W czasie ostatniej wizyty w Londynie, zmarły nabab był na balu reprezentacyjnym, urządzonym przez pewną, bardzo u-stosunkowaną, damę.

Wchodząc na salę, księżę pozostawił swój turban w szatni, a gdy odbierał go z powrotem, stwierdził z pewnym zaniepokojeniem, że ktoś skradł z turbanu drogocenny brylant, wartości kilkudziesięciu tysięcy funtów.

Sytuacja była bardzo przykra dla pań domu, jednak radża zapewnił ją, że strata jest nieznaczna, gdyż klejnot jest tylko doskonałą imitacją. Gdy jednak po kilku godzinach brylant ów znalazł się w popielnicze, zadowolony radża powiedział: „Lepiej jednak, że klejnot się znalazł, gdyż muszę państwu powiedzieć, że jest on najprawdziwszy w świecie...”

Kara chłosty dla pijanych kierowców.

W stanie Montana w Ameryce Północnej zostanie wprowadzona nowa ustawa stanowa, według projektu senatora Roberta Pauline’a z miasta Helena, przewidująca karę chłosty dla pijanych szoferów. Pauline musiał uciec się aż do tak drastycznych środków, gdyż w ostatnich czasach zwiększyła się wielokrotnie liczba katastrof samochodowych i nieszczęśliwych wypadków, spowodowanych przez nieostrożnych kierowców, którzy z reguły byli pijani, a dotychczas żadna ustawa nie przewidywała specjalnej kary za nadużycie alkoholu.

Przewidziano jako pierwszą karę 5 uderzeń batem, drugą — 10, a trzecią — 15 uderzeń, przy czym narzędziem chłosty ma być ostawiony „kot o 9 ogonach” dyscyplina, używana dawniej powszechnie we flocie, a obecnie stosowana jeszcze w niektórych więzieniach angielskich.

Ciężkie i tragiczne są dni zimy dla ludzi pozbowionych pracy. Spieszmy im z pomocą — składaj ofiary na Pomoc Zimową.

Notatki polityczne.

„OD PONIEDZIAŁKU TYLKO Z GŁOWY“.

Niedawno temu donieśliśmy, że marszałek sejmu p. Makowski zakazał posłom czytania mów w sejmie.

Powód tego celowego zarządzenia tak oświadczył „Kurier Polski“.

Po kilku „gadatulnych“ dniach w Izbie, p. marszałek zrozumiał, że tak dalek idąc nie może. że wkrótce cała maszyna parlamentarna ugrzęźnie w powodzi wymowy, w tym codziennym jeziorze przeważnie pustych słów, które z trybuny sejmowej padały do stenogramu i usiłowały rozlewać się na prasę, na kraj. Czas mija, a przynajmniej spornym budżecie po dwudziestu kilku „retorów“ staje na trybunie i... mówi.

Bodaj tam! Nie mówi, ale... czyta. Są niby gesty „trybuna“, jest modulowany głos, zdaleka można wnosić, że ma się do czynienia z mową prawdziwą, a tymczasem z bliska, z galerii widać, jak pan poseł czyta kartkę za kartką, jak kartki przeczytane odkłada i jak z upływem kwadransów rośnie koło „mówcy“ kupa skrętnie zapisanego papieru. Peczniej stenogram sejmowy, rozrasta się diarjusz dziennikarski, sprawozdawcy parlamentarni trudzą się nad tą „wodą“ i w rezultacie w wielu gazetach niema nawet wzmianki, że dany pan poseł wygłosił „mowę dziewczęcą“.

W tej mierze efekt jest często całkowicie chybiony. No, ale jest przecież stenogram, można wydrukować broszurę, rozrzuć ją w swoim okręgu, pokazać w domu, żonie, najbliższemu. Agenci pana posła wciśkać się mogą potem między wyborców z wydrukowaną mową i pokrzykiwać:

— Ho, ho! Nasz poseł się „ich“ nie boi. Patrzajcie, jak „im“ wygarnął.

W ten sposób rósł ma „w terenie“ popularność niejednego posła listopadowego, chociaż naturalnie wielu wyborców nie wie wcale, kogo oznaczać mają owe tajemnicze słowa „ich“ albo „im“. Ludzie z pewnością personifikują je w osobie starosty, komendanta posterunku albo zwyczajnego policjanta, co zawsze jest synonimem „władzy“ i budzić może zadowolenie.

Pogoń za popularnością „w terenie“ jest dobrym prawem każdego posła pod warunkiem, że jego występy w parlamencie nie naruszają regulaminu obrad, nie zabierają zbyt wiele czasu, że poseł ma istotnie coś do powiedzenia, a nie do czytania. Napisać sobie p. poseł „mowę“ na kilkunastu kartkach, napracuje się, namozoli, no i oczywiście widzi siebie w roli Kiepury na trybunie Sejmu.

Nie obchodzi go nic, że właśnie przed nim kilku a nawet kilkunastu posłów mówiło to samo (czasami nawet tak samo), on „odśpiewać“ musi wszystko, co sobie przygotował. Bez względu na potrzebę i czas. Woda zalewa Izbe, ławy ministerialne, galerje. Grozi powódź“.

Min. Beck został zaproszony do Londynu.

Londyn, 21. 2. (PAT). Dzienniki londyńskie zamieszczają wiadomość o spodziewanym przyjeździe ministra Becka do Londynu.

Poza wiadomością podaną przez „Yorkshire Post“ korespondent dyplomatyczny „Times“ donosi, co następuje: „W związku z zainteresowaniem rządu brytyjskiego centralną i wschodnią Europą spodziewane jest, że p. Beck, minister spraw zagranicznych Polski, przybędzie z wizytą do Londynu może w końcu przyszłego miesiąca.“

Płk. Beck niedawno odbył rozmowę z kanclerzem Hitlerem w Berchtesgaden, widział ministra von Ribbentropa w Warszawie, a w bieżącym tygodniu podejmować będzie włoskiego ministra spraw zagr. hr. Ciano. Rzecz oczywista, że wymiana poglądów z p. Chamberlainem i lordem Halifaxem byłaby z korzyścią dla obu stron“.

Spokój na froncie.

Bilbao, 21. 2. (PAT). Zarówno komunikat sztabu wojsk gen. Franco, jak i ogłoszony przez radio komunikat madrycki, zgodnie stwierdzają, że na wszystkich frontach hiszpańskich w ciągu poniedziałku panował spokój. Komunikat sztabu wojsk gen. Franco podaje, że w ciągu niedzieli lotnicy bombardowali obiekty wojskowe w Alicante i Gandia.

Ciano konferuje z lordem Perth'em.

Rzym, 21. 2. (PAT). Minister Ciano przyjął wczoraj znowu ambasadora brytyjskiego lorda Perth'a. Obie strony zachowują o przebiegu spotkania zupełną dyskrecję. Jak słychać, przedmiotem rozmowy była sytuacja na morzu Śródziemnym, w szczególności sprawa wzmocnienia garnizonu włoskiego w Libii o 30.000 ludzi, co Włosi lojalnie podali Anglikom do wiadomości.

Nad czym radzili rzemieślnicy w Grudziądzu?

Grudziądz. Jak już pokrótce donieśliśmy odbyło się w niedzielę w Grudziądzu doroczne walne zebranie Pom. Związku Rzemieślników Chrześcijan, w którym uczestniczyli delegaci wszystkich cechów oraz przedstawiciele Izby Rzemieślniczej w Toruniu, na czele z prezesem p. Szulcem, starszym referentem p. Cieszyńskim oraz p. radcą Godkiem z Bydgoszczy. Obecni byli również wiceprezydent miasta p. Michałowski oraz przewodniczący komitetu wyborczego samorządowego p. rejent Kurowski. Obradom marszałkował sekretarz generalny Zw. Rzemieślników p. Wł. Grobelny, który też wygłosił aktualny referat o sytuacji rzemiosła polskiego. Na ławników zaproszono zasłużonych pionierów polskiego rzemiosła na Pomorzu pp. Lezińskiego i Jabłońskiego. Na honorowym miejscu zasiadł ostatni żyjący założyciel polskiej organizacji rzemieślniczej w Grudziądzu p. senior Ludwik Cichocki. Z dużym zainteresowaniem wysłuchali zebrani rzemieślnicy sprawozdań ustępującego zarządu, które zbilansowały całokształt dokonanej pracy. Wyборы dały następujący rezultat: prezes — ponownie p. Wł. Nogowski, wiceprezes p. Balicki sen., członkowie zarządu pp. Czerwiński, Kuzmiński, Skopiński, Poplewski i Waclawski, komisja rewizyjna pp. Vetter, Fiałkowski i Poznański. Delegatami na główny zjazd związkowy wybrano pp. Lesińskiego, Zawackiego, Fiałkowskiego, Poniewskiego, Jabłońskiego, Pańkę, Ornasa, Waclawskiego, Graczyńskiego i Kuźmińskiego. Budżet na rok 1939 zamknięto sumą 1.289,76 zł po obydwóch stronach. Do rady rzemiosła grudziądzkiego wybrano wszystkich starszych cechów. W dyskusji poruszano szereg aktualnych zagadnień rzemieślniczych. Głos za-

bierali m. in. prezes Izby p. Szulc z Torunia, p. prezes Edward Mollin, kierownik szkoły dokształcającej p. Bogacki oraz pp. starsi cechów Czerwiński, Jabłoński, Balicki, Kuźmiński, Fiałkowski, Poplewski i Poznański. Przemawiali również pp. wiceprezydent miasta Michałowski i rejent Kurowski. Zebrani wypowiedzieli się za pozostawieniem siedziby związku w Grudziądzu. Bardzo ostro krytykowano sytuację, jaka wytworzyła się po zaliczeniu uczniów rzemieślniczych do kategorii zwykłych pracowników fizycznych z wszystkimi łączącymi się z tym przepisami min. opieki społecznej. Starszy cechu szewskiego p. Kuźmiński zaznaczył dowcipnie, że wytworzona sytuacja jest prawdziwie operetkowa: dziś w zakładzie rzemieślniczym uczeń jest generałem, czeladnik oficerem, a mistrz — zwykłym rekrutem. Przed rozpoczęciem obrad uczestnicy walnego zebrania powstaniem z miejsc i modlitwą uczcili pamięć zmarłych Papieża Piusa XI, kardynała Kakowskiego, Romana Dmowskiego oraz wszystkich zmarłych w roku sprawozdawczym członków-rzemieślników.

100 zabitych w katastrofie kolejowej

St. Jean de Luz, 21. 2. (PAT). W prowincji Saragossa, w pobliżu miejscowości Arisa, wydarzyła się poważna katastrofa kolejowa. Zderzyły się mianowicie dwa wojskowe pociągi, idące naprzeciw siebie pełnym biegiem. Do wieczora spod gruzów pociągów wydobyto zwłoki około 100 zabitych.

Jeszcze dziś, jutro i pojutrze

możesz nabyć szczęśliwy los w Kolekturze

„ZACHĘTA“

Centrala Łódź, Piotrkowska 54 (n1642)

Bydgoszcz, Jagiellońska 2
Gdynia, 10 Lutego 5

Clągnięcie kl. I. już 23 bm.

Jak zostać milionerem?

Znane są liczne wypadki, że ludzie ubodzy, zaczynając swoją karierę życiową częstokroć od niskich posług, zdobywali z czasem wielkie majątki, ba, zostawali milionerami. Wieloma przykładami mogą się w tym względzie poszczycić Stany Zjednoczone A. P., Anglia oraz dominia i kolonie brytyjskie, jako też holenderskie.

Niektórzy z późniejszych milionerów byli za młodu gazeciarzami, zamiataczami ulic, zmywali naczynta w garkuchni lub jak obecny baron Beaverbrook, właściciel najpoczytniejszego w Anglii dziennika „Daily Express“, myli butelki.

Niektórzy żyjący i zmarli milionerzy byli urzędnikami, pracownikami biurowymi, robotnikami sklepowymi, drobnymi kupcami, fryzjerami.

Jedni z nich dorobili się majątku ciężką pracą i zapobiegliwością, drudzy dzięki dużym zdolnościom, sprytności, inni zdobywali fortunę przez przypadek lub wygrali ją na loterii.

Również w Polsce mamy ludzi bogatych, którzy kiedyś byli bardzo biedni. W wielu wypadkach majątek swój zawdzięczają Loterii Klasowej. Wygrawszy większe sumy, założyli własne warsztaty, a że natrafili na nomyślną koniunkturę, szybko się wzbogacili.

Przed laty dużą sensacją w Ameryce wy-

wołała książka pod tytułem „Jak stać się milionerem?“ Napisał ją właściciel jednej z większych księgarni nowojorskich, Videra. Książka doczekała się milionowego nakładu i rozslawiła nazwisko autora, co bardzo poważnie przyczyniło się do zwiększenia obrotów księgarni wydawniczej.

W roku ubiegłym Videra zadeklarował w urzędzie podatkowym roczny dochód w wysokości przeszło miliona dolarów. W wywiadzie, udzielonym prasie, sprytny wydawca oświadczył, że dając rady innym, jak zdobyć majątek, zastosował je przede wszystkim sam.

Książka Videra nie jest niestety przetłumaczona na język polski i nie każdy będzie mógł skorzystać z jego zbawiennych rad. Ale każdy może zostać bogatym, a nawet milionerem, grając na Loterii Klasowej.

Nowa 44-ta Loteria Klasowa daje jeszcze większe szanse grającym niż loterie poprzednie. Podwyższono ilość średnich wygranych i podniesiono kwotę t. zw. „dziennych wygranych“ z 5 i 20 tys. zł do 10 i 20.000 złotych.

Ogólna ilość wygranych zwiększono z 80.000 na sumę 25.200.000 zł do 82.500 na sumę 25.987.500 zł.

Clągnięcie I klasy 44 Loterii Klasowej, która udowodni znowu, jak łatwo zdobyć majątek, rozpoczyna się już 23 lutego.

Zdarzenia i ludzie.

Słowa bez treści.

P. Jan Korolec na łamach „ABC“ w artykule wstępnym słusznie zwraca uwagę na to, że we wszystkim co się w Polsce robi „jest jakaś dorywcość, dojutrkowanie, brak szerszej perspektywy“, ale popelnia grubą przesadę, gdy woła:

„Myśli się u nas kategoriami tygodni, co najwyżej miesięcy, a nie dziesiątków i setek lat“.

Co to znaczy myśleć „kategoriami setek lat“. Nie potrafimy tego.

Niech pan, panie Korolec, nauczy nas tej sztuki! Bardzo będziemy panu wdzięczni! Oj, te frazesy!

POSEŁ PUTEK W SPRAWIE EMIGRACJI SEZONOWEJ DO NIEMIEC.

Poseł Putek w dn. 16 bm. złożył interpelację do ministra opieki społecznej w sprawie emigracji zarobkowej do Niemiec.

Poseł Putek zwrócił uwagę, że emigrację należy organizować jedynie w tych okoli-

cach, gdzie jest nadmiar bezrobotnych pracowników rolnych.

STRZELNIO PRZED WYBORAMI DO RADY MIEJSKIEJ.

W Strzelnie (pow. mogileński) odbędzie się wkrótce wybory do Rady Miejskiej. Do wyborów tych z własną listą występuje m. in. Stronnictwo Pracy.

Na tym tle doszło w Strzelnie, jak donosi nam korespondent, do niemiłego incydentu, mianowicie, siostra zakonna, prowadząca biuro tutejszego Wydziału Parafialnego „Caritas“ nie wydawała karetek na chleb i żywność tym ubogim, którzy podpisali listę kandydatów Stronnictwa Pracy.

Nie chce nam się wierzyć, aby wiadomość ta była prawdziwą. Przepuszczamy raczej, że chodzi tu o jakiś nieporozumienie.

didziysta pogoda

Dla ochrony przed
anginą, grypą, bólem gardła, tabletki
PANACRIN
Mgr. Bukowskiego

Zagadkowe zajście w gdańskiej restauracji.

Tragiczne i tajemnicze zajście wydarzyło się w znanej restauracji hotelu „Eden“, znajdującej się naprzeciw głównego dworca kolejowego w Gdańsku.

Wczesnym rankiem przybył do lokalu, po skończeniu dyżuru służbowego, młody urzędnik 4 rejonu policyjnego Witt. Z niewyjaśnionych dotychczas przyczyn, w pewnej chwili Witt zerwał się od stolika, wyciągnął rewolwer służbowy, wymierzył w współbiesiadników i zaczął krzyczyć, że zastrzeli każdego, kto ośmieli się go dotknąć. Równocześnie trzymając przed sobą rewolwer w pogotowiu do strzału, zaczął się cofać do piwnicy. Znajdując się już na schodach, strzelił parokrotnie, a jednam z kul trafiła współbiesiadnika Reimer, kładąc go trupem na miejscu, lżej ranna została inna osoba. Gdy rewolwer się zaciął i nie można było więcej strzelać, Witt zbiegł do piwnicy i zatarasował się tam.

Zawezwano policję, która przystąpiła do formalnego obłężenia piwnicy. Rozpoczęła się obopólna strzelanina. W jednym z zakamarków piwnicy odnaleziono ciężko ranego Witt'a. Nie wiadomo jeszcze, czy został on ranny jedną z kul strzelających policjantów, czy też sam strzelił do siebie w celu samobójczym.

Uczczenie zasług Władysława Berkana.

Poznań, 21. 2. Staraniem Towarzystwa Obywateli Polaków z Obczyzny odbyła się ostatnio uroczystość uczczenia 80-rocznicy urodzin przywódcy wychodźstwa Władysława Berkana. Mszę św. na intencję Jubilata odprawił ks. rektor Cieszyński. Sama uroczystość odbyła się w „Arkadii“. Udział w niej wzięli wychodźcy berlińscy, związani najbardziej z jubilatem, przedstawiciele instytucji i duchowieństwa. Jubilat zajął miejsce na estradzie w otoczeniu swych współpracowników. Zasługi jubilata przedstawił wyczerpująco dyr. Ziętowski z Inowrocławia. Prezes Grygiel złożył jubilatowi życzenia i wręczył dyplom prezesa honorowego Tow. Obyw. Pol. z Obczyzny. W imieniu duchowieństwa przemawiał ks. rektor Cieszyński, imieniem miasta wiceprezydent p. Zaleski. W zakończeniu wszyscy uczestnicy uroczystości, na którą złożyły się także popisy wokalne i muzyczne zapisywali się do księgi pamiątkowej.

Wojewoda rozstrzygnie ostatecznie.

Poznań, 21. 2. W poniedziałek przesłano z Biura Rady Miejskiej na ręce p. wojewody płk. Maruszkiewskiego, jako władzy nadzorczej, uchwałę Rady Miejskiej, dotyczącą przemianowania Placu Wolności na Pl. Romana Dmowskiego.

Dotychczas jeszcze nie wiadomo nic o ewentualnej decyzji p. wojewody w tej sprawie. W każdym razie p. wojewoda kilka dni temu przyjął delegację powstańcze i przyjął do wiadomości ich protesty i rezolucje.

Katolicki Grudziądz złożył hołd zmarłemu Papieżowi.

Grudziądz. W minioną niedzielę, o godz. 19,30 odbyła się w teatrze miejskim uroczysta akademja żałobna ku czci Wielkiego Papieża św. Ojca św. Piusa XI.

W akademji wzięli udział przedstawiciele władz wojskowych i cywilnych, duchowieństwo, siostry zakonne, organizacje ze sztandarami oraz tysięczne rzesze wiernych. Po odegraniu marsza żałobnego Chopina przez orkiestrę starogardzkiego pułku piechoty pod dyr. kapelmistrza p. ppor. Kołodziejczaka, wygłosił słowo wstępne ks. kanonik Karczyński z Łasina, po czym chór „Lutni“ pod batutą p. dyr. Szmellera odśpiewał z tow. orkiestry wyjątki z „Requiem“ Mozarta. Obszerny referat o życiu i czynach Wielkiego Papieża wygłosił p. szambelan Szychowski.

Z Wielkopolski i Pomorza

NASI SPRAWOZDAWCY O ŻYCIU PROWINCJI

INOWROCLAW

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Inowrocławiu mieści się przy ul. Król. Jadwigi 22/23 I piętro, prawo (na przeciw magistratu).

Biblioteka Tow. Czytelników Ludowych, mieszcząca się w Domu Katolickim przy ulicy Plebanka, otwarta jest codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 17 do 19.

Biblioteka Kolejowego Przyp. Wojsk. w świetlicy „Ogniska” przy ul. Magazynowej otwarta w poniedziałki, środy i piątki od godz. 17 do 19.

Biblioteka miejska czynna jest codziennie od godz. 17 do 18, w soboty od 17 do 19.

Nocny dyżur pełni apteka „Pod Krzyżem”

Karetkę sanitarną, telefon 276 — czynna w dzień i w nocy.

REPERTUAR KIN:

As: „Córka znachora”

Słońce: „Dziewczątka z Variété”

Stylowy: „Cień Szanghaju”

Świt: „Sama przez życie”

— **Walne zebranie rady straży pożarnej w Inowrocławiu.** W salce starostwa odbyło się zebranie rady oddz. pow. Zw. Straży Pożarnej, które zajął prezes rady inż. K. Trompeteur. Plan działalności na obecny rok referował instruktor pow. p. Szczepański. W wyborach uzupełniających wybrano do zarządu pp.: prezes ponownie inż. Mamroth z Wierchostawic i na członków zarządu burmistrza A. Pykę z Gniewkowa oraz em. kpt. Mikołajczaka. Do komisji rew. wybrano pp.: burmistrz Borowiak z Kruszwicy, Adamski z Gniewkowa i Lipiński z Inowrocławia. Delegatami do rady okręgu zostali pp.: burm. Borowiak, Pluciński z Rojewa i inż. Mamroth. W końcu wręczono dyplomy wyróżnienia za pracę na polu pożarnictwa, przyznane przez okręg Zw. Straży Poż. w Toruniu pp.: Czesławowi Frankowskiemu z Szymborza, Józefowi Kaszubskiemu z Złotnik Kuj. i Wiktorowi Lipińskiemu z Szymborza.

— **Walne zebranie Zrzeszenia właścicieli mleczarni prywatnych.** W hotelu „Pod Lwem” odbyło się walne obrady Zrzeszenia właścicieli mleczarni prywatnych R. P., oddział na Polskę Zachodnią. Po uczczeniu śp. Papieża Piusa XI powołano na przewodniczącego prezesa zarządu głównego p. Lenartowicza. Po sprawozdaniach i udzieleniu pokwitowania uchwalono budżet w wysokości 3.145,60 zł. W skład nowego zarządu weszli pp.: prezes Ludwik Plotka oraz Wiśniewski z Pęchowa i Gruszka z Gniezna. Do komisji rewizyjnej wybrano pp.: Górskiego z Torunia, Kaszewskiego z Fordonu i Weisnerowskiego z Brzozy. P. Kubicki wygłosił referat p. t. „Zakwas jako warunek dobrego produktu”.

— **Ślub.** W ub. sobotę w Gdyni odbył się ślub mistrza cukierniczego i ławnika m. Inowrocławia p. Edwarda Łężyka z p. Marią Magdaleną Białeńską. Naszemu abonentowi i jego małżonce składamy najserdeczniejsze życzenia. Młodej parze „Szczęść Boże!”

— **Nowy zarząd Powstańców i Wojaków.** Pod przewodnictwem seniora p. I. Drygały odbyło się walne zebranie miejskiej placówki Powstańców i Wojaków. W skład nowego zarządu weszli pp.: prezes prof. Tad. Czaplą, wiceprezes nac. więzienia Adam Lemańczyk, sekretarz Jan Zieliński, zast. sekr. Józef Lauter, skarbnik St. Błażejczyk, dalsi członkowie Leśniewski i Kozłowski, komendant placówki por. rez. Stefan Koraszewski, komisja rewizyjna: Bednarski, Kuras i Buczała. Zastępcami członkini placówki p. Annie Grześkowiakowej wyrażono uznanie za bezinteresowną pracę.

— **Wybór ławników miejskich.** Ponieważ wkrótce kończy się kadencja radców miejskich pp. aptekarza Reszki, Fr. Benedykcińskiego, J. Dyduby i Kozłowiec, odbyło się w ub. tygodniu nadzwyczajne posiedzenie rady miejskiej w Inowrocławiu, na którym dokonano wyboru nowych ławników. Klub Narodowy zgłosił następujących kandydatów pp.: Janusza Bratek-Dąbrowskiego, mistrza cukierniczego Edwarda Łężyka, restauratora Ludwika Michalskiego i kupca Fr. Cofte, a socjaliści pp.: fryzjera Stefana Romińskiego i krawca Romana Wojtycha. W głosowaniu tajnym ławnikami wybrani zostali pp.: Bratek-Dąbrowski, Łężyk, Romiński i Wojtycha. Ozon wstrzymał się od głosowania.

— **Posiedzenie rady miejskiej w Gniewkowie.** Pod przewodnictwem burmistrza p. Pyki odbyło się posiedzenie rady miejskiej w Gniewkowie. Po uczczeniu pamięci Ojca św. Piusa XI uchwalono nadać godność obywatela honorowego m. Gniewkowa p. K. Milewskiemu za jego pożyteczną pracę dla miasta. Do komisji rewizyjnej wybrano pp.: przewodniczący Feliks Adamski, członkowie: Szczepan Stachowiak, A. Kamiński, J. Prus, Fr. Sikorski, zastępcy: K. Ronowicz, A. Pluciński i J. Fengler. Dalej przyjęto do wiadomości otwarcie targów. Postanowiono poza tym popierać w dalszym ciągu projekt budowy nowego targowiska zwierzęcego koło wieży wodociągowej oraz wyrażono zgodę na wyczerpienie rowu podmiejskiego przerywającego teren rolnika p. Nowackiego. Na ławników zarządu miejskiego wybrano pp.: Jana Szulca, Feliksa Nowackiego i St. Banasiaka.

KRUSZWICA. Walnemu zebraniu Stow. Kobiet Kat. przewodniczył ks. prałat prep. Schoenborn. Wybrano zarząd w składzie pp.: L. Kopańska — prezeska (ponownie), E. Maciejewska — sekretarka (ponownie), L. Woźniakowa — skarbniczka oraz na rewizorki pp. Rzymkowską i Woźniakową.

PIOTRKÓW Kuj. Zamiast radosnej akademii ku czci 17-letniej rocznicy rządów Piusa XI w stolicy Piotrowej odbyła się w Piotrkowie Kujawskim pełna smutku i żalu akademii żałobna. Akademii zajął ks. kan. Kołowski, po czym wspólnie odmówiono modlitwę za spokój duszy Ojca św. Następnie miejscowa orkiestra odegrała żałobny marsz. Drh. Zielińska i Gralakówna wygłosiły okolicznościowe deklamacje, a dh. Pirogowska odśpiewała solo pieśni. W pięknych i wzruszających słowach ks. kanonik nakreślił sylwetkę zmarłego Ojca św., którego życie było jedną wielką pracą dla dobra katolicyzmu i ludzkości.

STRZEŁNO. (wr) Rozpoczęto prace przy budowie nowej ulicy do Cegielni Miejskiej, które z powodu trwania pięknej pogody postępują bardzo szybko naprzód.

— T. G. Sokół w Strzeleńcu wybrało nowy zarząd w nast. składzie: Kapelan gniazda ks. Soltyski z Rzdakwina, prezes sekcja Majcherkiewicz, zast. A. Fiebig i Fr. Szydlik, członkowie zarządu Brożek, Boesche, Gasiorowski, Kaliński, Trzecki, Klein, Jankowski, Plewiński; komisja rew. Barczak, Janiszewski i Wesolowski; sąd hon. Wegner, Wrzesiński i Graczyk.

Katolicka inteligencja diecezji chełmińskiej w hołdzie twórcy Akcji Katolickiej.

Prezes diecezjalny Katolickiego Stow. im. Piotra Skargi diecezji chełmińskiej, skupiającego w swych szeregach inteligencję akademicką — wystosował do kierownictwa oddziałów Stowarzyszenia (w Toruniu, Grudziądzu, Chełmży, Starogardzie, Świeciu, Chojnicach, Tczewie, Pelplinie, Gdwni i Wejherowie) pismo treści następującej:

Zgon Jego Świątobliwości Ojca św. Piusa XI przejął wszystkich wiernych do głębi.

Z zcią chyliły głowy i zginamy kolana przed trumną Ojca chrześcijaństwa kryjąca doczesne Jego szczątki, ślubując odczoły posłuch Apostolskim wskazaniom Jego zawartym w licznych enuncjacjach, w których „Papież Akcji Katolickiej” do nas świeckich z szczególnym się zwraca apelem o udział

KORONOWO. Staraniem miejscowego orzaniasty p. Jackiewicza został tu założony nowy chór kościelny, którego brak odczuwano od dłuższego czasu. Chór ten przyjął ustawy związku chórów kościelnych diecezji chełmińskiej i ściśle do nich stosować się będzie. Chór kościelny istnieje już od kilku miesięcy i przy większych uroczystościach upiększa swym śpiewem nabożeństwa w kościele. Lekcje śpiewu odbywają się na razie co czwartek w świetlicy KSM o godz. 7 męski i o godz. 8 żeński. Na każdej lekcji przyjmuje się nowych i chętnych członków.

OSTRÓW WLKP. (lj) Archidiecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Poznaniu zamianował na dekanat ostrowski prezesem Dekanalnej Akcji Katolickiej adwokata p. Fr. Kwiatkowskiego.

— Autobus kursujący na szlaku Ostrów-Pleszew wpadł z niestwierdzonych na razie przyczyn do pobliskiego rowu. Szczęśliwym zbiegiem okoliczności nikt z pasażerów nie odniósł najmniejszego okaleczenia.

CHOJNICE. W sali hotelu Urbana odbyło się walne zebranie Tow. Rolniczego pod przewodnictwem prezesa kpt. Wandtkego. Z obszernego sprawozdania wynika, że towarzystwo rozwijało aktywną działalność. Pod koniec zebrania wybrano przez akklamację powtórnie stary zarząd w składzie: pp. prezes Wandtke, zast. Grzanowski, sekretarz Warziński, skarbnik Wróblewski i bibliotekarz Gostańczyk.

w budowaniu Królestwa Bożego na ziemi przez Apostolstwo Świeckich.

Najlepiej wyrazimy hołd i synowskie nasze przywiązanie, jeżeli we wszystkich kierowach będziemy zasadami życia opartyimi na prawie Bożym, którego On był Stróżem i Nauczycielem.

Głębokie Jego encykliki, którym objął wszystkie zagadnienia wszystkich dziedzin życia, niech będą nigdy niewyczerpanym źródłem natchnienia dla naszej pracy nad wyrobieniem własnym i w pracy społecznej. Zalecam gorąco kierownictwom oddziałów Katol. Stow. im. Piotra Skargi obszerne uwzględnienie w programie pracy rocznej życia i zasług Piusa XI.

Jarosław Gzarliński,
prezes diecezjalny.

MOGILNO. (mk) Kino Bałtyk: „Znachor”.

— Walnemu zebraniu Tow. Czeladzi Kat. przewodniczył ks. Obarski. Sekretarował p. Kierzkowski. Na wstępie uczczono pamięć Ojca św. Piusa XI. Sprawozdania zarządu złożył sekretarz p. St. Stręk, skarbnik p. Płoszyński i bibliotekarz p. Zachulski. Do nowego zarządu wybrano: ks. Knasta — prezesem oraz pp. M. Walkowskiego — zastępcą, St. Stręka — sekretarzem, J. Płoszyńskiego — skarbnikiem, Zachulskiego — bibliotekarzem i Vettera — gospodarzem. Komisję rewizyjną tworzą pp.: Maciejewski, Grządziela i A. Konieczka. Delegatem do zarządu par. Akcji Katolickiej został p. A. Konieczka.

TRZEMESZNO. (mk) Ks. prob. Sarniewicz w asyście ks. ks. prof. Gierczyńskiego i Smaruga odprawił mszę św. żałobną w intencji spokoju duszy Ojca św. Piusa XI. Udział wzięli przedstawiciele władz oraz wszystkie organizacje społeczne ze sztandarami. W sali p. Mikulskiego odbyła się akademii żałobna, którą zajął prezes Akcji Kat. p. prof. Weiss. Śpiewy wykonał chór kościelny, a referat wygłosił p. prof. Jachowski. Na zakończenie odśpiewano „My chcemy Boga”.

GNIEZNO. (fb) W związku z aresztowaniem Niemek Gizeli Dittmanówny i Eleonory Schrötterówny z Gniezna — o czym swego czasu donosiliśmy — władze śledcze przeprowadziły ostatnio liczne rewizje na terenie miasta Gniezna i powiatu oraz aresztowały szereg młodych Niemek, które pozostają pod zarzutem przynależności do nielegalnych organizacji.

— Przed sądem okr. w Gnieźnie odbyła się rozprawa karna przeciwko 64-letniemu Niemcowi Robertowi Hoffmannowi, właśc. szkółki drzewek z Gniezna, oskarżonemu o odmówienie pomocy ofiarom katastrofy samochodowej w dniu 21 września ub. r. Sąd po przesłuchaniu świadków skazał podsądnego na 7 miesięcy bezwzględnej aresztu.

— Srebrne gody małżeńskie obchodził p. Teodor Otulakowski wraz ze swą małżonką z d. Dubińska, zam. przy ul. św. Wawrzyńca 14. Jubilatowi, czytelnikom naszego pisma „Ad multos annos!”

— Walne zebranie Związku Oficerów Rezerwy odbyło się pod przewodnictwem p. inż. Dobruckiego w kasynie ofic. pp. w obecności starosty pow. p. Kasprzaka i delegata dowództwa dywizji. Referat aktualny wygłosił p. Ign. Tatarski, po czym dokonano wyboru nowego zarządu. Prezesem został p. por. Pawlak, członkami zarządu pp. Sowiński, Adam, Jaskulski, Iwanow i Kubisz.

BRODNICA. (jl) W świetlicy kolejowej odbyło się walne zebranie Rodziny Kolejowej przy udziale licznych członków. Po zagajeniu obrad uczczono pamięć zmarłych członków śp. Romanowskiego, Szyplińskiego i Piotrowicza. Jak wynika ze sprawozdań zarządu, koło liczy 316 członków. Wszystkie sekcje wykazują doskonałe wyniki pracy. Wybrano nowy zarząd w składzie: pp. Andrzej Więcek — prezes, Leon Majewski — wiceprezes, Alojzy Biliński — sekretarz, Paweł Marszał — zastępca, Jan Rogoziński — skarbnik i dr Smoczyński członek zarządu.

— Przy udziale 170 członków odbył się zjazd osadników P. T. R. W zjeździe wzięli udział liczni przedstawiciele władz i instytucji. Po zagajeniu przez prezesa pow. p. Dudziaka, uczczono pamięć zmarłego Papieża Piusa XI. P. Rząsa wygłosił dłuższy referat, w którym zilustrował różne bolączki osadników.

GRUDZIĄDZ

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” mieści się przy ul. Toruńskiej 22, tel. 1294. Biuro czynne od godz. 8—18.

T. C. L. Biblioteka i Czytelnia (ul. Legionów 28) otwarta od godz. 11—12 i 17—19 (w soboty tylko do godz. 18).

Pogotowie pożarnicze tel. 11-11.
Nocny dyżur pełnią: apteka „Pod Koroną”, Wybickiego 39, tel. 1437 i apteka „Pod Gwiazdą”, Chełmińska 26, tel. 1259.

REPERTUAR KIN:

Apollo: „Paryżanka”.

Gryf: „Czar nocy majowej”.

Orzeł: „Niemy bohater” i „Postrach dzielnego zachodu”.

— **Z walnego zebrania cechu rzeźniczo-wędliniarskiego.** Pod przewodnictwem st. cechu p. Pokory odbyło się kwartalne zebranie cechu rzeźniczo-wędliniarskiego przy licznych udziałach członków. Po oddaniu hołdu zmarłemu Ojcu św. Piusowi XI i odmówieniu modlitwy za Jego duszę, uczczono również pamięć zmarłego członka śp. Wojciechowskiego. Do cechu przyjęto uroczystie trzech nowych członków, po czym dokonano wpisania uczniów, którzy zdali egzamin czeladniczy oraz wpisania nowych uczniów. Po sprawozdaniach udzielono zarządowi jednogłośnie absolutorium, a w dowód uznania za owocną pracę wybrano nowy zarząd w dotychczasowym składzie. Obszerne dyskusje wywołała sprawa zbierania funduszy na stworzenie fabryki konserw przez rzemieślników z obszaru województwa zachodniego. Po zebraniu potrzebnych funduszy zbudowana, wzgl. wykupiona zostanie stosowna fabryka, w której przetwarzane będą szynki i konserwy. Doświadczani surowca będą członkowie cechu, posiadający udziały. Decyzja w tej sprawie zostanie powzięta na zjeździe, który odbędzie się w najbliższym czasie. Pod koniec omówiono szereg spraw bieżących i odczytano pismo komitetu budowy kościoła N. M. P., wzywające społeczeństwo, cechy, stowarzyszenia i t. d. do składania ofiar na nowy kościół. Obecny na zebraniu przedstawiciel komitetu p. Śliwa uzasadnił konieczność powstania w Grudziądzu nowej, obszernej świątyni. Urządzona na ten cel zbiórka przyniosła sumę 100 zł. Szlachetny czyn cechu rzeźniczo-wędliniarskiego oby stał się przykładem dla innych cechów i stowarzyszeń.

— **Z życia czeladzi piekarskiej Ch. Z. Z.** W „Gospodzie Rzemieślniczej” odbyło się walne zebranie oddziału czeladzi piekarskiej Ch. Z. Z. przy licznych udziałach członków i przedstawicieli zarządu okręgowego Ch. Z. Z. i gości. Przewodniczącym walnego zebrania wybrano jednogłośnie p. St. Kwiatkowskiego, na sekretarza p. Stasiewskiego, a na ławników pp. Wojciechowskiego i Migawę. Po sprawozdaniach wywiązała się obszerna i rzeczowa dyskusja, po czym na wniosek komisji rewizyjnej udzielono zarządowi absolutorium. W skład nowego zarządu weszli pp.: Malinowski — prezes, Łukaszewski — wiceprezes, Stasiewski — sekretarz, Brzeziński — zast. sekretarza, Klammer — skarbnik, Olszewski i Witomski — ławnicy oraz Kierzkowski, Roszczyński i Weiss — komisja rewizyjna. Na wniosek prezesa Ch. Z. Z. Montewskiego uchwalono 10 zł na budowę nowego kościoła N. M. P. Zebranie zakończono wspólną fotografią.

— **Z targu bydłowego.** Odbyty w piątek 17 bm. targ bydły był bardzo ożywiony. Spędzono 89 sztuk bydła i 459 koni. Płacono za dobre konie do 700 zł, za robocze od 180—400 zł, za starsze od 100—180 zł, na rzeź od 30—120 zł. Za dobre krowy płacono do 280 zł, za średnie od 160—220 zł, za starsze i inne od 100—150 zł. Za świnie stoninowe od 120—150 kg wagi płacono od 96—100 zł, za pełnomięsiste od 100 do 120 kg wagi 84 do 90 zł, za bekonowe kontraktowe 100 kg wagi 92 zł, za bekonowe niekontraktowe 100 kg wagi 88 zł.

— **Związek Inwalidów Wojennych R. P. koło Grudziądza** zaprasza wszystkich członków na zebranie, które odbędzie się w środę 22 bm. o godz. 19 w sali „Tivoli”. Na porządku obrad bardzo ważne sprawy.

Kronika GDYŃSKA

Gdynia, dnia 21 lutego 1939 r.

Redakcja i administracja mieści się: Skwer Kościuszki 24, (nad cukiernią Fanfara), tel. 14-60.

Nocny dyżur pełnią apteki:

Pod Gryfem, Starowiejska, tel. 51-29.
Świętojańska, vis a vis komisariatu.
Bałtycka, ul. Śląska 42.
Magistra Grodzkiego, Morska 155.
Nadmorska w Orłowie, ul. Orłowska.

REPERTUAR KIN:

Bajka: „Diabły Wyrbrzeży“.
Lido: „Kobieta która Kocham“.
Lily-Chylonia: „Huragan“.
Morskie Oko: „Port siedmiu mórz“.
Miraż-Orłowo: „Każdemu wolno kochać“.
Polonia: „Szczęśliwa trzynastka“.
Zorza-Grabówek: „Ostatnia Brygada“.

— **Budujemy szkoły w Gdyni.** W środę 22 bm. odbędzie się w Izbie Przemysłowo-Handlowej o godz. 18 zwołanie obwodowego komitetu Twa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych.

— **Statki oczekiwane w Gdyni:** 22 bm. par. „Leeni“, 24 bm. żagl. „Aage“, 25 bm. par. „Margo“, 27 bm. par. „Dania“, par. „Libau“ około 28 bm. par. „Hilde“.

— **Na 87 wieczór czwartkowy** w dniu 23 bm. przybywa Tadeusz Cieślowski (jun.), prezes stowarzyszenia „Ryt“ z odczytem pt. „O twórczości Stanisława Noakowskiego“, jednego z najznakomitszych artystów polskiego XX wieku. Odczyt ilustrowany będzie przeżyciami dzieł Noakowskiego. Po odczycie nastąpi dyskusja. Na wieczorze rozlosowane będą drzeworyty Tadeusza Cieślowskiego, opatrzone dedykacją.

— **Podniesienie bandery na m. s. „Morska Wola“.** Dnia 22 bm. w południe odbędzie się podniesienie bandery na motorowcu „Rio Negro“, nabytym przez GAL, który jednocześnie otrzyma nową nazwę: „Morska Wola“. Motorowiec ten przeznaczony jest do obsługi linii południowo-amerykańskiej dla przewozu ładunków towarowych.

— **Ruch statków w porcie** w przeciągu tygodnia ubiegłego tj. za czas od 6. do 12. 2. br., weszło do portu gdynskiego i wyszło z niego na morze ogółem 233 statki, w tym statków polskich 37, szwedzkich 43, fińskich 31, niemieckich 16, angielskich 3 itd.

Wstęp do „Soli“.

Praga słynie swą szynką, Wiedeń — sznycem, Rawicz — kielbaskami, Warszawa szczyli się serdelkami, tylko Gdynia w dziedzinie kulinarnej ma kartę niezapisaną.

Tymczasem właśnie Gdynia ma możność zasłynąć na całą Polskę jedną specjalnością — morskimi rybami. Ież to przeróżnych gatunków ryb przywożą prawie co dzień do portu rybackiego kutry dalekomorskie, i eż przeróżnych potraw można z jednego tylko rodzaju ryby smacznie przyrządzić! Niestety miejscowe zakłady gastronomiczne w swych menu bardzo skromne miejsce przeznaczają na potrawy rybne. Tym większym powodzeniem będzie się niewątpliwie cieszyła nowootwarta w Gdyni gospoda „Sola“, ul. Szkolna 8, która ma na celu spopularyzowanie wszelkich potraw z ryb morskich przyrządzonych z warszawskim smakiem.

Niezależnie od tej specjalności w gospodzie „Sola“ jadać można obiady i kolacje mięsne, jarskie, dietyczne przyrządzane również wg przepisów i recept kresowo-warszawskich. Hasłem tej nowej placówki gastronomicznej jest: „Chcesz zjeść smacznie — wstęp do „Soli!““. Zwracamy uwagę na ogłoszenie, zamieszczone w dzisiejszym numerze w dziale ogłoszeniowym.

Pierwsza jaskółka

naukowo-kult. porozumienia z Litwą.

Znane już szeroko w kraju i za granicą pismo angielskie Instytutu Bałtyckiego „Baltic and Scandinavian Countries“ rozpoczęło z nowym, świeżo wydanym 11 numerem, piąty rok istnienia.

Nowy zeszyt pisma zawiera wstępnie dwa artykuły, które są echem aktualnych wydarzeń i odzwierciedleniem nader żywotnych prądów. W pierwszym z nich zastanawia się Louis Le Fur nad „Demokracją i parlamentaryzmem na tle nowej konstytucji estońskiej“, w drugim omawia Hjalmar G. Procopé „Współpracę i konkurencję na Północy“, w dziedzinie wymiany handlowej.

W dziale poświęconym historii zwraca uwagę artykuł uczonego litewskiego, Z. Iviniskis'a pt. „Przyczynki do dziejów nawrócenia Litwy“. Jest to pierwsza jaskółka pomyślnie zapowiadająca się porozumienia polsko-litewskiego, w tym wypadku w dziedzinie współpracy naukowo-kulturalnej. Alexander Meyendorff podaje wyjątki z **unikatu broszury pt. „The Partition of Poland“** (Rozbór Polski), przechowywanego w zbiorach British Museum w Londynie. „Napoleońska blokada bałtycka i narodziny kanałowego handlu drzewnego“, pióra G. S. Graham'a jest interesującym przyczynkiem do historii gospodarczej epoki napoleońskiej. Jubileuszowy artykuł W. J. Rose'go „Polska w pierwszym dwudziestoleciu“ stwierdza wielkie osiągnięcia Polski w tym okresie, po odzyskaniu bytu niepodległego.

Najpiękniejszy cmentarz w Polsce.

W sobotę 18 lutego odbył się w Gdyni przy niezwykle tłumnym udziale szerokiego społeczeństwa, tragiczny pogrzeb młodziutkiej małżonki znanego na terenie Gdyni dziennikarza, **sp. Lidwiny Kościelskiej**, która spoczęła na sen wieczny na najpiękniejszym cmentarzu w Polsce, jak wszyscy nazywają zgodnie cmentarzyk na Oksywiu. Jest on położony na zboczu wyniosłego wzgórza, wznoszącego się nad modrą tonią Bałtyku. Najpiękniej jest tam w jesieni, gdy kwitną jarzębiny i wraz z białymi brzożami stroją mogiły barwami narodowej bandery. A mogiły te, przeważnie rybackie, od prastarych czasów polskimi zgłoskami wyłożone, zawsze tu polskość tego wybrzeża stwierdzały. Nigdy, — nawet wówczas, gdy katowano małe dzieci za pacierz w mowie Ojczystej — nikt nie śmiał zatrzeć tych imion i tych modlitw po polsku rytym na grobach. Na cmentarzyku oksywyjskim spoczywa Antoni Abraham i spogląda z rozczewnieniem i dumą na coraz liczniejszy u stóp oksywyjskiej góry zastęp okrętów wojennych w porcie Floty. Niedaleko od niego spoczywa Sybirak, powstaniec z 1863 r. proboszcz Muchowski.

Legenda głosi, że na Oksywiu właśnie nauczał przed 700 laty **święty Jacek Odrowąż**. Proboszczanie oksywyjskiego kościoła, który istniał już w 1224 roku i był spalony w pierwszej wojnie szwedzkiej, byli m. in. ks. **Jan Schaczewa** w 1554 roku, księży **Jan Omieleski** i **Tomasz Brzezinski** około 1600 r. a potem ks. **Tomasz Jędrowski** (1682), ks. **Sikor-**

ski (1731), ks. **Dominik Sieniński** (1734), ks. **Joachim Krupka** (1848), ks. **Antoni Muchel** (1884) a więc Polacy nad polskim morzem!

Nazwa Oksywia pochodzi od prastarych czasów. Jeszcze w XIII wieku istniało już **Oxivia** wzgl. **Oxinia**. „**Oxhufwund**“ nazywano w Szwecji a „**Oxchowed**“ w Danii bukłaki na wina o pojemności przeszło 220 litrów. Zapewne mieszkańcy Oxiiwii zajmowali się przed wiekami również wyrobem takich bukłaków które tu kupowali żeglarze, płynący **K-Danii** (stad Gdańsk).

Bogata Kępa Oksywyjska była już w czasach przedhistorycznych gęsto zaludniona, o oddzielona wodą od lądu stanowiła wyspę. Znajdowały się tam nieistniejące już wioski, o nazwach również czysto polskich: Grambolewo, Niemichowo, Kochowo, Gągolewo, **Zbichowo** i **Berchocina**. Kępę tą ofiarowała **Lwinisława**, żona księcia Pomorskiego **Mestwina I. Norbetankom**, potem część tych posiadłości przypadła **Cystersom z Oliwy — kaszubskiego Wawelu**.

O Oliwie myślimy teraz szczególnie często, w związku z przypominanymi ciągle projektami św. Malachiasza w związku z obitorem przyszłego papieża; przedostatni papież ma się bowiem nazywać „**Chwała Oliwy**“. Czyli prostrstu mógłby być Cystersem z naszej Oliwy.

Ale w takim razie musieliby do tego czasu Cystersi powrócić do swego dziedzictwa, do opactwa **białych mnichów bałtyckich, Konarskich, Hackich, Rybińskich...**

„Negerschweiss“.

Przez Gdynię przejechała partia paruset **uchodźców sudeckich**, udających się do Anglii, a stamtąd do Kanady. Są to niemieccy socjaldemokraci z przyłączonych obszarów, którym w hitlerowskim państwie było... niezupełnie przyjemnie. Zwłaszcza żydom, stawiącym dość znaczny odsetek. Ludzie ci, ubogi i niezbyt schludnie ubrani, opowiadają z dużą dozą „krytycyzmu“ o warunkach, które skłoniły ich do opuszczenia Sudetów. Bali się **obozów koncentracyjnych w Karlsbadzie... w Dachau... w t. zw. „Hölle von Sachsen“...**

— Najgorszemu wrogowi bym tego nie życzył! — opowiada jeden z tych uchodźców, który w tym „piekle Saksonii“ spędził jakiś czas. Odżywianie nie było tam zbyt luksusowe. Poranna kawa zwana była przez więźniów „**Negerschweiss**“ — pot murzyński (wiadomo: b. Austria słynęła w białej kawusi!). Na obiad dostawali kartofle z sosem musztardowym, wieczorem zupę i chleb. Twierdzą, że ich tam bito. Nie-

wątpliwie, że tryb życia nie musiał być zbyt rozkoszny jak we wszystkich obozach koncentracyjnych w każdym państwie totalnym.

Niemcy pozbyli się tego elementu niepokojnego, a z otwartymi rękami przyjmują ich **towarzysze partyjni z Labour Party w Anglii**. To oni zaprosili ich gości do Londynu, **opłacają kosztą podróży i emigracji**, a następnie osiedlenia się w Kanadzie. Kto wie, czy ten i ów uchodźca z Sudetów nie macza palców w tych wszystkich coraz częstszych obecnie występach **terrorystów**, których się zawsze nazywa... **Irlandczykami**.

— **Dodatkowy przydział kredytów na inwestycje.** Dowiadujemy się, że ministerstwo rolnictwa i reform rolnych zwiększyło Państw. Bankowi Rolnemu o dalsze 50.000 zł przydział kredytów przeznaczonych na udzielanie pożyczek z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej nabywcom gruntów z parcelacji na zagospodarowanie się (inwestycje). Wobec czego dla województwa pomorskiego kontyngent kredytów inwestycyjnych na r. 1938-39 wynosi obecnie 200.000 zł.

Przypominamy

o odnowieniu prenumeraty na miesiąc **marzec rb.** Kto skutecznie zamówienie tylko na luty, a chciałby otrzymać „DZIENNIK BYDGOSKI“ w dalszym ciągu, niechaj z uiszczeniem przedpłaty nie zwleka, a uczyni to **zaraz**.

Listowi zbierają przedpłatę do 25 bm. Zamówienia na „DZIENNIK BYDGOSKI“ przyjmują listonosze i wszystkie poczty oraz agencje nasze na prowincji.

1500 nowopowstałych osad na Pomorzu zostanie zaopatrzonych w wodę do picia.

Toruń, 20 2. Pod przewodnictwem naczelnika wydziału rolnictwa i reform rolnych urzędu wojewódzkiego p. Orłowskiego odbył się w Toruniu zjazd kierowników referatów melioracyjnych w starostwach powiatowych.

Na zjeździe rozważano m. in. sprawę zaopatrzenia osiedli w wodę do picia, która stanowi niezbędny czynnik w gospodarstwie rolnym.

Program z tej dziedziny przewiduje zasadniczo budowę studziń kopanych, w wypadkach wyjątkowych studziń wierconych z uwagi na wysokie koszty budowy i warunki konserwacji.

Na tę akcję projektuje się kredyty w wysokości około 800.000 zł celem zaopatrzenia w wodę około 1500 powstających osad.

Omówiono również program melioracji podstawowych, z których wymienić należy budowę wałów ochronnych nadwiślańskich pod Ciechocinkiem w pow. niezawskim na odcinku Grabowo—Gruźno, w pow. świe-

kim oraz Łęgnowo—Otorowo w pow. bydgoskim kosztem około 400.000 zł, dalej regulację rzek i osuszenie łąk w pow. chojnickim kosztem około 100.000 zł, regulację Strugi Toruńskiej w pow. wąbrzeskim około 100.000 zł, regulację Czarnej Wody w pow. starogardzkim kosztem około 50.000 zł i wiele innych miejscowości.

Koszty tych robót w roku bież. wyniosą około 1.000.000 zł przy poważnym udziale kredytów ze strony Funduszu Pracy.

Na robotach publicznych i melioracyjnych znajdują zatrudnienie bezrobotni z okolicznych ośrodków bezrobocia.

— **Młodzież ku czci M. Kopernika.** W ub. niedzielę uczniowie Liceum i Gimn. im. M. Kopernika po uroczystej Mszy św. w bazylice św. Jana udali się pod pomnik swego Patrona, gdzie złożyli piękny wieńiec. W godzinach wieczornych pomnik M. Kopernika przybrany zielenią był bardzo bogato iluminowany.

Kronika TORUŃSKA

Toruń, dnia 21 lutego 1939 r.

Nocny dyżur pełnią apteki:

Centralna — Śródmieście
Św. Anny — Bvdgoskie Przedmieście.
Pod Łabędziem — na Mokrem.
Nadwiślańska — Jakubskie Przedm.
Św. Barbary — Chełmińskie Przedm.
Dyżur lekarski **Ubezpieczalni Społecznej** wtorek: dr Jasiński, ul. Grudziądzka 37, tel. 26-60 (dyżur od godz. 20—8).

Pogotowie straży pożarnej tel. 12-44.

Pogotowie ratunkowe tel. 19-91.

Przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego“, ul. Mostowa 17, tel. 14-46.

REPERTUAR KIN:

Aria: „Słowiczek“
As: „Niebieski lis“.
Mars: „Porzucana“.
Śmwił: „Powrót o świcie“.

ZIOLA znane ogólnie jako „HERBATA PUHLMANNA“.

uśmierzają kaszel, usuwają flegmę i działają kojąco przy cierpieniach górnych dróg oddechowych. Do nabycia w aptekach i drogeriach.

Oryginałua paczka kosztuje 1,65 zł. (n-473)

— **Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej.** Wotrek, 21 bm. godz. 20 „Nitouche“, środa 22 bm. z powodu Popielca teatr nieczynny; czwartek 23 bm. godz. 20: premiera „Przeprowadzka“.

— **Z Teatru Ziemi Pomorskiej.** „Przeprowadzka“ Rostworowskiego, obrazująca wyrażenie walkę: złych elementów duszy ludzkiej z dobrymi, załamania psychiczne wobec groźnych okoliczności życiowych, odwieczną waśń Arymana z Armuzdem, sumienia z etyką — doczeka się po raz pierwszy realizacji w teatrze toruńskim, dnia 23 bm. Sztukę tę Teatr Ziemi Pomorskiej wystawia ku uczczeniu pierwszej rocznicy zgonu wielkiego pisarza polskiego K. H. Rostworowskiego. Obsada pierwszorzędna. Reżyseria p. Czesława Strzeleckiego. Wystawa Witolda Małkowskiego.

— **Kurs strażacki w Toruniu.** W ub. poniedziałek rozpoczął się w Toruniu wyższy 2-tygodniowy kurs strażacki dla naczelników regionowych oraz naczelników oddziałów straży pożarnych z terenu województwa pomorskiego. Powyższy kurs został zorganizowany przez okręg wojewódzki Pomorskiego Związku Straży Pożarnych. W kursie bierze udział 50 uczestników, których zakwaterowano w koszarach miejscowego pułku piechoty, gdzie również odbywają się wykłady i ćwiczenia praktyczne. Komendantami kursu są pp. instruktorzy powiatowi Zaborowski i Weinberger z Torunia. Kurs potrwa do 9 marca br.

— **Toruń w rocznicę urodzin M. Kopernika.** W dniu wczorajszym, tzn. w poniedziałek, jako w 466 rocznicę urodzin Mikolaja Kopernika odbyło się w auli Państwowego Gimn. przy ul. dr. O. Steinborna uroczyste doroczne posiedzenie publiczne Tow. Naukowego w Toruniu. Bardzo ciekawie ujęły referat pt. „Rok 1848 na Pomorzu“ wygłosił p. mgr. Bukowski. „O Książnicy Miejskiej im. M. Kopernika w 1938 r.“ mówił p. dyr. Z. Mocarński. O godz. 8,30 rano w bazylice św. Jana ks. prepozyt Ziemski odprawił mszę św. na intencję Tow. Naukowego.

— **Wieczór dyskusyjny dla rzemiosła.** W piątek, dnia 24 bm. o godz. 20 odbędzie się w Konfraterni Artystów w Toruniu wieczór dyskusyjny dla rzemiosła, na którym p. dr inż. K. Hanisch, dyrektor fabryki farb „Atra“ wygłosi referat pt.: „O farbach mających zastosowanie w grafice użytkowej“. Odczyt będzie ilustrowany kolorowymi obrazami świetlnymi i filmem. Po odczycie dyskusja przy herbatce. Wstęp za zaproszeniem. Goście z kół fachowców mile widziani.

— **Pierwszy walny zjazd delegatów Pom. Tow. Muzycznego.** W dniu 26 odbędzie się w Toruniu walny zjazd delegatów Pom. Tow. Muz. Zjazd ten jako pierwszy w dziejach tego Towarzystwa, rozszerzającego swą działalność na teren całego Pomorza, ma doniosłe znaczenie dla rozwoju życia muzycznego na Pomorzu i zapoczątkuje niewątpliwie nową erę w tej dziedzinie. Obecność swą na tym zjeździe zapowiedział p. wojewoda pomorski minister Rączkiewicz, żywo interesujący się postępowaniem Pom. Tow. Muz. Przewidziane jest na ten dzień przybycie do Torunia wielu gości ze sfer muzycznych z innych miast polskich.

— **Odczyt p. kuratora dr. Rynlewicza.** W nadchodzący czwartek, dnia 23 bm. o godz. 17,30 w auli II Państw. Liceum i Gimnazjum im. Królowej Jadwigi przy ul. Sienkiewicza 40, staraniem zarządu koła Opieki Rodzicielskiej, kurator okręgu szkolnego pomorskiego, p. dr Rynlewicz wygłosi ciekawy odczyt pt. „Wskazania wychowawcze w filozofii Bergsona“. Wstęp dla dorosłych 50 gr, dla młodzieży 20 gr. Dochód z odczytu przeznaczony na rzecz niezamożnej młodzieży.

Kino
KRISTAL
Początek o godz. 5 7 i 9.

Nieodwołalnie ostatnie 2 dni.
Wtorek i środa wyświetlamy jedną z najbardziej wesołych, śpiewno-muzycznych komedii o której mówi cała Bydgoszcz.

Serce moje należy do Ciebie

W rolach głównych:
Beniamino Gigli
Theo Lingen
Paweł Kemp

Kto się chce serdecznie uśmieć i beztrudnie zabawić niech korzysta z ostatnich przedstawień (n-1641)
Wtorek i Środa

Kronika

Bydgoszcz, dnia 21 lutego 1939 r.
KALENDARZYK

Dziś: Feliksa.
Jutro: Popielec.
Wschód słońca o godzinie 7.5.
Zachód słońca o godzinie 17.23.

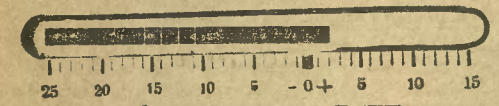
Stan pogody.

Zmienna pogoda.

W ciągu dnia wczorajszego na całym obszarze Polski panowała pogoda pochmurna z przejaśnieniami, miejscami notowano również przelotne opady, głównie w postaci śniegu. Temperatura o godz. 14 wynosiła od 4 do 0 stopni na terenach nizinnych oraz od -2 st. na Podhalu (Zakopane) do -12 st. w Tatrach Wysokich (Kasprowy Wierch). Dziś rano w Bydgoszczy zmienna pogoda. Przewidywany przebieg pogody: chmurno i miejscami mglisto z niewielkimi przejaśnieniami. W dzielnicach wschodnich miejscami opady. Temperatura w ciągu dnia nieco powyżej zera. Słabe wiatry przeważnie północno-zachodnie.

Termometr wskazywał dziś rano:

DZURY NOCNE APTEK od 20-26 lutego 1939 r.:

- 1) Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska
- 2) Apteka przy Pl. Teatralnym, ul. Marszałka Focha.
- 3) Apteka Tarasiewicza, ul. Orla.

Telefon Pogotowia Ratunkowego 26-15.

Muzeum Miejskie przy ul. Farniej otwarte codziennie od godz. 11-15, w niedzielę i święta od godz. 11-14. Obecnie w Muzeum wystawa zbiorowa Wojciecha Gersona.

Muzeum Miejskie - Bielawki, ul. Pieckiego 8. otwarte codziennie od godz. 11 do 14. Stała wystawa drzew, obrazów Leona Wyczółkowskiego i rzeźby Konstantego Laszczy.

Biblioteka Nowości T. C. L. przy ulicy Gdańskiej 30. I piętro. wypożycza książki od godz. 11-13.30 i od 16-19.

Specjalny skład nut - Bydgoszcz, ul. Gdańska 34.

Z TEATRU MIEJSKIEGO im. K. H. Rostworowskiego

Już premiera „HRABINY MARICY”, wystawionej ostatnio w Teatrze Miejskim, zapewniła długotrwałe jej powodzenie - tak żywo i entuzjastycznie przyjęta przez publiczność. Bogata wystawa dekoracyjno-kostiumowa, wykonanie poszczególnych ról na czele z Mary Gabrielli, Dembowskim, Korowiczówną, Winczewskim, Domostawskim i Tatrzańskim zasługuje na największe uznanie. „HRABINA MARICA” powtórzona będzie dzisiaj, 21 bm.

Dnia 22 bm. powtórzenie „SZKLANEK WODY”, uznanej jednogłośnie przez krytykę i publiczność, która szczerze bawiąc się nie szczędzi najwyższych pochwał skierowanych pod adresem wykonawców, przygotowaniu reżyserskiemu i oprawie dekoracyjno-kostiumowej.

Dnia 23 bm. świetna, pełna humoru, lekkości komedia „DAR PORANKA”.

— Na zakończenie karnawału i tradycyjnego śledzia zaprasza we wtorek zapustny Kawiarnia Szmeltera, Gdańska 30. (n1636)

— Gdzie iść na „podkoziółek”? Jeżeli iść to tylko do sali KPW ul. Zygmunta Augusta 20, dziś, gdzie doskonale się zabawia, bo podkoziółek organizuje Sekcja Kolarska K. S. KPW, a do tańca przygrywać będzie znakomity zespół „Miki Jazz Boys”. Początek o godz. 19. (f1735)

— Podkoziółek u sokole w „Domu Sokola V”. Ruchliwe T. G. Sokół V, znane szerokiemu ogółowi ze swej działalności, urządza na zakończenie karnawału tradycyjny „Podkoziółek”, który odbędzie się we wtorek, 21 bm. w sali „Domu Sokola V”, ul. Miedza 4. Organizatorami zabawy są dzielne sokolice, które przygotowują moc niespodzianek. Do tańca przygrywać będzie doskonały zespół muzyczny „Roma-Jazz-Boys”. Własny bufet. Początek o godz. 19.

Zyjmy liturgią!

Popielec - Wielki Post.

Skończył się okres radości. Przebrzmiały echa zabaw karnawałowych. Wkroczyliśmy w etap Wielkiego Postu, zwanego również w Polsce czterdziestnicą. Od pierwszych wieków panuje w Kościele powszechne przekonanie, że czas 40-dniowego Postu jest przypomnieniem odosobnienia Chrystusowego na puszcy. A stąd jasno wynika cel, jaki przyświecać nam powinien w tej części roku liturgicznego. Pan Jezus umartwiał się, pokitował. Pokuta musi znaleźć zastosowanie w naszym życiu.

Nie wszyscy, co prawda możemy ukryć się na osobności, by tam rozmyślać nad celem życia swojego. Nie każdy nawet może piścić. Za to wszyscy mogą i powinni powstać z grzechu i odnowić swoje życie.

Wielki Post - to rekolekcje dla ludzi w świecie żyjących. To wiosna dla ducha. Pierwsi chrześcijanie pościli przez cały rok: w środy - dla zadośćuczynienia za zdradę Judasza; w piątki - na uczczenie Męki Pańskiej; w soboty - na pamiątkę złozenia Pana Jezusa do grobu. Nie potrzeba było wówczas specjalnego okresu stałego postu. W miarę jednak zaniedbywania powyższego zwyczajów, wchodził w użycie dłuższy okres postu przed świętami Wielkiej nocy.

Pierwotnie okres postny rozciągał się na 70, potem na 60 i 50 dni. Pamiątką tego są nazwy 3 niedziele: orzedpościa: śledemdziesiątnica - starozapustna, szesdziesiątnica - mięsopustna, pięćdziesiątnica - zapustna. Dobiero za papieża Grzegorza Wielkiego ograniczono ilość dni Wielkiego Postu do 40.

Wielki Post rozpoczyna się Środą Popielcową. Kapłan błogosławił w tym dniu przed Mszą św. popiół z poświęconych w roku poprzednim gałązek palmowych, modląc się o ducha skruchy o utwierdzenie i przebaczenie grzechów. Następnie posypuje głowy wiernych świeżo poświęconym popiołem, wymawiając przy tym słowa: „Pamiętaj, człowiecze, żeś z prochu powstał i w proch się obrócisz”.

Dawniej posypywano popiołem tylko głowy publicznych pokutników, których od tego dnia aż do Wielkiego Czwartku usuwano z kościoła. Miało to być symbolicznym przypomnieniem wygnania prarodziców naszych z raju. Dziś, kiedy ceremonii tej podajemy się wszyscy, Kościół przypomina nam obowiązek pokuty: wszyscy bowiem grzeszni jesteśmy. Do uczestniczenia w obrzędach liturgicznych Środy Popielcowej zachęcał już synod w Benewencie (1091):

„Wszyscy mają z tego wymownego upomnienia mieć korzyść”.

Popiół, którym posypujemy głowy, symbolizuje skruchę, którą ma się do głębi przejąć nasza dusza. Pomaga nam do tego również rozważanie o znikomości dóbr doczesnych. Myśl tę nasuwa nam... popiół z gałązek palmowych, który przed tym wyobrażał zwycięstwo i chwałę.

Post jako umartwienie i objaw religijności znają wszystkie narody. Zwyczaj pokuty uświęcił osobistym przykładem Boski nasz Mistrz, za którym w ślad poszli Apostołowie i pierwsi Jego wyznawcy. Post poskramia nasze zmysły, poddając je pod panowanie woli. Pomaga duchowi w zwyciężeniu ciała. Jest pokutą zbawienną za grzechy. Dodaje sił przeciwko pokusom. Stanowi zewnętrzny wyraz smutku i współczucia z bolesną Męką Pana naszego.

Umartwienia postne sprzyjają również ciału, któremu dają wytchnienie. Z poczynionych w tym okresie oszczędności pieniężnych korzystamy roztropnie, rozdzielając jałmużnę między biednych.

Przepełniony, głęboki i wzruszający jest nastrój postny: z jego psalmami pokutnymi, pasyjnymi nabożeństwami i kazania-ami, jałmużną i umartwieniem. Idźmy za liturgią, śladami Męki Pana. A za to, jak mówi prefacja tego okresu, „przez Post ciała Bóg ujarzmił nieprawość, podnosi ducha, cnoty i nagrody rozdzela”.

Ta nagroda stanie się i naszym udziałem. (fk.)

Nowy gmach gimnazjum na 25-lecie oswobodzenia Bydgoszczy.

Z walnego zebrania Polskiego Towarzystwa Szkolnego w Bydgoszczy.

Przy bardzo licznym udziale członków odbyło się w niedzielę w auli Państw. Liceum Pedagogicznego roczne walne zebranie Polskiego Towarzystwa Szkolnego w Bydgoszczy. Obrady zagał prezes p. Fr. Raczynski. Na wstępie uczczono pamięć Ojca św. przez odmówienie modlitwy. Przewodniczącym walnego zebrania został p. dyr. Zgodziński, sekretarzem - p. Kaczmarek, ławnikami pp. Arndt i Jordan. Z kolei sekretarz p. Schubert odczytał protokół z ostatniego walnego zebrania. Sprawozdanie zarządu zapoczątkował p. prezes Raczynski, przedstawiając historię powstania gimnazjum. Dalsze sprawozdania wygłosili sekretarz p. Schubert, skarbnik p. Kulok i gospodarz - p. kom. Sikorska. Sprawozdania wykazały nader owocną działalność zarządu, którego największym dziełem było zorganizowanie prywatnego gimnazjum męskiego, które przyjęło tych wszystkich uczniów, jacy z braku miejsca nie mogli uczęszczać do innych szkół średnich. Gimnazjum zostało wyposażone w urządzenia i niezbędne pomoce naukowe. Ponieważ Liceum Pedagogiczne, w którym mieści się gimnazjum, rozszerza zakres swego działania, gimnazjum prywatne szukać musi innego pomieszczenia. Najprawdopodobniej wydzierżawi się na ten cel gmachy po b. gimnazjum niemieckim.

Z ramienia komisji rewizyjnej p. Leon Matuszewski podkreślił dodatnie rezultaty prac zarządu i wniosł - by ze względu na oczekiwaną przeprowadzkę - podwyższyć opłaty szkolne.

Sprawa ta stała się przedmiotem bardzo

żywej dyskusji. W wyniku jej uchwalono miesięczną opłatę w wysokości 28 zł.

Zarządowi udzielono absolutorium jednomyślnie i w dowód uznania wybrano go w niezmiennym składzie: p. Fr. Raczynski - prezes, p. Schubert - sekretarz, p. Józef Kulok - skarbnik, oraz pp. Maria Sikorska, Sylw. Gruz i Arndt - członkowie. Do zarządu wybrano jako nowego członka p. Matuszewskiego na stanowisko wiceprezesa. Komisję rewizyjną tworzą pp.: Zakulski, Piekarski i Kaczmarek.

Po wyborach zarządu p. dyr. Zgodziński wygłosił referat o potrzebach gimnazjum, o jego ideologii wychowawczej itp.

Pod koniec swego przemówienia p. dyrektor wystąpił z projektem, aby podjąć akcję, zmierzającą do budowy gmachu gimnazjum męskiego. Gmach, który stanąłby na 25-lecie oswobodzenia miasta Bydgoszczy, byłby godnym i wspaniałym uczczeniem tej rocznicy, niejako żywym pomnikiem wolności.

Zebrań z entuzjazmem przychylił się do tego projektu. Postanowiono utworzyć komitet, który podejmie odpowiednią akcję.

Wobec braku pomieszczeń dla gimnazjum i spodziewanego jeszcze wzrostu liczby uczniów gimnazjalnych - myśl budowy gmachu szkolnego jest słuszną i z pewnością spotka się z poparciem zarówno społeczeństwa jak i miarodajnych czynników.

Pod koniec zebrania uchwalono budżet na rok bieżący i omówiono szereg spraw organizacyjnych, po czym przewodniczący p. dyr. Zgodziński solwował zebrań. (jk.)

Zniesienia podatku specjalnego i dodatku na rodziny

domagają się pracownicy umysłowi w Bydgoszczy.

Bydgoszcz. Przed niedawnym czasem odbyło się w Bydgoszczy wspólne zebranie Lokalnego Międzyzwiązkowego Komitetu Pracowników Państwowych, należących do Centralnej Komisji Porozumiewawczej w sprawie poprawy bytu pracowników państwowych.

Po zagajeniu zebrania i zapoznaniu przybyłych przedstawicieli o celu zebrania, przystąpiono do dyskusji. Szereg mówców podkreślało katastrofalne położenie materialne pracowników państwowych stwierdzając, że wskutek dokonanej reformy ustawy uposażeniowej z dn. 1 lutego 1934 r., w szczególności z powodu zniesienia dodatku ekonomicznego (na rodziny), za usługę lat (szczeblowanie) i mieszkaniowego, pokrzywdzono grupy niższe i średnie na korzyść wyższych. Zebrani stwierdzili, że pobory pracowników niższych i średnich daleko odbiegają od tak zwanego „minimum egzystencji”, to też wielka ilość pracowników znajduje się w skrajnej nędzy. Dalsza pauperyzacja stanu urzędniczego, rekrutującego się z zdrowego elementu polskiego, wpłynie na zanik populacji w rodzinach urzędniczych. Byłoby to objawem dla kraju niepożądanym a nawet groźnym, bowiem

jak statystyka wykazuje, inne narodowości zamieszkałe w Polsce wykazują większy przyrost. Dla powiększenia rozrostu elementu polskiego nie tylko pożądanym, ale wręcz koniecznym jest przyznanie dodatku na rodziny. Należy zauważyć, że dodatek na rodziny płać niemal wszystkie państwa i to tak państwa o ustroju totalnym, jak i czysto demokratycznym.

Płacenie dodatku rodzinnego jest dla państwa konieczne i to:

- a) poprzednio omawianego rozrostu państwa i świadomości siły żywotnej narodu;
- b) pobory winny być płacone w wysokości dania możliwości wyżywienia choćby najliczniejszej rodzinie.

Ponieważ żadne z państw, jak również i Polska, nie jest w stanie płać poborów przy uwzględnieniu „minimum egzystencji” dla rodzin średnich i licznych, wobec tego ze względu na oszczędnościowych wprowadzono dodatki rodzinne.

POKRZYWDZENIE NIŻSZYCH URZĘDNIKÓW.

Obecna ustawa uposażeniowa posiada bardzo wiele wad, jak np.: olbrzymią rozpiętość skali poborów pomiędzy grupą naj-

niższą a najwyższą, nie licząc do tego dodatków funkcyjnych, które w grupach wyższych równają się niemal poborom.

W dyskusji między innymi podkreślono, że często spotyka się z mylnym zdaniem, jakoby pracownicy państwowi nie opłacali podatku dochodowego, co jest niezgodne z rzeczywistością.

W wyniku obrad przyjęto następującą rezolucję, którą przedstawiciele uchwalili jednogłośnie:

REZOLUCJA.

Zebrań w Bydgoszczy w dniu 3 lutego 1939 r. przedstawiciele Lokalnego Międzyzwiązkowego Komitetu Pracowników Państwowych, należących do Centralnej Komisji Porozumiewawczej, domagają się:

- 1) Natychmiastowego zniesienia podatku specjalnego od uposażeń nie przekraczającego sumy 500 zł miesięcznie,
- 2) przyznania dodatku rodzinnego na wszystkich członków rodziny,
- 3) zwrotu opłat szkolnych za dzieci pracowników państwowych, uczęszczających do prywatnych szkół średnich,
- 4) rozszerzenie państwowej pomocy lekarskiej i przyznanie pomocy dentystycznej.

Powyższą rezolucję podpisały: Związek Urzędników Kolejowych, Związek Pracowników Skarbowych, Związek Naucz. Polskiego, Związek Prac. Poczt., Telegr. i Telef., Stowarzyszenie Urzędników Państw., Związek Prac. Umysł. Adm. Wojskowej, Związek Prac. Teletechn. P. T. T., Związek Zaw. Kolejarzy, Związek Niższych Funkcjonariuszy Państw., Związek Niższych Prac. P. T. i T.

Wojsko oddało hołd Papieżowi Piusowi XI.

W ciężkiej żałobie, jaka dotknęła z powodu zgonu Papieża Piusa XI cały świat chrześcijański, wraz z całym społeczeństwem polskim i wojsko wzięło żywy udział. Uroczystość żałobna garnizonu bydgoskiego odbyła się w ub. sobotę o godz. 9-tej w kościele garnizonowym. Oprócz dowódców i delegacji wszystkich pułków garnizonu bydgoskiego przybyła również Szkoła Podchorążych Marynarki Wojennej. W zastępstwie nieobecnego komendanta garnizonu generała Grzmot-Skotnickiego przybył pułk. dypl. Przyjałkowski. Był również obecny dyrektor Liceum Rolniczego p. inż. Jemielowski, której to szkoły uczniowie zawsze uczęszczają na nabożeństwa do kościoła garnizonowego.

Przy rześcicie oświetlonym ołtarzu rozpoczęły się uroczystości żałobne wigiliami, odprawionymi przez proboszcza wojskowego ks. kan. Szackiego, który również celebrował uroczystą mszę św. żałobną. Podczas mszy św. ks. kan. Szacki, w niezwykle podniosłych i wzruszających słowach wygłosił porywające słuchaczy kazanie, wskazując na wielką postać Namiestnika Chrystusowego, Wielkiego Papieża Piusa XI. Kaznodzieja naszkicował wielkość serca i nieograniczone miłosierdzie oraz gigantyczne dzieło, dokonane przez zmarłego Ojca św., podnosząc niezwykle serdeczność, jaką żywił Najwyższy Pasterz dla Polski. Zaznaczyć wypada, że podczas mszy św. żałobnej grała orkiestra smyczkowa „Muranego Pułku”. Po mszy św. odśpiewano egzekwie.

Ogólnym śpiewem „Witaj Królowo” zakończono te wzruszające uroczystości.

KINO (n-1656)
LIDO
 Mostowa 9. Tel. 34-49.
 Pocz. seans. punkt. o 5, 7 i 9
 w niedzielę o 3, 5, 7 i 9.

Dziś — dawno oczekiwana
UROCZYSTA PREMIERA
 Największy i najwspanialszy film, jaki kiedykolwiek zrealizowano

Maria Antonina

W roli tytułowej:
Norma Shearer
Tyrone Power
John Barrymore
 i tylne rzesze statystów.
 Mistrz. reż. W. S. Van Dyke

Dzieje miłości, która przeszła do historii. Fascynująca treść. Przepych wystawy, genialne kreacje. Wszystko to składa się na najpiękniejszy film sezonu! Z powodu kolosalnych kosztów filmu, niskie nieważne.

Uwaga. Już od piątku poczynają wyświetlany będzie codziennie o godz. 15.30 a w niedzielę o 13-tej, specjalny film reportaż „Z Międzynarodowych Zawodów o Mistrzostwo świata”
F. I. S. w Zakopanem
 Ceny miejsc: 0,54 i 0,85 zł.

Konieczność poprawy bytu pracowników teletechnicznych.

Ze zjazdu delegatów Okręgu Pom. Zw. Pracowników Teletechnicznych.

(ak) Ub. niedzieli odbył się w salce restauracji „Pod Lwem” walny zjazd delegatów okręgu Pomorskiego Związku Pracowników Teletechnicznych, na którym reprezentowane były wszystkie koła okręgu pomorskiego. Zjazd zajął prezesa p. Czesław Kossecki, witaając w serdecznych słowach przedstawiciela Ministerstwa Poczty i Tel. p. radcę Tubielewicza, p. mgr. Tomaszewskiego, przybyłego w zast. p. prezesa Kozubka, kierownika oddziału tel. p. inż. Wołańskiego, zast. kier. wydziału osobowego p. Taskowskiego, prezesa zarządu głównego p. Rynkiewicza i sekr. p. Maliszewskiego, prezesa Zw. Prac. Poczty p. Kłodę, prezesa Zw. Niższych Prac. Poczty p. Nawrota, jak i prezesów kół i delegatów, oraz przedstawiciela redakcji „Dziennika Bydgoskiego”. Po złożeniu życzeń przez przedstawicieli władz, na przewodniczącego zjazdu wybrano p. Rynkiewicza z Warszawy, na sekr. p. Szlagatysa, a na asesora pp.: Waruszewskiego z Torunia i Fabicha z Gdyni.

Niczą przewodnią obrad były kwestie związane z poprawą bytu materialnego daleko jeszcze odbiegając od słusznych dążeń pracowników teletechnicznych. Prezes Kossecki w swym obszernym sprawozdaniu uwypuklił starania zarządu okr. i głównego zmierzające do poprawy położenia, które częściowo tylko dały pomyślny wynik. Nastąpiły pewne awanse i przydzielono specjalne dodatki funkcyjne, lecz niestety nie objęły one wszystkich pracowników. Istnieje jednak nadzieja, że od 1 kwietnia nastąpi dalsza poprawa. Różne interwencje w sprawie zapomóg doraźnych dla prac. teletechnicznych załatwione były pomyślnie dzięki przychylnemu stanowisku bydgoskiej dyrekcji poczty. Poprawa pensyj objąć winna w pierwszym rzędzie najgorzej uposażonych, pracujących czwastokrotnie 12—15 godzin dziennie. Ze sprawozdania kasowego wynikało, że dochód w roku ub. wyniósł 2.387 zł, a rozchód 1.602 zł. Członków przybyło 51.

Dłuższe przemówienie o pracach zarządu głównego wygłosił p. prezes Rynkiewicz z Warszawy, stwierdzając, że w ostatnim roku pod względem poprawy bytu pracowników teletechnicznych dużo zmieniło się już na lepsze. Osiągnięto bowiem 38.000 awansów, przy czym okręg krakowski otrzymał nawet 50 procent awansów. Tak samo jeżeli chodzi o dodatki funkcyjne nie objęły one jeszcze wszystkich pracowników. Opracowano i złożono w ministerstwie szereg memoriałów, celem naprawienia krzywdy. Po przerwie obławowej nastąpiła dyskusja i udzielono zarządowi absolutorium.

Prezesa wybrano jednogłośnie ponownie p. Czesława Kosseckiego wiceprezesa p. Miecz. Szlagatysa, sekretarzem Mariana Gutkowskiego, skarbnikiem p. Mariana Geona, na członków zarządu pp. Gackowskiego, Warszńskiego z Torunia i Pokorę z Grudziądza. W skład komisji rew. weszli pp. Rodnicki, Siemiątkowski z Włocławka, Weisbrodt z Jabłonowa i Lewandowski z Grudziądza. Delegaci na zjazd do Warszawy: Gebal — Toruń, Warszński — Toruń i Zdręka — Starogard. Na wniosek prezesa uchwalono zamlaść telegramów hotdowonich, złożony 25 zł na FON. Pod koniec obrad utrzymany na bardzo wysokim poziomie uchwalono rezolucje:

Zjazd stwierdza że dotychczasowe starania i osiągnięcia w kwestii poprawy bytu pracowników teletechnicznych w przedsiębiorstwie P. P. T. i T., dzięki solidarności wystąpienia i świadomej postawie zorganizowanych członków Związku, jakkolwiek po roku 1937 dały pewne wyniki, to jednak daleko jeszcze odbiega od słusznych dążeń

Za szybka jazda będzie karana!

Pomimo zarządzenia mojego z dnia 10 stycznia br., w którym przypomniałem przepis o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, wskazując maksymalną szybkość na terenie miasta, kierowcy w dalszym ciągu przekraczają ustaloną przepisami szybkość jazdy po mieście, powodując katastrofy, zderzenia i wypadki.

W związku z powyższym wydałem organom policjnym instrukcje bezwzględnej ścisłego kierowania samochodowych, którzy nie stosują się do przepisów.

Zaznaczam, że winnych będę karał ze szczególną surowością, ze względu na szkody jakie wyrządzają miastu i społeczeństwu.

STAROSTA GRODZKI BYDGOSKI
 (—) J. Suski.

— Halo! Dzisiaj wszyscy spieszą do sali p. Kowalskiego przy ul. Wrocławskiej na wielki tradycyjny „Podkoziolik” który urządza Opieka Rodzicielska przy szkole Adama Mickiewicza w Bydgoszczy. Wiele śmiechu i humoru. Dohorowa orkiestra. Początek o godz. 18. Uprzejmie zaprasza Zarząd.

ogółu będącego dotąd z uposażeniem poniżej minimum swej egzystencji i w żadnym stosunku do wkładanej wiedzy zaangażowanej oraz fachowych usług w służbie na dobro przedsiębiorstwa.

Sytuacja polityczna w świecie, zrozumiałe potrzeby wymóg obronności państwa, wysuwają na czoło zagadnienia należyty rozwój i sprawne funkcjonowanie aparatu łączności w kraju, a co ściśle się wiąże z naturalnym powiększeniem kadry i rezerwy żywych sił pracowników teletechnicznych.

Tymczasem szkodliwy, hamujący postęp tego wybitnie zaznacza się:

1. Przez niedostateczny dopływ młodych techników.

2. Unikanie kształcenia się w tym (omawianym) zawodzie, gwarantującym b. mierną widok na przyszłość.

3. Przez pogłębiającą się ucieczkę co lepszych sił technicznych do popłatniejszych przedsiębiorstw prywatnych.

4. Wreszcie ogólne zniechęcenie do rozwijania swych żywotnych możliwości wśród tej kategorii pracowników z powodu niskich plac.

Zjazd stwierdza, że jedynie wybitne podniesienie uposażeń pracowników teletechnicznych przez wyznaczenie i przyznanie wyższych jak obecne grup, poza tym stałe techniczne dodatki, będzie najwłaściwszym życiowym rozwiązaniem dojrzałej sprawy.

We wtorek 21 lutego rb.

„POŻEGNANIE KARNAWAŁU”

(Tradycyjny Śledź)

W RESURSIE KUPIECKIEJ

B. T. W.

(Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie)

Zaprasza gości i sympatyków

300 ideowych członków liczy koło „Bydgoszcz-Północ” Stronnictwa Pracy.

(n) Na rocznym walnym zebraniu członków Stronnictwa Pracy w kole „Północ” rozważano sprawy ściśle organizacyjne. Liczba zwolenników Stronnictwa Pracy jest znacznie większa niż liczba członków, gdyż nie każdy może wykupić legitymację za 1,50 zł. Mimo biedy, jaka dokuca wielu rodzinom robotniczym, okragie trzy setki członków koła uiszczyły składki catoroczne i czynny biorą udział w życiu politycznym. Podczas ostatnich wyborów samorządowych koło „Północ” miało najwięcej obwodów wyborczych do opracowania. Przeprowadzono w okręgu wybór 4 radnych z listy S. P., do osiągnięcia piątego i szóstego mandatu zabrakło tylko kilkanaście głosów. Wyrażono na walnym zebraniu nadzieję, że ci wartościowi kandydaci, którzy nie przeszli, powołani zostaną do innych prac zaszczepionych, zaś wobec tych radnych, którzy nie same dobro ogółu tylko korzyści osobiste mają wyłącznie na oku, krytycznie na te sprawy patrzy wyborcy — zachowają sąd dla siebie, bacznie przyglądając się „wybrańcom”...

Walnemu zebraniu koła przewodniczył na ogólne życzenie p. Bürschel. Po wysłuchaniu sprawozdań i zatwierdzeniu rachunków, dokonano nowych wyborów zarządu. Prezesem koła pozostaje nadal p. Graf, wiceprezesem obejmuje p. Bürschel, sekretarstwo p. Bemnista i panna Michalakówna, skarbnikiem został p. Zieliński. Do komisji rewizyjnej wybrano pp. Czekańskiego, Kasprowicza i Strzykała. Poza tym wybrano 11 delegatów na zjazd powiatowy i trzech na zjazd wojewódzki.

Nowo wybranemu zarządowi koła „Północ” składali życzenia reprezentanci bratnich kół: Śródmieścia, Jachcic, Bielaw i Okola.

Zrzeszenie Inteligencji Ludowej i Przyjaciół Wsi.

Grono osób zamierza założyć w Bydgoszczy koło Zrzeszenia Inteligencji Ludowej i Przyjaciół Wsi. Zainteresowani mogą uzyskać bliższe informacje u p. dr. Kazimierza Studentowicza, bydgoski oddział Banku Gospodarstwa Krajowego, wzgl. u p. red. St. Strąbskiego w „Dzienniku Bydgoskim”.

Zaznacza się, że do Zrzeszenia należeć mogą tak inteligenci pochodzenia chłopskiego, względnie przyjaciele wsi.

TEATR MIEJSKI
 im. K. H. Rostworowskiego.

„Daru Poranka”

komedia G. Forzana. — Reżyseria E. Szafrąńskiego.

Gościnnie występił Fr. Brodniewicz.

Rzadko która współczesna sztuka wprowadza w podobnie miły nastrój co ta słoneczna komedia. Gdyby każde uwiedzione biednej dziewczyny kończyło się tak idealnie jak w „Darze poranka!”

Gdyby wszyscy hrabiowie zechcieli swe donzauńskie sukcesy wieńczyć równie uczciwie, równie szlachetnie jak hr. Karol de Flavi! W życiu bywa niestety nieco inaczej niż w teatrze, utytułowani i nieutytułowani u wodzieli ładnej pomocnicy aptekarskiej postępują częściej jak ostatni szuja, niż jak dżentelmen. Nie każdy odpowiednik uroczej Lucyny zdobyłby się zresztą na gest bohaterki, która — miast histerycznie szlochać i młotać oskarżenia na kochanka — bierze całą winę na siebie. Czyny tak, choćby ją to miało kosztować posadę i pociągając za sobą przykre komplikacje życiowe. Akt bezinteresowności, podyktowany szczerym uczuciem, zaważa na decyzji hr. de Flavi: zawiezie Lucynę do swej matki i przedstawi ją jako swą narzeczoną. Po przednio, zdybany w sypialni dziewczyny, przedstawi się jej chlebodawcom jako mąż Lucyny.

Jeżeli tego rodzaju romans bierzemy za dobrą monetę i nie grymasimy na nadmiar melodramatycznej ślodyczki, przypisać to

należy wielkiej sztuce psychologicznej Forzana. Choć przebieg zdarzeń traci baśnia, to bohaterowie są ludzmi z krwi i kości. Autor scharakteryzował ich tak, że finał komedii wydaje się naturalnym jak „amen” w pacierzu. Zmysły i uczucie, dowcip i sentyment, taktyka donzaua i wielki hymn miłości przeplatają się w zajmującym dialogu pary kochanków, przy czym nuta idealna nadaje ton. W rezultacie jesteśmy świadkami niezmiernie uroczej gry miłośnej, równie finezyjnej jak podpatrzonej życia.

Takie wrażenia wyniosłem z premiery „Daru poranka”, gdym ją oglądał — kilkanaście lat temu — na jednej z reprezentacyjnych wówczas scen polskich. Sztuka, którą oglądałem z okazji gościnnego występu Brodniewicza, wydała mi się parodią, karykaturą, nieporozumieniem. Głośny gwiazdor filmowy w roli hr. Flavi — to mniej więcej to samo co słoi w sklepie z porcelaną. Miast wytwornego arystokraty, uosobienia zdobywczej meskości, ujrzelismy figurę farsowa. W interpretacji Brodniewicza ulotnił się np. doszczętnie cały ładunek uczuciowy, który czyni rozumiałymi, a nawet sympatycznymi różne dziecinne wysoki zakochanego hrabiego. Zostały jeno grymasy, podrygi, typanie oczami. Stanowczo — nie był to mężczyzna, w którym by mogła się zakochać panna typu Lucyny. Nie był to także aktor, którego by należało sprwadzać do Bydgoszczy, aby zagrał wirtuozowską rolę. Okońską miała podwójnie trudne zadanie. Najpierw z winy swego partnera, który nie troszczył się zupełnie o szarmonizowanie tonu gry i grał jakby dla siebie. Powtórnie nie posiada warunków,

Na 5 minut przed startem o MILION

przypominam wypłacone wielkie wygrane na losy wyłożone do sprzedaży w mojej kolekturze:

75.000 zł	nr 1626
20.000 „	116388
20.000 „	129047
15.000 „	158003
10.000 „	65437
10.000 „	92819

oraz wielka ilość wygranych po 5.000 zł, 2.500 zł, 1.000 zł i mniejsze na przeszło

500.000 zł.

Pojutrze ciągnięcie.

Wygrać można, trzeba tylko grać na los z „Groszem Szczęścia” mojej chrześcijańskiej kolektury

K. RZANNY

Gdańska 25 Bydgoszcz Pl. Teatralny 2
 naprzeciw Pl. Wolności 1661 przy moście.

Dziś zakończenie karnawału.

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie urządza dziś we wtorek w salach Resursy Kupieckiej swój „tradycyjny śledź”. Zabawa zapowiada się bardzo wesoło. Przygotować będzie orkiestra Kłobuckiego. Początek o godz. 20-tej. Wioślarki, wioślarze i sympatycy wioślarsstwa spotykają się dziś wszyscy w Resursie Kupieckiej.

— Zaślubiny. W niedzielę, 19 bm. w kościele parafialnym Najśw. Serca Jezusowego pobłogosławiony został związek małżeński panny Ireny Jeschkównej z p. Józefem Moderem, leśniczym w Bydgoszczy. Do domu weselnego (Ludwikowa 19) nadesłano z górą 100 depech gratulacyjnych. Do życzeń tych przyłącza się również nasza redakcja, śląc tradycyjne „Ad multos annos!”

Tradycyjny śledź Pod Orłem

dnia 21. II. br.

Wstęp wolny (n-1626)

Prosimy o wczesne rezerwowanie stolików.

— Rewia mól Cechu Krawiectwa Damskiego z współudziałem Cechów pokrewnych rzemieślników fryzjerski, kapelusznicy, obuwicznicy i kuśnierski zapowiada się interesująco. Około 50 pracownicy weźmie udział i współzawodniczyć będzie z sobą w pomysłach urozmaicenia nadchodzącej mody wiosenno letniej. Jak dotychczas — każda pracownia biorąca udział w rewii, przygotowuje się w tajemnicy do generalnej próby, która odbędzie się przed rewia, a to dlatego, aby rewia wypadła naprawdę doskonałe zarówno pod względem jakościowym jak i organizacyjnym. Ładne modelki uprasza się zgłosić Dworcowa 15. (1460)

aby oddać wiosni, dziewczęcy czar Lucyny. Przynajmniej nie posiada warunków idealnych, choćby ze względu na szorstki, niski timbre głosu. W zakresie swoich możliwości zrobiła O. jednak B. dużo, zwłaszcza jeśli się zważy, że była stale dezorientowana przez farsowe wyczyny swego partnera.

„Daru poranka” stoi i pada dialogiem kochanków. Parę niezręczności, kilka potknięć, jeden i drugi fałszywy ton — a sztuka działa nasennie. Musi być zagrana pod wirtuozowski, albo wcale nie może być grana. Przeważnie nie mogły jej uratować niezłe oddane role epizodyczne w wykonaniu Rostana, Krzywickiej, Dębicza, Gajdeckiego i Kowalczyka.

Dekoratorzy tym razem nie okazali szczególnej pomysłowości. Eleganckie umebłowanie sypialni Lucyny klóci z informacjami tekstu. Wszak Lucyna nie zarabia więcej od służącej, a po skąpej właścicielce apteki nie można się spodziewać, aby swej pomocnicy oddawała do użytku taki ładny gabinecik.

Grze Brodniewicza akompaniowała huczonymi okłaskami galeria. „Dobrze” to świadczy o cielejących zachwytach kinomanów(ek), o znawstwie teatru b. źle.

Jan Piechocki.

P. S. Redaktorowi programów teatralnych przypominieć wypada zasadę gramatyki polskiej, odnoszącą się do odmiany nazwisk obcych (niestowiańskich). Nazwiska tej kategorii na -o mają odmianę rzeczownikową męską, a więc słynny Tasso, słynnego Tassa, dowcipny Forzano, dowcipnego Forzana.

Kino Kapitol
Marcinkowskiego 4.

Dziś premiera
Dwie piękne pełne
humoru komedie p. t.

Panredaktorzaleje

W rol. g.
M. BOGDA
BRODZISZ
SIELAŃSKI
ORWID, FERTNER

Zapomniana melodia

W rol. g.
Grossówna,
Zabczyński,
Andrzejewski,
Orwid, Zales, Fortner

Fatalny wypadek dziecka.

Nieszczęśliwy wypadek wydarzył się w ub. sobotę wieczorem w mieszkaniu lokatora Hermana, zam. przy ul. Grudziądzkiej nr 3A. Otóż stojący na krześle bez opieki 3-letni syn Henryk, tracąc równowagę spadł na podłogę tak nieszczęśliwie, że złamał sobie lewą nogę. Karetką Pogotowia przewieziono dziecko do szpitala miejskiego.

Miedzyn nie chce cyganów!

Zrzeszenie Towarzystw Społecznych na Miedzyniu zwraca się tą drogą do bardzo gorącym apelem, aby łaskawie spowodować **kategoryczny zakaz obozowania cyganom na naszym przedmieściu, a zwłaszcza za leśną przed i za mostem kolejowym linii Bydgoszcz — Poznań, przy ul. Nakielskiej, VI Śluzie.**

- Prośbę motywujemy następująco:
- 1) Omawiany las wzdłuż kanału aż za boisko im. Swiasty jest przecież terenem wycieczkowym, miejscem spacerowym, jest parkiem miejskim. Tymczasem las-planty zapchnięty został do roli oboziska cyganów.
 - 2) Od kilku miesięcy bez przerwy obozuja tu 2-3-4 wozy cyganów. Rzecz jasna, że mieszkańcy tych wozów zafatwiają swoje potrzeby fizjologiczne, nie krenpując się zbyt. A przecież przez te „planty” przechodzą setki spacerowiczów z miast!
 - 3) Cyganie nie tylko zanieczyszczają las ekskrementami, śmieciami, papierami, ale czynią dotkliwą szkodę w drzewostanie, łamiąc bowiem krzewy, obrzynając korę z sosen, wyrabiają korzenie itd.
 - 4) Stwierdzono również, że cyganki zaczepiają przez cały dzień do późnego wieczora przechodniów i natrętnie namawiają ich nie tylko do wrócenia, ale nawet do nierządu.
 - 5) Przez zakładanie ognisk wypala się mech i trawa, co również oszpeca teren spacerowy.
 - 6) Konie cygańskie pasą się na pobliskich polanach, obgryzają korę, łamiąc krzaki, a las zanieczyszczają.
- Przytoczonych sześć powodów na poparcie naszej prośby wystarczy chyba w zupełności.
- To też wierzymy, że zwłaszcza teraz, przy nadchodzącej porze wiosennej, władze administracyjne wydadzą odpowiednie zarządzenia względnie polecenia III komisariatowi Policji Państwowej, aby nie dopuszczal do kocowania cygańskiego w naszym rejonie, miejscu spacerowym całej Wielkiej Bydgoszczy.
- Zrzeszenie Towarzystw Społecznych na Miedzyniu.

Zjazd delegatów Stowarzyszenia b. członków ubezpieczeń społecznych w Niemczech.

W Poznaniu odbył się zjazd delegatów z województw poznańskiego i pomorskiego. Zjazd zajął prezesa Krzyżaniaka, po czym przewodnictwo honorowe objął poseł **Szymański**, znany działacz ZPP.

Stowarzyszenie rozwinęło bardzo żywotną działalność i wykazuje dodatni wynik pracy, wobec tego na wniosek komisji rewizyjnej, wyrażono ustępującemu zarządowi pełne zaufanie i udzielono pokwitowania.

Do zarządu na rok 1939 zostali wybrani: jako prezes nadal **L. Krzyżaniak** z **Poznania** (ulica Jeżycka 43), wiceprezes poseł **Fr. Szymański**, sekretarz **W. Jankowski**, Poznań (Marszałka Focha 30), skarbnik **M.**

Smoktała z Poznania, ławnicy **St. Strzyżyński** z Bydgoszczy i **Paryżek** z Gdyni pod Jarocinem.

Do komisji rewizyjnej zostali wybrani: **Dydemski** z Środy, **Kaczmarek** z Jarocina i **Michalak** z Czeszewa.

Poseł Szymański szczegółowo objaśnił przepisy znalezionym w ustawie niemieckiej (Gesetz über den Ausbau der Rentenversicherung) z 21. 12. 1937 o połowie pokrycia. Ponadto udzielił delegatom wyjaśnień z zakresu ubezpieczeń. Delegaci uchwaliли rezolucję w sprawie ubezpieczeń. Uchwaliły te zostaną zakomunikowane Ministerstwu Opieki Społecznej w Warszawie.

Illakowiczówna będzie w Bydgoszczy w sobotę, 25 lutego br.

Rada Artystyczno-Kulturalna zawiadania, że ze względu na niezależność od siebie musi przełożyć swój najbliższy wieczór literacki z tradycyjnego już piątku na **sobotę, 25 bm., o godz. 20.** — również w auli Miejskiego Gimnazjum im. Kopernika. Sądźmy, że kulturalna publiczność bydgoska — mimo tej zmiany terminu — przybędzie jak zwykle liczną na wieczór RAK, tym bardziej, że gościem Rady będzie tym razem znakomita poetka **Kazimiera Illakowiczówna**. Imię pisarki jest tak znane, że nie potrzebuje reklamy. Jej wieczór autorski będzie niewątpliwie największą sensacją w obecnym sezonie kulturalnym w Bydgoszczy.

Rozwój polskiej spółdziel. na Pomorzu jest koniecznością państwową i narodową. Zakończenie kursu Zw. Społem w Bydgoszczy.

Rozpoczęty miesiąc temu jednomiesięczny kurs, zorganizowany przez Związek Spółdzielni Spożywców „Społem” został zakończony.

W kursie uczestniczyło 53 słuchaczy z liczby tej 37 osób pochodziło ze środowisk wiejskich. 16 zaś z miast.

Program kursu obejmował całokształt zagadnień teoretycznych i praktycznych, dotyczących ruchu spółdzielczego.

Zakończenie kursu odbyło się w dniu 11 bm. przy udziale dyrektora Wydziału Społeczno-Wychowawczego Zw. „Społem” p. **Dippla** oraz przedstawicieli Zarządu Miasta Bydgoszczy i władz szkolnych.

Przed rozpoczęciem uroczystości kierownik kursu p. mgr **Szczeptański** uczcił pięknym przemówieniem pamięć Zmarłego Papieża Piusa XI. Przemówienia tego wysłuchali zebrani stojąc.

Nastąpiło sprawozdanie kierownika kursu oraz przemówienie okolicznościowe zaproszonych gości i uczestników kursu. Wszyscy mówcy zgodnie podkreślali, że rozwój polskiego ruchu spółdzielczego na Pomorzu jest nie tylko koniecznością gospodarczą, ale narodową i państwową.

Skasowanie niektórych pociągów.

Z dniem 1 marca br. kasuje się wzgl. ogranicza bieg szeregu pociągów pasażerskich na poszczególnych liniach tutejszego okręgu kolei państwowych. Mianowicie kasuje się pociąg pośpieszny odchodzący z **Warszawy** rano o 8.35 do Gdyni (przez Toruń i Bydgoszcz) i z powrotem z Gdyni o 8-jej rano.

Na linii **Bydgoszcz — Nakło** skasowano pociąg odjeżdżający z Bydgoszczy o godz. 4.50 rano i z Nakła o godz. 22.30.

Wstrzymuje się bieg wielu pociągów w niedzielę i święta, m. in. pociąg nr 41/42 **Toruń Gł. — Bydgoszcz** i pociąg nr 429/428 **komunikacji Bydgoszcz — Laskowice**.

Jeszcze jeden Związek Emerytów.

W Bydgoszczy odbyło się walne zebranie Pomorskiego Związku Emerytów przy udziale 230 osób.

Sprawozdanie roczne złożył p. Szkocki, następnie złożyła sprawozdanie komisja rewizyjna, stwierdzając należyłą gospodarkę, wobec czego udzielono ustępującemu zarządowi absolutorium.

Główny zarząd Związku Emerytów ma uzyskać audiencję u p. wicepremiera Kwiatkowskiego. Oprócz zniesionego podatku specjalnego (do kwoty 220 zł) oraz zmniejszonych o 1% opłat od zniesionego dekretu, są widoki na przyznanie emerytom pomocy lekarskiej, zmiany ustawy egzekucyjnej, oraz przyznanie dodatku rodzinnego. Dnia 16 kwietnia ma się odbyć wielki zjazd emerytów w Warszawie z udziałem posłów i senatorów.

Do zarządu P. Z. E. wybrani zostali pp. prezesem **Mrotek**, wiceprezesem **Szkocki**, sekretarzem **Piskorska**, skarbnikiem **Mano**, ławnikami **Pyllewicz**, **Korzeniowski**, **Budnik**, **Mazur** i **Hugot**.

Nowy prezes nakreślił kierunek pracy i zamknął zebranie hasłem „Emeryci łączcie się!”

Pracownicy państwowej fabryki płyt klejonych

w liczbie 558 należą do Ch. Z. Z.
Walne zebranie Chrz. Związku pracowników państwowej fabryki płyt klejonych odbyło się 12 lutego. Zebranie, w po brzegi wypełnionej sali pani Mellerowej przy Placu Piastowskim zajął prezes **Stopowski**. Za zgodą zebranych powołał on na przewodniczącego walnego zebrania p. Marcinia, wiceprezesa okręgu Ch. Z. Z. na sekretarza p. Kulińskiego a na ławników pp. **Piotrowskiego** i **Pangowskiego**. Ze sprawozdań dowiedzieliśmy się, że filia liczy 556 członków. Po sprawozdaniu komisji rewizyjnej i udzieleniu zarządowi absolutorium, wybrano zarząd w następującym składzie: **Stopowski** — prezes (ponownie), **Krzyszewski** — zastępca prezesa, **Niedzielski** — sekretarz, **Pilarska** — zast. sekretarza, **Woźniakowski** — skarbnik. Komisję rewizyjną tworzą pp. **Nowak**, **Łęt** i **Gołński**.

Prezes **Stopowski** obejmując na nowo przewodnictwo wezwał obecnych do dalszej wytrwałej pracy organizacyjnej. Kierownik sekretariatu okręgowego Ch. Z. Z. p. **Nowakowski** przedstawił zebranim sprawę za robkowe i organizacyjne.

— **Pojutrze** już rozpocznie się wyścig o milion 44 Lot. Klas. Kto może na ten cel przeznaczyć 30 groszy dziennie, winien zapatrzeć się w los tylko w miejscowej chrześcijańskiej kolekturze **K. Rzany przy ul. Gdańskiej 25 iul Pl. Teatralny 2**, gdyż kolektura ta stale wypłaca wielkie wygrane i całkowicie zasługuje na zaufanie grających. Kolektura przypomina o wykupieniu losów.

Do Keynl. Dochożenia w sprawie przeprowadzonej w szkole powszechnej ankiety, są w toku.

„**Jachcikiemu**”. Sprawozdania pójda do druku kolejno.

Marta K. Serdecznie Pani współczujemy, że jest Pani „zoną największego pijaka”, ale spraw osobistych w gazetach opisywać nie wolno.

B. L. Małych buteleczek, zawierających jedną dziesiątą litra wódki, jeszcze nie skasowano; są do nabycia w składach. Zresztą, jest się o co martwić!?

Fachowcowi. Podwójne pomalowanie Teatru Miejskiego w Bydgoszczy kosztowało podobno 25.000 zł. Urządzenie postoiu dla samochodów koło teatru 17.000 zł. Za prawdziwość tych cyfr nie ręczymy.

Ben. Występ Brodniewicza zasługuję na jeszcze ostrzejszą satyrę, ale wierszyk Pański ze względu na słabą formę do druku się nie nadaje. Co do prób prozy, to oczywiście, nie znając ich, nie możemy Pana ani zachęcać ani odmawiać od pisania.

SPRZEDAŻ

Samochód
ciężarowy, 2 ton. „Ford” 1929 w dobrym stanie tanio sprzedam. Śrutownia, Nowy Rynek 5. (1469)

Samochód
„Esseks” 4 drzwiowy tanio sprzedam. Jakubowski, Grudziądz, Ogrodowa 37, m. 11. n1650

Sprzedam
skład kolonialny dobrze zaprowadzony w dobrym punkcie, powód objęcie gospodarstwa. Adres wskaże Dzień. Bydgoski. (1464)

Dom
2 interesy, ogród koncertowy, z powodu choroby natychmiast sprzedam, cena 65 000, wpłaty 40 000. Oferty Dziennik Inowrocław „Okazyjnie”. (1458)

Piec do emalowania rowarów, na cztery rowary, dobry sprzedam. Swierczyński, Tuchola, Pomorze. (n1651)

Kolonialkę dobrze zaprowadzoną. Wiadomość Dziennik Bydgoski. (f1814)

Maszyna do sycioła mało używana, jak nowa. Jezniaka 8/1. 1336

Wózek (f1820) dziecięcy tanio sprzedam Leszczyńskiego 106/2.

Dom (f1818) dwupiętrowy rodzaju willi, komfort, nowo wybudowany w najlepszej dzielnicy, cena 35.000, sprzedaj Fajtanowski, Zduny 10, tel. 3148.

Kanapę sprzedam. Bocianowa 18 m. 9. (f1818)

Wiertarkę zapędową słupkową sprzedam. Adres filia. f1816

Piekarnię domem, dochód 450 miesięcznie, cena 26.000 zł, wpłata 20.000 zł okazjynie, sprzedaż Nochowiczowa, Wileńska 9. f1822

Tokarnia kołodziejska do zapędu ręczno, nożno, maszynowego, dobrym stanie, marki Granap's, specjalność wyroby kołodziejskie, stolarskie, wszelkimi brzytorami korzystnie sprzedam. Zgłoszenia Dziennik pod „Tokarnia”. n1644

Westfalka (f1807) Elektrolux 110 volt, kasa „National”, maszyna do pisania, lustro i salonik mahoniowy tanio. Dom Handlowy, Pomorska 2.

KUPNA

Używaną wagę autom., najchętniej „Berkeł” kupię natychmiast, gotówka. Oferty: „17298”. (1468)

Kupię używane formy do plisu. Zgłosz. Gamma 6/7. f1815

NAUKA

Kreślenie technicznego w y u c z a przedko, dobrze, tanio dyplomowany Absolwent politechniki. Paderewskiego 13—2. f1725

POSADY WOLNE

Poller (1471) potrzebny. Chwykowo 8.

Służąca potrzebna. Jagiellońska nr 37—4. (1470)

Poszukujemy od 15 marca pierwszorzędną kwiaciarkę, władającą polskim i niemieckim. Zgłoszenia z dołączeniem fotografii pod „Kwiaciarka”, Dziennik Bydgoski, Toruń. (n1649)

Krawiecki pomocnik damski potrzebny. Gdańska 69/17. f1808

Uczniwą dziewczynę do posyłek poszukuje Kaszubowski, Długa 22. n1666

Potrzebna dziewczyna do wszystkiego, od zaraz. Jana Kazimierza 8/4. (1476)

Pomocnik (f1819) krawiecki potrzebny na stałe. Sienkiewicza 57.

Buralistka maszynistka ze znajomością księgowości potrzebna. Niemiecki pożądan. Oferty filia sub „Centrum”. (f1821)

Poszukuje bony na parę godzin dziennie. Kasprowicza 2, róg Markwarta. (f1812)

Dziewczyna uczniwą do kuchni, przychodnia. Jądłodajnia, Sniadeckich 9. (f1811)

Kasjerka prowadząca księgowość może się zgłosić zaraz. Fa „Konfekt”, Stary Rynek nr 22. f1824

Slusarza znawcy wykrojów (sznytów), poszukuje Sadowski, Gdańska 99. f1827

Panienska władająca językiem niemieckim do składu kolonj. potrzebna. Jadwiga Rembowski, Pomorska 48. (f1828)

Panienska do obsługi gości potrzebna. Gdańska 136. (f1803)

Czeladnik stolarski na formiówkę, dobra siła, na wyjazd, potrzebny. Zgłoszenia Lehmann, Gamma 6—1 (f1805)

POSADY POSZUKUJA

Początkująca biuralistka poszukuje posady od zaraz. Oferty filia „JS”. (f1804)

Posady (1809) woźnego, inkasenta, w handlu lub innej poszukiwają, złożyć kaucję. Zgłoszenia pod „Samotny” filia.

POKOJE WOLNE

Dwa (n207) komfortowe kulturalnemu panu. Focha 22—2.

Pokój (f1792) elegancki. Gdańska 127—3.

Umeblowany Długa 32/7. 1473

Frontowy słoneczny, telefon, pierwszorządne utrzymanie Cieszkowskiego 8—4. (f1811)

Pokój umeblowany dla kulturalnego pana(i) Plac Wolności 11a. f1806

POKOJU POSZUKUJA

Urzednik poszukuje 2 umeblowane pokoje używaniem kuchni. Oferty filia „Stały”. (f1802)

MIESZKANIA WOLNE W BYDGOSZCZY

Cena w tej rubryce i wiersz 50 gr

1, 2 pokojowe: k. 25 zł. Sienkiewicza 28/2.

2 i 1 pokojowe: kuchnia. Sniadeckich 13/1.

3 pokojowe: z łaz. i centr. ogrzew. parter do wyn. Gdańska 12. Dom ogrodowy 62.

4 pokojowe: łazienka (Szpital Miejski). Curie Skłodowskiej 24.

Skład dwa pokoje kuchnia, przynależnościami 63 zł, 2 miesięczna kaucja. Czerwonego Krzyża 8. 1467

2 pokoje z kuchnią małe w podwórze, bezdziejnym, półroczny czynsz 12 zł 80 góry. Zgłoszenia: Poznańska 6 gospodarz. (n1643)

Poszukuje 4—5 pokojowego komfortowego mieszkania ewtl. z centralnym ogrzewaniem od 15 III lub 1 kwietnia. Oferty pod „R.” Dziennik Bydgoski. n1592

DZIERŻAWY

Lokal handlowy obszerny, 15,5x7,2 mtr. z przyległym mieszkaniem, 2 pokoje i kuchnia w powietrzym mieście Mogilnie, korzystnie do wynajęcia. Lokal nadaje się na skład bławatów, konfekcji, cukiernię-kawiarnię lub inną branżę. Informacji udzieli Spółdzielnia „Rolnik” w Mogilnie. (n1620)

Wydzierżawie natychmiast 5 pokojową słoneczną willę, z wszelkimi wygodami. Litewska 14, Bielawki. Informacji udzieli p. Granałowicz, Kościuszki 24. (n1625)

Odstąpię interes nadający się na każdą branżę. Gdańska nr 168. (f1793)

Hurtownie piw fabrykę wód mineralnych w miasteczku wielkopolskim wydzierżawie, potrzeba ca 5.000 zł. Oferty Dziennik Bydgoski. pod „100 R. M.” (n1677)

POŻYCZKI

Dam temu stałą pracę, kto mi wypożyczy 500 zł, zabezpieczenie hipoteczne 100 zł, miesięcznie pensji. Adres wskaże Dziennik. (f1810)

RÓŻNE

Mężczyंनी! Mój system daje pełnię sił męskich i energię nawet w wieku starszym. Zgłoszenia pod „Energia” Kraków, Wielopole 22 m. 4. (n956)

Nowy wielki słownik wyrazów obcych. Etymologia, wymowa, objaśnienia pojęć, skróty, przysłowia, cytaty. Zawiera 60 000 wyrazów. Dogodne spłaty Zgłoszenia filia Dziennika Bydgoskiego „Słownik”. (f1740)

Zgubiono klucze 14 II. Kolwiza — (Gdańskiej. Oddać redakcji. 1459)

Ostrzegam! Oszczerstwo rzucone na moją osobę nie polega na prawdzie. Dalszerozsiewanie tych wieści na terenie pracy ścisłej będą sądownie. A. Bürschel (1462)

Grafolog medium. Królowej Jadwigi 18—6. (1463)

Jeżeli chcesz fotografię to idź do „Foto Łucjan”, Farna 4, 3 wykazowe 1 zł; pocztówkowe 6 sztuk od 4 zł. Wykonanie pierwszorządne. (f933)

MATRIMONIALNE

Kawaler 1472 lat 32, z braku znajomości szuka żony do lat 28. Dla wspólnego dobra ooskolwiek gotówki. Of. Dziennik pod „Kawaler”.

Numer akt: Km. 94/35

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Wyrzysku Jan Rostek...

Wyrzysk, dnia 11 lutego 1939 r.

Komornik (—) Rostek

Numer akt: Km. 27/39.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Wyrzysku, Jan Rostek...

Wyrzysk, dnia 20 lutego 1939 r.

Komornik (—) Rostek.

Wybitnie zdolny

dekorator

oraz dzielnym

ekspedient

potrzebni zaraz.

Zgłoszenia z podaniem pensji i załącz. fotografii pod adres, W. Orłowski, Ostrów Wlkp., ul. Wrocławska 4.

POLECENIA

Meble

kupisz zawsze najtaniej tylko u

Bernarda Nowaka

Bydgoszcz, Długa 10.

Uwaga na imię Bernard.

Kafle 24671

piece, kucharki przenośne, przybory do pieców, dogodne warunki, najtaniej Dworcowa 61 m. 3.

Reparacje

wszelkiej garderoby damskiej i męskiej, również wykonanie miarowe tanio Świętojańska 13/2. (11690)

Repertuar kin bydgoskich

APOLLO: wyświetla film „Pola Elizejskie” z Sachą Guitry i najnowszy tyg.

BALTYK: „Człowiek który żył dwa razy” oraz „Ofiary wielk. miasta”.

KAPITOL ul. Marcinkowskiego 4 „Pan redaktor szaleje” oraz „Zapomniana melodia”.

KRYSTAL: „Serce moje należy do Ciebie” z Beniamino Gigli. Ostatnie dwa dni.

LIDO: Dziś premiera! „Maria Antonina” z Normą Shearer i Tyronem Powerem.

MARYSIENKA wyświetla film p. t. „Banita”, oraz bogaty nadprogram.

Bielizna

męska, krawaty, kołnierzyki, koloratki, chusteczki dostarcza znana chrześcijańska fabryka Czarnowski i Jezuitowski, Warszawa, ulica Rymska 8, telefon 11 35. 91. Polacy żądajcie tych wyrobów przy zakupach we wszystkich składach. (n634)

SPRZEDAŻ

Skład

kolonialny z mieszkaniem tanio sprzedam. Filia Dziennika. (f1782)

Plac (n1023 budowlany, Gdańska 86.

Sprzedam udział

dobrze prosperującego interesu bławatnego w Kaliszu centrum miasta. Gotówka c/a 7500 zł. Oferty: Kalisz 1 — restante pod: „Sprzedam udział”. (n1541)

Sprzedam

okazyjnie dom z ogrodem. Renholz, Inowrocław, Rkonia 24. (n1584)

Prosięta 1456

na sprzedaż. Leśnictwo Bielice pow. Bydgoszcz.

Uwaga!

Dobrze zaprowadzony skład kolonialny z ładnym mieszkaniem w pełnym biegu z powodu choroby korzystnie sprzedam. Wiadomość Leszczyńskiego nr 23—6. (1377)

Meble

wszelkie na sprzedaż. Piękną 14/9. (1455)

Pojutrze

(n-1637

Już pojutrze rozpoczyna się 1-sze bogate ciągnięcie 44-ej Loterii Klasowej. Zatem dziś jeszcze kup los w znanej Kolekturze

„Uśmiech Fortuny”

CENTRALA: Lublin — Kapucyńska 3

ODDZIAŁY:

Bydgoszcz — Pomorska 1 Toruń — Żeglarska 81

gdzie stale padają wielkie i mniejsze wygrane.

W ostatniej 43-ej Loterii znowno tam padły następujące wygrane:

Table with 2 columns: Amount (e.g., 100.000, 50.000, 25.000) and Number (e.g., na nr 132791, 110183, 110706)

oraz wiele wygranych po 2.500 zł, 2.000 zł, 1.000 zł i t. d.

Zarząd Miejski — Wydział IX — Oddział Drogowy w Bydgoszczy ogłasza niniejszym

przetarg publiczny — pisemny

na warunkach obowiązujących przy ubieganiu się o roboty i dostawy miejskie:

- 1. naprawę bruków w r. 1939/40, 2. dostawę żużla, 3. dostawę furmanek, 4. dostawę żwiru.

Kosztozysy przetargowe i warunki nabyć można w godzinach urzędowych za opłatą 2 zł w Oddziale Drogowym, przy ul. Jagiellońskiej nr 54, gdzie udzielać się będzie również bliższych informacji. Oferty należy składać w registraturze Oddziału (gmach Gazowni) pokój 20, w terminie do 1 marca 1939 r. godz. 12-tej, o której nastąpi otwarcie ofert.

Do każdej poszczególnej oferty należy dołączyć kwit na złożone w Głównej Kasie Miejskiej wadium w wysokości 5% sumy oferowanej. Zarząd Miejski zastrzega sobie dowolny wybór oferenta względnie nie przyjęcie żadnej z ofert.

Bydgoszcz, dnia 20 lutego 1939 r. (n1662

Za Prezydenta Miasta: Naczelnik Wydziału IX.

(—) Inż. Ed. Tubielewicz, Radca Budownictwa Magistratu.

POSADY WOLNE

Poszukuje (f1794

dziewczynę do pracy domowej zaraz. 3 Maja 12/5.

Poszukuje

od zaraz młodego ogrodnika. Poppa, Piaski 37, Jachocice. 1454

Stująca

gotowaniem, zaraz. Staro-szkolna 8—5. (f1796

Ordynariusz (n1628

z 3-ma własnymi zaciężnikami, dojazd do 20 sztuk byda od 1. IV. 1939 potrzebni. Zgłoszenia do Dziennika pod nr „1000”.

Panna

do 1/2, rocznego chłopczyka. Referencje konieczne. Gdańska 26/2. (f1800

Stująca

potrzebna. Kujawska 55, skład. (1453

Uczeń

stolarski potrzebny. Sienkiewicza 43. (f1801

Panna

wpracowana przy cukierkach (kulaczka). Zgłoszenia Matejki 1, wytwórnia cukrów. (f1797

Stująca

z gotowaniem, do wszystkiego potrzebna zaraz. Litewska 8. (f1799

Agentów

do zbierania zamówień na portrety nowości „Semi-Email” poszukuje na doskonałych warunkach Renesans, Kielce, Focha 14. (24529

Akwizytorzy

wprowadzeni w biurach zapewnią egzyst. zabezp. bankowe na kolekcję. Zgłoszenia „Egzystencja”. (n1400

Pomocnika

działnego, uczciwego, energicznego, branży kolonialno-żelaznej zaraz poszukuję. Oferty z odpisem świadectw i podaniem warunków Karol Schleifer, hurtownia tow. kolonialnych, Świecie (n1578

Pań

pań inteligentnych, wytrwałych do pracy akwizycyjnej przyjmie Księgarnia Wydawnicza. Dobre wynagrodzenie. Oferty filia Dz. Bydg. „Wytrwały” (f1738

Młodszy korespondent

z praktyką i dokładną znajomością języka niemieckiego poszukiwany do przedsiębiorstwa handlowego. Oferty uprasza się kierować do „Par” Poznań, pod „53,372”. (n1455

Stenotypistka

polsko-niemiecka na stałą posadę od 1. 4. 1939 potrzebna. Adwokat Sawicki, Marsz. Focha 20. (n-1239

Trzydzięści złotych

dziennie zarobić może każdy łatwą pracą. Szczegółowe oferty i prospekty nadsyłającym 1 złoty znaczkami, Agencja P. A. D., Poznań 3, Chelmońskiego 1511. (n1169

Poszukuje

do mego hotelu i restauracji działnego, solidnego i energicznego bufetowego. E. Jagalski, Czernsk Pomorze. n1619

Marszantka

z długoletnią praktyką potrzebna natychmiast. Oferty z podaniem pensji kierować Dzienn. Bydg. Gdynia pod „Marszantka”. (n1622

Młodsza

przychodnia. Plac Poznański 5/2. 1461

Wróciłem Dr med. Meysner choroby płuc (f1798 Smukała.

Licytacja. W środę, dnia 22 bm. o godz. 1-tej sprzedawac będą najwięcej dającym w Bydgoszczy, Podwale 3 z sprawy spornej (n1660

Rzeźnictwo od 28 lat dobrze zaprowadzone na głównej ulicy w Bydgoszczy, z kompletem maszyn do sprzedania wzgl. do wydzierżawienia. Oferty pod „Starość” prosimy kierować do Biura Ogłoszeń „PAR” Bydgoszcz, Mostowa 12. n1652

Dragi świąteczny Kasa Majętności Liszkowo pow. Wyrzysk. (n1655

Restauracja EISYUM Gdańska 68 właściciel Edward Rose Dżół wtorek n1 3 Podkoziolatek przygrywa do tańca Maksymilian Orłowski.

Lokomobila „Lanza Manheim” kompletna 14 mkw. pow. ogrzew. 10 atm. z przegrzewaczem, odpowiadająca do każdego użytku zaraz na sprzedaż. n1664 „Impregnacja” Bydgoszcz ul. Marszałka Focha 4 (Plac Teatralny) tel. 1214.

Fryzjerka manikurzystka na stałą posadę. Al. Mickiewicza nr 1. n1634

Dzielną fryzjerkę wzgl. fryzjera damsko-męskiego przyjmie Edward Mellin, Grudziądz, Plac Stycznia, telefon 1944. n1615

Zaraz potrzebny czeladnik krawiecki na stałe. Adrian Małyszew, mistrz krawiecki, Koronowo. n1653

Dzielną fryzjerkę wzgl. fryzjera damsko-męskiego przyjmie Edward Mellin, Grudziądz, Plac Stycznia, telefon 1944. n1615

Pomocnik ogrodniczy zaraz potrzebny. Kaldowski, Toruń-Stawki. (n1647

Uczeń potrzebny. Karol Gniewkowski, skład kolonialny, Rynek M. P. 27. (1466

Uczeń krawiecki potrzebny. Grunwaldzka 21/3. (1465

PUDER ABARID UDELIKATNIA I MATUJE CERE

PRZY HEMOROIDACH (KRWAWIENIE, SWEDZENIE, PIECZENIE, BOLE, GUZY CZOPKI I MASCE „VARICOL” GASECKIEGO DO NABYCIA W KAZDZIEJ APTECE

Okazyjna sprzedaż w Bydgoszczy OBRAZOW ul. Cieszkowskiego 8 m. 1 s. p. prof. Axentowicza, prof. Filipkiewicza Stef., Hofmana Wlastimila, W. i J. Kossaków, Laszenki, Stryjeńskiej, prof. Olszewskiego, Wygrzywańskiego i wielu innych. Została przedłużona do 24 bm. Nadeszły nowe obrazy!! (1373

Nowootwarta GOSPODA „SOLA” GDYNIA, ul. Szkolna 8, tel. 55-10 zaprasza na smaczne, zdrowe obiady i kolacje. Specjalność: POTRAWY RYBNE Wydaje również obiady mięsne, jarskie i dietyczne. Wszelkie zakąski, konserwy, dania rybne zimne i gorące stale w bufecie Piwa i wina krajowe. Obsługa grzeczna i szybka. (n1645

POSADY POSZUKUJĄ Kelnerka rutynowana z dobrą praktyką poszukuje posady zaraz lub 1. III. chętnie na wyjazd. Łaskawe oferty proszę pod „Zdolna” — Gdynia, Zeromskiego 4 m. 2. (n1623

Poszukuje posady młynarza, magazyniera, spichrzowego lub jakiej innej, z kaucją. Oferty „Młynarz”. (1451

Gospodyni (f1780 bardzo sumienna, poszukuje posady. Cicha 69

Szwajcara nauki poszukuje chłopiec lat 18. Umie doić. Zgłoszenia filia Dziennika pod „Nauka”. (f1795

Pielęgniarka lat 21, z praktyką poszukuje posady do osoby chorej. Zgłoszenia pod „Pielęgniarka” Dziennik. n1657

Ekspedientka dzielną, lat 21, z branży cukierniczo-piekarskiej poszukuje posady. Zgłoszenia pod „E. P.” Dziennik. (n1658

Inteligentna panią miłą, spokojną, z dobrymi poleceniami, lat 21, znajdującą się w krytycznym położeniu przyjmie jakąkolwiek posadę. Zgłoszenia pod „Miła” Dziennik. n1659

Pierwszorządny kwartet „dancingowy” wolny od 1 marca. Zgłoszenia Dziennik Bydgoski Toruń pod „Młodzi”. (n1648

KIEDY CIOCIA JEST KRÓTKOWIDZEM. — Ile ty masz właściwie lat, mały?

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetryowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł.

Zakład graficzny i miejsce odbicia, wydawca i miejsce wydania: Drukarnia Bydgoska Spółka Akcyjna, Bydgoszcz, ul. Poznańska 12-14. — Odpowiedzialni redaktorzy: Za politykę wewnętrzną i społeczną: Zygmunt Felczak; politykę zagraniczną i gospodarczą: mgr Stanisław Strąbski; dział literacki i felieton: Henryk Kuminek; wiadomości z Wielkopolski i Pomorza i dział sportowy: Józef Kołodziejczyk; kronikę lokalną: Aleksander Kiedrowski; dział kobiecy i „Świątek dziecięcy”: Janina Hernetówna; rozmaiteści, wiadomości z kraju i ze świata: Edmund Klessa; programy, zagadnienia radiowe i wiadomości ze Wschodu: Wincenty Sławiński; dział rolniczo-ogrodniczy: Dyonizy Wesolek. — Ogłoszenia i reklamy: Władysław Żewicki. — Zaszadzający drukarnią: Ignacy Balwiński. — Za wiadomości z Gdyni: Zofia Żelska-Mrozowicka w Gdyni; za kronikę toruńską: Roman Kobierski w Toruniu.